NUMER O PODWÓJNEJ OBJĘTOŚCI.

Nr. 8. Warszawa, dnia 18 marca 1922 r. Rok IV.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena niniejszego numeru 80 mk. (z przesyłką pocztową zwyczajną 84 mk. poleconą 99 mk.). Prenumerata kwartalna 400 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 200 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. № 16-37, tel. admin. № 276-29.

OD ADMINISTRACJI.

I.

Administracja „Dz. Urzęd." zawiadamia, iż wyszedł z druku „Skorowidz do Dz. Urzęd. Min. Skarbu za 1921 r." i jest do nabycia w Administracji, Leszno 5—po cenie 250 mk., z przesyłką pocztową zwyczajną 255 mk., poleconą 270 mk.

II.

„Czasopismo „SPRAWY PODATKOWE".

Pojawił się w druku zeszyt 8 miesięcznika, poświęconego popularyzacji skarbowości publicznej w Polsce, pod redakcją adwokata Dr. Rudolfa Langroda, następującej treści:

1) Opłaty stemplowe od rachunków i poświadczeń odbioru.
2) Taryfa stemplowa obowiązująca na obszarze b. okupacji niemieckiej i ziem wschodnich (z uwzględnieniem ustaw i rozp. po dzień dzisiejszy).
3) Podatek przemysłowy i jego ujednostajnienie na całe państwo.
4) Uwagi o sposobach szybkiego poboru i egzekucji podatków na obszarze b. zab. ros.
5) Wykładnia ustaw i rozp. skarbowych.

Administracja i skład główny: Księgarnia F. Hoesick Warszawa, Senatorska 22.

Podatki konsumcyjne.

124.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 20 grudnia 1921 roku

celem wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 764) zarządza się co następuje:

I. Ogólne postanowienia.

Do § 1 ustawy z dnia 26 lipca 1918 r. o opodatkowaniu wina [(Dz. Ust. Rz. Niem. str. 831), Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 105, poz. 764].

Przedmiot podatku od wina: I. Wino: a) wino gronowe:

§ 1. Pod winem (wino gronowe) należy rozumieć napój, sporządzony z soku świeżych winogron, który odbył fermentację. Wino deserowe (południowe, słodkie wino) jest osobnym rodzajem wina. Także wino gronowe ocukrzone uważa się, jako wino podlegające opodatkowaniu.

b) moszcz winogronowy:

§ 2. Moszczem winogronowym jest sok uzyskany za pomocą tłoczenia lub w inny sposób ze świeżych winogron, do którego nie dodano żadnego środka fermentacyjnego.

2. Napoje podobne do wina.

§ 3. (1) Jako podobne do wina napoje należy uważać takie napoje, które zostały sporządzone nie z soku świeżych winogron, lecz z innych surowców za pomocą winno-wyskokowej fermentacji, stosowanej przy wyrobie wina.

(2) Tu należą w szczególności sporządzone w ten sam sposób napoje:

a) z soków owocowych jak: wina owocowe i wina jagodowe (wino jabłkowe, wino gruszkowe, wino z porzeczek, borówek, agrestu i t. p.); do napojów podobnych do wina wytworzonych z soków owocowych należą także napoje wytworzone z jabłek, gruszek albo z obu gatunków tych owoców, oznaczane, jako moszcz jabłkowy lub moszcz gruszkowy, albo wprost jako moszcz owocowy, które to napoje powstają przez winno wyskokową fermentację silnie rozwodnionych soków owocowych,

b) z soków roślinnych, jak wino rabarbarowe i t. p.,

c) ze słodu albo wyciągu słodowego, jako tak zwane wino maltonowe i t. p.,

d) z innych surowców, jak wino rodzynkowe, wino z wytłoczyn winogronowych, wina drożdżowe oraz inne wina sztuczne.

(3) Pod pojęcie napojów podobnych do wina podpadają także: syrop gronowy, ekstrakt rodzynkowy i t. p. chociaż one z reguły wytwarzane bywają bez fermentacji winnej.

Wino mętne.

§ 4. Męty winne podlegają takiemu samemu postępowaniu, jak wino dojrzałe.

Drożdże winne.

§ 5. Niepłynne drożdże winne nie mogą być uważane za wino w rozumieniu ustawy i nie podlegają podatkowi.

Wino, jako zbiorowe określenie.

§ 6. O ile użyty jest wyraz wino, bez bliższego określenia, należy pod tem rozumieć wszystkie w § 1, ustęp 1 ustawy podane wyroby.

§ 7. Podatkowi podlega tak w kraju wyrobione, jak i z zagranicy sprowadzone wino, o ile jest przeznaczone do spożycia wewnątrz kraju.

Do §§ 2 i 15 ustawy.

Podstawa do opodatkowania.

§ 8. Opodatkowanie wina następuje według jednej z następujących zasad:

1) przez wytwórcę albo sprzedawcę:

a) przy pozbyciu konsumentowi,

b) przy zużyciu na potrzeby własnego gospodarstwa domowego albo przedsiębiorstwa;

2) przez konsumenta:

a) przy sprowadzeniu z zagranicy,

b) przy wyjątkowem pozbyciu nieopodatkowanego wina innym konsumentom,

c) w przypadkach przewidzianych w § 13 ustęp 1 niniejszego rozporządzenia, t. j. przy wyszynkowaniu nieopodatkowanego wina przez właścicieli gospód lub drobnych sprzedawców,

d) w przypadkach przewidzianych w § 10 ustęp 2 ustawy z dnia 26 lipca 1918 r.,

e) w przypadkach przewidzianych w § 11 ustęp 1 i 2 tejże ustawy, t. j. przy zużyciu w zamkniętych naczyniach.

Obowiązek i uprawnienie do wnoszenia oznajmień.

§ 9. Każdy przedsiębiorca, t. j. każdy, kto w sposób zarobkowy zamierza wino pozbywać, jest obowiązany i uprawniony zgłosić się w urzędzie poborowym. To samo dotyczy zakładów, stowarzyszeń i t. p., wymienionych w § 15 ustęp 1, zdanie 3 ustawy z dnia 26 lipca 1918 r.

Inne osoby nie są ani obowiązane, ani uprawnione do wnoszenia oznajmień i są uważane, jako konsumenci. Postanowienia §§ 10 do 12 niniejszego rozporządzenia określają, czy oznajmienie ma opiewać na wytwórcę, czy też na osobę, trudniącą się sprzedażą wina.

Zgłoszenie się jako wytwórcy.

§ 10. (1) Jako wytwórcę moszczu winogronowego i wina gronowego w rozumieniu ustawy, uważa się tylko tego, który jest posiadaczem winnicy i który wino albo moszcz winny, uzyskane z własnej uprawy w sposób zarobkowy, pozbywa. Okoliczość, że posiadacz winnicy, do którego powyższe postanowienie odnosi się pozbywa przytem także wino albo moszcz winny, jakie on dokupił albo też wyrobił z dokupionych winogron lub z zacieru winnego, nie stanowi przeszkody do uznania go za wytwórcę.

(2) Ten, kto moszcz winny lub wino gronowe pozbywa, lecz te napoje wyrabia nie we własnym zakładzie, albo wyrabia je wyłącznie z zakupionych winogron lub zakupionego zacieru, dalej ten, kto nie trudni się wytłaczaniem głównie własnych, albo dokupionych winogron lub zacieru, lecz przeważnie zakupuje wino lub moszcz winny, nie może się zgłaszać, jako wytwórca.

(3) Jako zakupione winogrona uważane są te, które nie pochodzą z własnej uprawy wewnątrz kraju, a jako zakupiony zacier uważa się zacier winny, uzyskany z winogron nie pochodzących z własnej uprawy.

(4) Jako posiadacza winnicy uważa się tylko tego, dla którego uprawa latorośli winnej jest jego głównym lub ubocznym zawodem rolniczym, a nie tego, kto tylko przy swoim domu, w swoim ogrodzie lub tym podobnym latorośl winną w małym rozmiarze uprawia. Okoliczość, że przestrzeń użyta do uprawy winogron jest własnością przedsiębiorcy, albo, że jest wydzierżawioną, lub też, że pozostaje w jego użytkowaniu, nie stanowi żadnej różnicy.

§ 11. Jako wytwórca napojów podobnych do wina może się zgłosić tylko ten, kto wszelkie znajdujące się w jego zakładzie napoje tego rodzaju sam wyrabia. Okoliczność, że do wyrobu takich napojów używa się przez siebie zebranych, dokupionych, albo tylko zakupionych surowców, nie stanowi żadnej różnicy.

Zgłoszenie jako sprzedawcy.

§ 12. Jako sprzedawcy mają się oznajmić wszyscy ci posiadacze zakładów, którzy nie mogą się oznajmić, jako wytwórcy.

Wyjątki dla właścicieli gospód i drobnych sprzedawców.

§ 13. Przez właścicieli gospód i drobnych sprzedawców w myśl § 2 ust. 2 ustawy należy rozumieć właścicieli zakładów, których odbyt wina jest ograniczony wyłącznie do wyszynku krajowego wina wprost z beczki dla bezzwłocznego wypicia na miejscu w zakładzie, albo do drobnej sprzedaży w ilościach poniżej 5 litrów. Właścicieli takich zakładów należy uważać za konsumentów, przeto nie są oni uprawnieni, ani obowiązani do wnoszenia oznajmień.

O ile wymienieni sprzedawcy trudnić się będą szynkowaniem wina zagranicznego z beczki, albo pozbywaniem wina we flaszkach, lub też hurtowną sprzedażą (w ilościach po 5 litrów, lub wyżej), utracą oni charakter konsumentów i będą wówczas co do całego rozmiaru swego zakładu uważani jako wytwórcy lub sprzedawcy i obowiązani do wniesienia przepisanego w myśl §§ 9 do 12 niniejszego rozporządzenia zgłoszenia.

do §§ 4, 5 i 6 ustawy.

II. Obowiązek uiszczenia podatku przy pozbyciu wina konsumentowi.

Obowiązek uiszczenia podatku przy pozbywaniu przez wytwórcę lub sprzedawcę. Pojęcie pozbywania.

§ 14. Do uiszczenia podatku od wina pozbywanego przez wytwórców lub sprzedawców konsumentowi, jest obowiązany pozbywający. Pojęcie pozbywania ma być rozumiane w najszerszem znaczeniu. Obejmuje ono każdy sposób pozbycia.

Obowiązek powtórnego opodatkowania.

§ 15. Zrzy pozbyciu wina przez wytwórcę lub sprzedawcę konsumentowi nie czyni się różnicy między winem już opodatkowanem lub nieopodatkowanem. Wskutek tego wszelkie wino, pozbywane przez wytwórców lub sprzedawców konsumentowi podlega podatkowi. Wino kupione przez wytwórcę lub sprzedawcę od konsumenta, przy dalszej sprzedaży tegoż konsumentowi musi być przez wytwórcę lub sprzedawcę jeszcze raz opodatkowane i to, bez względu na to, czy wytwórca lub sprzedawca to już raz opodatkowane wino pozbywa dalej w niezmienionym stanie, albo też po zmieszaniu go z nieopodatkowanem winem.

Opłata przez konsumentów.

§ 16. (1) Właściciele gospód i drobni sprzedawcy, których w myśl przepisów § 13 uważa się za konsumentów, są obowiązani do uiszczenia podatku od wina, lub moszczu winnego wyrobionego z własnych winogron i od wyrobionych przez nich napojów, podobnych do wina, szynkowanych z beczki, winni takie wina i napoje w myśl postanowień obowiązujących dla wytwórców i sprzedawców zgłosić urzędowi poborowemu celem opodatkowania ich.

(2) Od żądania miesięcznego zgłoszenia do opodatkowania wyszynku lub drobiej sprzedaży w myśl niniejszych postanowień można na skutek prośby właścicieli gospód lub drobnych sprzedawców odstąpić, o ile oni zobowiążą się cały zapas przez siebie uzyskanego, albo wyrobionego wina i t. p. najpóźniej do ośmiu dni po wytłoczeniu wina w całości zgłosić i podług ilości i wartości z tegoż czasu opodatkować; jak również zgłosić urzędowi poborowemu zaszłą po uskutecznionem już opodatkowaniu wskutek ocukrzenia albo innego przyrządzania wina zmianę, tak co do powiększenia ilości, jak i co do podwyższenia wartości, a to najpóźniej do ośmiu dni po zaszłej zmianie celem opodatkowania. Kto zaniedba dodatkowego zgłoszena do opodatkowania, nie może być więcej dopuszczony do korzystania z powyższej ulgi. Izby skarbowe mogą zezwalać, aby dla wyrównania za wolne od podatku (§ 50) ilości wina, przeznaczone dla własnego użytku domowego, tudzież dla robotników rolnych własnego przedsiębiorstwa, ta część ilości wina zgłoszonej do opodatkowania, która odpowiada liczbie członków rodziny i robotników rolnych, została zwolniona od podatku.

(3) Jeżeli konsument pozbywa wyjątkowo drugiemu konsumentowi wino nieopodatkowane, w takim razie ma on tę ilość w myśl postanowień obowiązujących dla wytwórców i sprzedawców zgłosić do opodatkowania; jeżeli zaś pozbywa wino już opodatkowane, to przez to pozbycie nie powstaje obowiązek do ponownego uiszczenia podatku.

W obu wypadkach nie traci on charakteru konsumenta.

Pozbywanie przez członków Stowarzyszenia winiarzy stowarzyszeniu.

§ 17. Pozbywanie przez członków Stowarzyszenia winiarzy zebranych ilości moszczu winnego i wina gronowego stowarzyszeniu, nie jest pozbyciem podlegającem opodatkowaniu, o ile stowarzyszenie zajmuje się dalszem pielęgnowaniem i przechowaniem dostarczonych mu wytworów jako też sprzedaży tychże konsumentom. Stowarzyszenie winiarzy nie będzie wówczas uważane za konsumenta, lecz za sprzedawcę, o ile nie będą zachodziły warunki, przewidziane w § 13 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Chwila nastania obowiązku uiszczenia podatku.

§ 18. Obowiązek usizczenia podatku następuje z chwilą wysłania albo jeżeli wysłanie nie ma miejsca z chwilą wydania wina konsumentowi.

Przymus w wydawaniu rachunku.

§ 19. W rachunku, który w myśl § 4, ust. 2 ustawy konsumentowi wystawić musi ten, który mu wino pozbywa za opłatą w kraju, można wartość, podlegającą opodatkowaniu, tudzież kwotę podatku w jednej sumie podać, jeżeli przytem się zaznaczy, że wartość podlegająca opodatkowaniu wynosi pięć szóstych części całej sumy.

Wyjątki od przymusu wydawania rachunków.

§ 20. (1) Przy sprzedaży wina w drobnej sprzedaży w ilościach nie wyżej, jak 5 litrów lub 5 całych butelek, jak również przy pozbywaniu wina do niezwłocznego wypicia w lokalu szynkarskim nie potrzeba wystawiać rachunków, jeżeli w lokalu sprzedaży znajdować się będą cenniki lub tablice z cenami wina, umieszczone tak, by były każdemu łatwo dostępne. Cenniki lub tablice z cenami muszą zawierać oznaczenie wina i cenę sprzedażną, jako też objaśnienie, czy cena sprzedażna obejmuje w sobie podatek lub nie. Na beczkach składowych i na półkach na butelki, z których wino do sprzedaży się wydaje, należy umieścić napisy z oznaczeniem wina i ceny sprzedażnej, zgodnej z cennikami lub tabli-

cami cennikowemi. Jeżeli sprzedaje się wino z naczyniem, to w tych wypadkach należy w cennikach lub tablicach cennikowych uwidocznić kwotę, przypadającą za naczynie.

(2) Izba skarbowa może zarządzić, aby w rubryce uwaga książki podatkowej (§89) albo też w osobnych wykazach uwidaczniano, po jakich cenach poszczególne gatunki bez wystawiania rachunków są wydawane, tudzież od którego dnia począwszy poszczególne ceny są ważne.

Wypośrodkowanie wartości: a) przy pozbyciu za opłatą.

§ 21. (1) Jako wartość, podlegającą opodatkowaniu przy winie, które pozbywa się za opłatę konsumentowi, przyjmuje się cenę uwidocznioną w wystawionym temuż rachunku, przyczem rabaty, potrącenia procentowe lub opusty i t. p. zostają nieuwzględnione.

(2) Jeżeli cena sprzedażna jest obliczona łącznie z podatkiem, to w takim razie za podstawę do opodatkowania należy przyjąć cenę sprzedażną wina po potrąceniu podatku.

((3) Zapłata jest to każde wzajemne świadczenie, które posiada pewną wartość majątkową. Pozbycie opłatne ma zatem miejsce także wówczas, gdy wino wydaje się zamiast zapłaty, albo gdy się je pozbywa w drodze zamiany.

(4)Do wartości, podlegającej opodatkowaniu nie wlicza się wartości bezpośredniego naczynia, o ile ona osobno i za umiarkowaną kwotą w rachunku wstawioną została, jak również wartości zewnętrznego opakowania.

(5) Jeśli wino pozbyte zostaje za opłatą bez wystawiania rachunku (§ 20), to wartości bezpośredniego naczynia nie należy wliczać do wartości, podlegającej opodatkowaniu, jeżeli naczynia wcale nie wliczono, albo tylko policzono je po umiarkowanej cenie.

(6) Narosłe do czasu dostawy uboczne koszta za magazynowanie, pielęgnowanie, ściąganie do naczyń, etykietowanie, koszta przewozu, ubezpieczenia, komisowe i t. p. należy wliczać do wartości, podlegającej opodatkowaniu, nawet wówczas, gdy je odbiorcy osobno w rachunku wykazano.

(7) Do ubocznych kosztów za ściąganie wina do butelek wlicza się także wydatki na korki.

b) przy pozbyciu bez zapłaty.

§ 22. (1) Wino, odstąpione konsumentowi bezpłatnie ma być opodatkowane według wartości, jakaby w czasie odstąpienia przyjętą była za podstawę opodatkowania w myśl § 21 takiego samego lub podobnego wina pozbytego za opłatę. Wartości bezpośredniego naczynia nie wlicza się do wartości, podlegającej opodatkowaniu.

(2) W razie pozbycia win tych samych lub podobnych gatunków po różnych cenach, przyjmuje się jako wartość wina podlegającą opodatkowaniu — najniższą w tym czasie osiągniętą cenę sprzedażną.

Termin płatności i uiszczenie podatku.

§ 23. Podatek od ilości wina, jakie w ciągu jednego miesiąca podległy opodatkowaniu, to znaczy od ilości, które w ciągu jednego miesiąca wysłano lub wydano konsumentowi, jest płatny w ostatnim dniu tego miesiąca i ma być zapłacony w urzędzie poborowym najpóźniej 15 dnia bezpośrednio następującego miesiąca, a jeżeli w tym dniu wypada niedziela lub święto w następnym dniu roboczym.

III. Obowiązek uiszczenia podatku przy zużyciu we własnem gospodarstwie domowem lub przedsiębiorstwie.

Obowiązani do płacenia podatku.

§ 24. Do uiszczenia podatku jest obowiązany, kto nieopodatkowane wino na potrzeby własnego gospodarstwa domowego lub przedsiębiorstwa używa, o ile wino według § 11, ustęp 1 albo 2 ustawy z dnia 26 lipca 1918 r. nie jest wolne od podatku.

Chwila powstania obowiązku podatkowego.

§ 25. Obowiązek uiszczenia podatku powstaje z chwilą wzięcia wina z zapasów składowych.

Ustalenie wartości.

§ 26. Wartość podlegającą opodatkowaniu należy wypośrodkować według postanowień § 22

Termin płatności i uiszczenie podatku.

§ 27. Co do terminu płatności i uiszczenia podatku mają zastosowanie postanowienia § 23.

IV. Obowiązek uiszczenia podatku od wina, sprowadzonego z zagranicy.

Obowiązani do uiszczenia podatku.

§ 28. (1) Kto jako konsument sprowadza wino z zagranicy — ma je opodatkować. Wytwórcy lub sprzedawcy, sprowadzający wino z zagranicy, mają je opodatkować dopiero przy wydawaniu odbiorcom, albo przy braniu tegoż dla własnego użytku.

(2) Jako nabycie z zagranicy uważa się także nabycie ze składu celnego.

(3) Odprawione na podstawie odroczenia zapłaty cłowej ilości wina będą już od chwili przeniesienia ich do składu pod względem podatkowym uważane tak, jak wino wewnątrz kraju wyrobione.

Obowiązek opłacenia podatku.

§ 29. Obowiązek uiszczenia podatku od wina sprowadzonego przez konsumenta z zagranicy powstaje z chwilą przejścia przez linję celną.

Oznaczenie wartości.

§ 30. (1) Podlegającą podatkowi wartość wina sprowadzonego przez konsumenta z zagranicy oblicza się w myśl postanowień §§ 21 i 22 w ten sposób, że do tej wartości dolicza się opłacone cło wchodowe, jako też wszelkie do chwili przejścia wina przez granicę powstałe koszta przewozu, ubezpieczenia, wyładowania, składowe i inne wydatki.

Ubytki w składach celnych.

§ 31. Z ubytkami powstałemi w składzie celnym należy pod względem postępowania podatkowego postąpić w myśl przepisów § 20, ust. 3 ustawy.

Uiszczenie podatku.

§ 32. (1) Podatek od wina sprowadzonego z zagranicy przez konsumenta ma być uiszczony rów-

nocześnie z cłem wchodowem przy odprawie przesyłki dowolnego obrotu.

(2) Narówni z odprawą przesyłki do wolnego obrotu uważa się odprawę przy użyciu karty konwojowej.

V. Zgłoszenie w celu uiszczenia podatku i ustalenia należytości podatkowej.

Do § 7 ustawy.

Zgłoszenie w celu uiszczenia podatku: a) od ilości wina, jakie podlegały opodatkowaniu w kraju.

§ 33. (1) Ilości wina, co do których w ciągu jednego miesiąca powstał obowiązek opodatkowania, mają być oznajmione właściwemu urzędowi poborowemu w celu opodatkowania. Oznajmienie musi być wniesione w urzędzie poborowym najpóźniej w 7 dniu roboczym następującego miesiąca.

(2) Zgłoszenie wina w beczkach należy wnosić na druku według wzoru 1, zaś wina we flaszkach według wzoru 2.

b) od ilości wina, jakie podległy opodatkowaniu przy sprowadzeniu z zagranicy.

§ 34. (1) Wino, sprowadzone przez konsumenta z zagranicy, ma być równocześnie z wnioskiem o wypuszczenie tegoż wina do wolnego obrotu zgłoszone do opodatkowania w dokumentach cłowych albo za osobnem oznajmieniem na druku według wzoru 1 lub 2.

(2) W nieznacznym ruchu pogranicznym, tudzież w ruchu podróżnych wystarcza ustne zgłoszenie; jeżeli co do zgłoszonej wartości wina, służącej za podstawę do opodatkowania, niema wątpliwości—można odstąpić od żądania dostarczenia rachunku lub innych dowodów.

Przerachowanie obcej waluty

§ 35. (1) Przerachowanie wstawionej do rachunku ceny w obcej walucie na walutę polską należy do obowiązku wnoszącego oznajmienie wartości i ma być uskutecznione według ostatniego znanego kursu urzędowego.

Dostarczenie dowodów do oznajmienia.

§ 36. Na żądanie urzędu poborowego należy wraz z oznajmieniem przedstawić rachunki, dokumenty przewozowe i inne dowody, które o wartości wina i bezpośredniego naczynia, jak również o kosztach narosłych do chwili prześcia przesyłki przez linię cłową mogły dać wyjaśnienia. Dokumenty te stanowią załączniki oznajmienia, o ile na żądanie nie zostaną zwrócone podatnikowi.

Księga oznajmień dla podatku od wina.

§ 37. (1) Urząd poborowy ma wpisać oznajmienie do księgi oznajmień podatku od wina, jaką należy prowadzić wedle wzoru 3. Przy urzędach poborowych, które pobierają podatek tylko od sprowadzonego wina, może być jako księga oznajmień podatku od wina użyta książka pomocnicza do cłowej książki poborowej.

(2) Jeżeli oznajmienie wpisano na dokumencie cłowym, to w takim razie nie potrzeba osobnego wpisywania do księgi oznajmień podatku od wina.

Ustalenie kwoty podatku.

§ 38. (1) Urząd poborowy ma oznajmione wartości przedewszystkiem sprawdzić samodzielnie na podstawie dowodów, czy są odpowiednie.

(2) Urząd poborowy ustala kwotę podatkową i podaje ją podatnikowi do wiadomości z wezwaniem do zapłacenia podatku.

(3) Dla każdego oznajmienia ustala się kwotę podatkową w jednej ogólnej sumie. Kwoty w fenigach będą pobierane tylko wówczas, jeżeli dadzą się podzielić przez pięć.

(4) Urząd poborowy sprawdza, wedle możności jeszcze przed odesłaniem nakazu płatniczego, czy oznajmiona wartość może być uważana za dostateczną. Jeżeli sprawdzenie będzie mogło nastąpić dopiero po wysłaniu nakazu płatniczego, w takim wypadku urząd poborowy oznacza nakaz płatniczy jako tymczasowy, a później w razie potrzeby przesyła podatnikowi dodatkowy nakaz z odpowiedniem objaśnieniem.

Poświadczenie odbioru.

§ 39. (1) Po uiszczeniu podatku ma urząd poborowy wydać podatnikowi na żądanie poświadczenie odbioru.

(2) Jeżeli termin płatności zostanie powtórnie spóźniony, albo zachodzą powody, które nasuwają wątpliwości co do wpłacenia podatku, w takim razie może władza skarbowa I instancji zarządzić zapłacenie lub zabezpieczenie podatku z chwilą nastania obowiązku do uiszczenia podatku.

Księga poborowa podatku od wina.

§ 40. Urząd poborowy ma na wpływy podatku od wina prowadzić księgę poborową podatku od wina według wzoru 4. Urzędy celne mają wpływy podatku od sprowadzonego z zagranicy wina wpisywać do cłowej księgi poborowej w osobnej rubryce.

VI. Wezwanie Komisji dla badania cen i zysków.

Do §§ 8 i 9 ustawy.

§ 41. (1). Jeżeli urząd poborowy żąda orzeczenia komisji dla badania cen i zysków, to winien udzielić przedmiotowe dokumenty podatnika, wyjaśniające wartość wina, oraz próbkę wina i oznajmienie. Próbka ma być urzędownie zamknięta i jest wolna od podatku (§ 71). Podatnik jest uprawniony wziętą próbkę zaopatrzyć także swojem zamknięciem.

Za wziętą próbkę należy właścicielowi wina zwrócić podaną w oznajmieniu wartość tejże na rachunek Skarbu Państwa.

(2) Urząd poborowy oblicza podatek tymczasowo według oznajmionej wartości i żąda od podatnika zapłaty. Wpłacenie podatku należy uskutecznić w myśl §§ 23, 27 i 32. Na zapłacony podatek należy wydać tymczasowe poświadczenie odbioru.

§ 42. Komisja dla badania notuje na oznajmieniu sprawdzoną przez nią wartość, podlegającą opodatkowaniu i przesyła swoje orzeczenie wraz z dokumentami urzędowi poborowemu.

§ 43. Jeżeli komisja dla badania uzna zgłoszoną przez podatnika wartość za dostateczną, w takim razie urząd poborowy po ściągnięciu tymczasowego potwierdzenia odbioru wydaje podatnikowi drugi egzemplarz oznajmienia wraz z poświadczeniem odbioru i zawiadamia go o orzeczeniu komisji dla badania cen.

§ 44. Jeżeli komisja dla badania ustali wartość na kwotę wyższą aniżeli oznajmiona, wtenczas urząd poborowy zawiadamiając podatnika o rozstrzygnięciu komisji dla badania, wezwie go, aby powstałą wskutek nowego ustalenia wartości różnicę w przeciągu tygodnia dopłacił.

VII. Ograniczenia w pozbywaniu winogron i zacieru winnego.

Do § 10 ustęp 1 ustawy.

Nabywanie przez wytwórcę albo sprzedawcę.

§ 45. Wytwórcy lub sprzedawcy, zamierzający nabywać winogrona do wyrobu wina albo zacieru winnego, mają przedstawić wykaz nabycia wedle wzoru 5: pozbywającemu, o ile idzie o nabycie w okręgu obowiązywania ustawy, a urzędowi celnemu, odprawiającemu przesyłkę, o ile chodzi o nabycie z zagranicy.

§ 46. (1) Na obszarze, w którym obowiązuje ustawa mogą winogrona z winobrania i inne grona przeznaczone do tłoczenia, jako też zacier winogronowy, być wydane tylko za przedstawieniem przepisanego wykazu nabycia. Bez wykazu nabycia można nabywać tylko świeże winogrona stołowe, które wedle właściwości opakowania i t. p. do tłoczenia nie są brane pod uwagę.

(2) Urzędy celne mogą winogrona przeznaczone do tłoczenia i zacier winogronowy wypuszczać do wolnego obrotu, tylko za przedstawieniem przepisowo wystawionego wykazu nabycia.

§ 47. (1) Pozbywający albo urząd celny mają co do sprzedanych, względnie odprawionych do wolnego obrotu wytworów, przesłać doniesienie o dostawie, sporządzone według wzoru 6 w przeciągu tygodnia temu urzędowi poborowemu, w którym przedsiębiorstwo nabywającego zostało oznajmione.

Władza skarbowa I instancji może przy zdarzających się nieprawidłowościach zażądać od dostawcy nadsyłania doniesień listami poleconymi.

2) Urząd poborowy, do którego doniesienia o dostawie wpływają, ma te doniesienia w tym kierunku sprawdzać, czy nabywcy winogron do tłoczenia albo zacieru gronowego są właścicielami zgłoszonych przedsiębiorstw.

Do § 10 ustęp 2 ustawy.

Nabywanie przez konsumentów.

§ 48. (1) W okolicach, w których nabywanie winogron lub zacieru winnego przez konsumentów, którzy nie są właścicielami winnic, jest w zwyczaju, może Ministerstwo Skarbu zezwalać na wyjątki co do ograniczeń obrotu, określonych w § 10 ust. 1 ustawy.

(2) Konsumenci w rozumieniu ustępu 1, którzy zamierzają nabywać winogrona albo zacier winogronowy do samodzielnego wytłaczania wina na obszarach obowiązującej ustawy, albo z zagranicy, mają we właściwym dla nich urzędzie poborowym prosić o udzielenie pozwolenia nabycia.

(3) Pozwolenie nabycia według wzoru 7 z ważnością jednego miesiąca należy udzielać pod następującemi warunkami:

a) winogrona do wytłaczania i zacier gronowy, który konsumenci nabywają, muszą być przerobione na wino tylko przez nich samych albo na ich rachunek; oddanie innym osobom jest wzbronione;

b) ilość uzyskanego moszczu gronowego ma być zgłoszona urzędowi poborowemu najpóźniej w 8 dni po wytłoczeniu;

c) upoważniony nabywca, skoro wyda do użycia na potrzeby własnego gospodarstwa domowego lub przedsiębiorstwa wyprodukowane ilości moszczu winnego, albo wina, ma je opodatkować; o ile upoważniony nabywca jest właścicielem gospody lub drobnym sprzedawcą w myśl § 13 ust. 1, to opodatkowanie jest dopuszczalne według postanowień § 16, ustęp 2 w ten sposób, iż z oznajmionej ilości nie może zatrzymać żadnych ilości na potrzeby własnego gospodarstwa domowego lub dla robotników rolnych.

Według takich samych zasad mają także inni spożywcy całą wyprodukowaną ilość wina naraz opodatkować. Opodatkowanie ma nastąpić podług wartości, jaką w gminie upoważnionego posiadają wina tych samych roczników.

d) Wyprodukowany moszcz winny i wino, mogą być odstąpione innym osobom tylko za zezwoleniem urzędu poborowego, o ile nie rozchodzi się o pozbycie przez właścicieli gospód lub drobnych sprzedawców (§ 13).

e) Przy nabywaniu winogron do wyłtaczania lub zacieru winnego należy pozbywającemu lub urzędowi celnemu, który odprawę tychże do wolnego obrotu przedsiębierze, przedstawić pozwolenie nabycia.

f) Po upływie terminu ważności mają być pozwolenia nabycia doręczone urzędowi poborowemu.

(4) Pozbywający lub urząd celny mają na pozwoleniach nabycia zanotować ilość winogron do tłoczenia albo zacieru winnego.

§ 49. (1) Winogrona do tłoczenia i zacier winny mogą być wydane spożywcy, albo też odprawione do wolnego obrotu tylko za przedstawieniem pozwolenia nabycia.

(2) Urząd poborowy prowadzi spis udzielonych pozwoleń nabycia, do którego zapisywać należy upoważnionych nabywców, ilość wyprodukowanego moszczu winnego, datę uiszczenia podatku i numer dziennika poborowego dla podatku od wina. Pozwolenia nabycia służą jako załączniki do spisu.

VIII. Uwolnienia od podatku.

Do § 11 ustęp 1 ustawy.

Zużycie dla własnego użytku domowego i dla robotników rolnych.

§ 50. (1) Moszcz winny i wino gronowe, które bywają zużywane we własnem gospodarstwie domowem, albo podawane robotnikom własnego zakładu, są wolne od podatku, jeżeli wyprodukowano je tylko z własnych winogron, albo jeżeli one przez właścicieli winnic z własnych i dokupionych winogron, albo też z własnych winogron i dokupionego zacieru win-

nego wyprodukowane zostały. Odnośnie do pojęcia winogron własnej uprawy i zobacz § 10.

(2) Podobne do wina napoje będą wolne od podatku pod temi samemi założeniami (ustęp (1), jeżeli one we własnem przedsiębiorstwie przez tłoczenie albo drogą innego przyrządzania uzyskane zostały, przyczem nie robi różnicy, czy surowce pochodzą z własnej produkcji, czy były dokupione albo zakupione.

(3) Kto na własny rachunek będące w jego posiadaniu owoce (ustęp 1 i 2) najemnej osobie wytłaczać albo na napoje przerabiać każe, nie jest skutkiem tego wyłączony od zwolnienia podatku.

(4) Wyjęte od zwolnienia podatku są napoje, wymienione w ustępach 1 i 2, które wydaje się do spożycia w zamkniętych butelkach.

(5) Pod napojami w zamkniętych butelkach należy rozumieć tylko takie napoje, które w celu dłuższego przechowywania do butelek się spuszcza i trwałem zamknięciem zaopatruje. Natoczone dla rychłego spożycia napoje, przy których zamknięcie butelek ogranicza się do wepchnięcia korka ręką, nie mogą być uważane za napoje w naczyniach zamkniętych.

§ 51. Potrzebne zarządzenia kontrolne wydaje władza skarbowa I instancji. Na żądanie tego urzędu mają tak właściciele oznajmionych przedsiębiorstw, jak i spożywcy, którzy zamierzają korzystać ze zwolnienia podatkowego co do moszczu winnego i wina gronowego, wykazać władzy podatkowej, że warunki do zwolnienia wina od podatku istnieją, dalej zgłosić członków swojej rodziny i robotników rolnych ich przedsiębiorstwa.

Do § 11 ustęp 2 ustawy.

Ilości wina zużyte w czasie pielęgnowania wina w piwnicy lub magazynowania.

§ 52. (1) Ze zwolnienia od podatku podług § 11 ustęp 2 ustawy korzysta np. wydawany według istniejącego zwyczaju wolny napitek dla piwnicznych w czasie pracy w zakładzie.

(2) Wino w zamkniętych flaszkach (§ 50 ust. 5) jest od zwolnienia podatku wyłączone.

Do § 11 ustęp 3 ustawy.

Wino, które zostaje wywiezione.

§ 53. Od wina wywiezionego pod dozorem organów podatkowych z obszaru, w którym ustawa obowiązuje, nie pobiera się podatku. Przyjęcie wina do składnicy celnej stoi narówni z wywiezieniem pod dozorem urzędowym.

§ 54. (1) Jeżeli wino ma być wywiezione, jako wolne od podatku, albo złożone na skład celny, w takim razie przedsiębiorca ma przedstawić urzędowi poborowemu kartę konwojową według wzoru 8 w dwuch egzemplarzach.

(2) Przy odprawie wina, jako też przy wystawianiu, załatwianiu, sprawdzaniu i zwracaniu kart konwojowych mają odpowiednie zastosowanie przepisy celne, o ile następne przepisy nie zawierają odmiennych postanowień. Do załatwiania kart konwojowych są upoważnione wszystkie urzędy poborowe, do których okręgu należą zgłoszone w myśl § 15 ustawy przedsiębiorstwa. Załatwienie może być uskutecznione przez wszystkie na granicy Państwa położone główne urzędy celne, miejsca do odprawy celnej i uboczne urzędy celne I (urzędy celne I), jak również przez wszystkie urzędy, z któremi powien publiczny skład jest połączony.

Ministerstwo Skarbu może upoważnić do załatwienia także inne urzędy. Urzędy takie mają być ogłoszone w Dzienniku rozp. Min. Skarbu.

§ 55. Postępowanie przy wypośrodkowaniu ilości wina, znajdującego się w beczkach lub flaszkach, uskutecznia się w myśl postanowień § 102 i 103.

§ 56. Jeżeli urząd odprawiający nie dozoruje wywiezienia wina w beczkach, to odprawione beczki mają być wzięte pod urzędowe zamknięcie.

§ 57. Zgłoszone do wywozu wino ma być wpisane do księgi podatkowej wina na rozchód, z podaniem numeru karty konwojowej.

§ 58. (1) Izby skarbowe mogą zezwalać z zastrzeżeniem odwołania, aby przy wywozie wina w butelkach odstąpiono od odprawy skrzyń, a kartę konwojową wypełniono jedynie na podstawie złożonego przez przedsiębiorcę zgłoszenia. W takich wypadkach przy odprawie wywozu lub złożenia na skład, oznajmione w karcie konwojowej ilości wina mają być bez otwierania skrzyń przyjęte, jako stwierdzone, o ile skrzynie co do ilości, sposobu opakowania, znaków i numerów, z kartą konwojową są zgodne i nie zachodzi podejrzenie, że zawartość tychże nie zgadza się z oznajmieniem. Ułatwienia będą udzielane pod następującemi warunkami, którym proszący protokularnie poddać się musi:

a) Urzędnicy nadzorujący są uprawnieni przygotowane do wywozu skrzynie przed wysyłką zatrzymać oraz sprawdzić oznaczenie i ilość znajdującego się w nich wina.

b) Za każdy pojedyńczy przypadek, w którym udowodnione zostanie, że oznaczenie albo ilość wina w karcie konwojowej niedokładnie oznajmiono, może władza kierująca nałożyć karę umowną aż do 10.000 mk. i ściągnąć ją w drodze administracyjnej. Kara umowna będzie nałożoną niezależnie od postępowania karnego, jakieby było wdrożone i może mieć miejsce tylko wtedy, jeżeli nieprawidłowość popełniono z wolą albo wiedzą przedsiębiorcy, albo kierownika ruchu przedsiębiorstwa, lub jeżeli im ciężkie przeoczenie przypisać można.

(2) Uprawnienie urzędników co do sprawdzania zawartości skrzyń i butelek pozostaje nienaruszone.

Zniszczenie wina.

§ 59. (1) Przedsiębiorcy, którzy zamierzają wino zniszczyć, mają celem uzyskania zwolnienia od podatku donieść o tem urzędowi poborowemu na druku według wzoru 9. Zniszczenie uskutecznia się pod nadzorem urzędowym i ma być przez nadzorującego urzędnika na oznajmieniu poświadczone. Potrzebne roboty ręczne ma przedsiębiorca na swój koszt kazać wykonać.

(2) Oznajmienie służy, jako załącznik księgi podatku od wina.

Do § 11 ustęp 4 ustawy.

Wino do wyrobu wina musującego.

§ 60. (1) Kto wino do wyrobu wina musującego bez opłaty podatku zamierza nabywać, musi

w urzędzie poborowym, właściwym dla przedsiębiorstwa wyrobu wina musującego, prosić o udzielenie pozwolenia na nabycie wina.

(2) Uprawnienie do nabycia będzie udzielane przez władzę skarbową I instancji pod następującemi warunkami:

a) Uprawniony do nabycia ma przyjąć odpowiedzialność za podatek, ciążący na wysłanem dla niego winie.

b) Nabyte ilości wina mogą być przechowywane tylko w zgłoszonych lokalach i użyte tylko do wyrobu wina musującego w zakładzie nabywcy. Odstąpienie tego wina innym osobom jest dopuszczalne tylko za zezwoleniem władzy skarbowej I instancji. Wina mają być jak najśpieszniej po odbiorze złożone do lokali składowych. Innych win, aniżeli nieopodatkowane, w tych składach przechowywać nie wolno. Władza skarbowa I instancji może zezwolić na pewne wyjątki

c) Nabywca ma na przychód i na rozchód prowadzić wykazy podług bliższych wskazówek izby skarbowej, które mają wykazywać prawidłowe użycie wina. Zapasy mają być od czasu do czasu urzędownie sprawdzane i z wykazami porównywane. Z ubytkami przytem skonstatowanemi należy postąpić podług § 20 ust. 3 ustawy.

d) Przy nabywaniu wina w kraju należy pozbywającemu, przy nabywaniu zaś wina z zagranicy urzędowi celnemu, który wino odprawił. wręczyć wykaz nabycia według wzoru 10.

(3) Urząd poborowy prowadzi wykaz na udzielone upoważnienia do nabycia.

§ 61. Bez podatku może być wino wydane wytwórcy wina musującego, albo odprawione przez urząd celny do wolnego obrotu, tylko po przedstawieniu przepisowo wystawionego wykazu nabycia.

§ 62. (1) Pozbywający albo urząd celny mają o pozbyciu względnie odprawieniu wina do wolnego obrotu w ciągu tygodnia urzędowi poborowemu, przy którym uprawniony nabywca jest zapisany, przedstawić doniesienie o dostawie podług wzoru 11. Władza skarbowa I instancji może przy zdarzających się nieprawidłowościach żądać od pozbywającego nadsyłania doniesień o dostawie listami poleconemi.

(2) Urząd poborowy, do którego doniesienia o dostawie nadchodzą, ma je sprawdzać, czy nabywcy wina posiadają uprawnienie do nabycia. Urzędnicy nadzorujący mają doniesienia o dostawach porównywać wyrywkowo z wykazami nabywcy. Od czasu do czasu należy niektóre z nadesłanych doniesień przesłać urzędowi poborowemu, właściwemu dla pozbywającego celem sprawdzenia wpisów do księgi podatku od wina przez tego ostatniego prowadzone.

(3) Wykaz nabycia służy jako załącznik księgi podatku od wina, prowadzonej przez pozbywającego. Urząd zaś celny ma dołączyć ten wykaz do dokumentów cłowych.

Wino do wyrobu octu albo wódki.

§ 63. (1) Kto wino bez opłaty podatku do wyrobu octu albo wódki nabywać zamierza, musi władzę skarbową I instancji, właściwą dla jego przedsiębiorstwa, prosić o udzielenie uprawnienia do nabycia.

(2) Uprawnienie do nabywania będzie udzielane przez władzę skarbową I instancji pod następującemi warunkami:

a) Uprawniony do nabycia ma przyjąć odpowiedzialność za podatek, który ciąży na wysłanem dlań winie, oraz ma wstrzymać się od wszelkich zmian w nadeszłej dla niego przesyłce, aż do czasu uczynienia wina nieprzydatnem do spożycia, albo zabezpieczenia użycia tegoż.

b) Nabyte w kraju wino do wyrobu octu należy zaraz po odbiorze, zaś wino sprowadzone z zagranicy przed odprawieniem tegoż do wolnego obrotu, uczynić nieprzydatnem do spożycia pod urzędowym nadzorem.

c) Wino nabywane w kraju do wyrobu wódki należy albo uczynić niezdatnem do spożycia, jako takie, lub też zabezpieczyć jego użycie tylko do wyrobu wódki; uczynienie nieprzydatnem do spożycia lub zabezpieczenie do przerobu na wódkę musi nastąpić bezzwłocznie po odbiorze wina.

Jeżeli wino sprowadza się z zagranicy, to przed odprawą do wolnego obrotu musi być jego użycie zabezpieczone.

d) Nabywca ma na przychód i na rozchód skażonego, albo za zabezpieczeniem użytego wina prowadzić wykazy według bliższych zarządzeń izby skarbowej.

e) Przy nabywaniu wina w kraju należy pozbywającemu, przy sprowadzaniu zaś wina z zagranicy należy urzędowi celnemu, który przesyłkę odprawia, przedstawić dowód nabycia według wzoru 10.

(3) Urząd poborowy prowadzi wykaz uprawnionych do nabycia wina.

§ 64. (1) Wino nieopodatkowane do wyrobu octu lub wódki może być bez podatku wydane, albo przez urząd celny do wolnego obrotu odprawione, tylko za przedstawieniem przepisowo wystawionego dowodu nabycia.

(2) Co do dalszego postępowania mają zastosowanie postanowienia w § 62.

§ 65. Wniosek o skażenie albo zabezpieczenie użycia wina w kraju nabytego należy podać w urzędzie poborowym, a to w oznajmieniu podług wzoru 9. Dla wina sprowadzonego z zagranicy może być wniosek postawiony w dokumentach celnych.

Skażenie wina, nabytego do wyrobu octu lub wódki.

§ 66. (1) Wino nabyte do wyrobu octu czyni się nieprzydatnem do spożycia, jako wino, w ten sposób, iż do niego dolewa się pod urzędowym nadzorem taką ilość kwasu octowego, esencji octowej, octu fermentującego (ocet spirytusowy, winny, piwny, octowy) lub innego octu, aż ilość kwasu octowego będzie wynosić najmniej 30 gramów w 1 litrze. Przy skwaśniałem winie, w którem ilość kwasu octowego wynosi w litrze 30 gramów albo więcej, można za zezwoleniem władzy skarbowej I instancji odstąpić od czynienia tego wina nieprzydatnem do spożycia.

(2) Wino nabyte w kraju do wyrobu wódki czyni się nieprzydatnem do spożycia w ten sposób, iż zmiesza się je pod urzędowym nadzorem z miałko mieloną solą jadalną w ilości 2 na sto ciężaru tego wina.

(3) Środki potrzebne do skażenia ma uprawniony do nabycia wina bez podatku sam dostarczyć.

Tenże ma również konieczne prace ręczne wykonać, oraz ponosić wszelkie koszta potrzebnego sprawdzenia.

(4) Przeprowadzenie skażenia ma być stwierdzone w oznajmieniu.

Zabezpieczenie użycia wina do wyrobu wódki.

§ 67. Postępowanie, odnoszące się do zabezpieczenia użycia wina ma być stosowane podług następujących postanowień:

a) Przerób wina, zgłoszonego w tym celu, odbywa się pod urzędowym dozorem. Dozór urzędowy musi być ograniczony do dozoru czynności przeniesienia wina na przyrząd odpędowy, jeśli istniejące urządzenia umożliwiają nałożenie pewnych zabezpieczeń aparatu odpędowego i jeśli nie zachodzą wątpliwości, że przerób na aparacie odpędowym odbywa się celem otrzymania koniaku.

Na zgłoszeniu należy urzędownie poświadczyć, że przeniesienie odnośnych ilości wina na przyrząd odpędowy odbyło się pod urzędową kontrolą, tudzież, że dozorowano przerobu wina na koniak, względnie, że nałożono zamknięcia urzędowe na przyrządzie odpędowym.

b) Dalsze postępowanie z wyprodukowanym koniakiem następuje w myśl przepisów, dotyczących opodatkowania spirytusu oraz wydanych do nich rozporządzeń wykonawczych.

c) Jeśli wino ma być przeniesione pod urzędowym dozorem wprost z urzędu celnego do lokalów gorzelni i tam pod dalszym dozorem bezzwłocznie przerobione, w takim razie niema potrzeby urządzenia oddzielnego składu.

§ 68. Oznajmienia mają być dołączone do wykazów, prowadzonych w myśl § 63.

§ 69. Jeżeli wino już celem uzyskania ulg celnych zostało skażone, albo użycie tegoż zabezpieczone, w takim wypadku można od powtórzenia tych zarządzeń, celem uzyskania uwolnienia podatkowego, odstąpić.

Wino do wyrobu napojów zawierających wino i t. p.

§ 70. (1) Do nabywania z uwolnieniem od podatku wina do wyrobu napojów, zawierających wino lub podobne do wina napoje, następnie do wyrobu wina bezalkoholowego i napojów bezalkoholowych, podobnych do wina, są tylko ci wytwórcy uprawnieni, którzy swoje przedsiębiorstwo, stosownie do postanowień §§ 47, 15 ustawy, oznajmili. Do pozbywania wewnątrz kraju wina bez podatku wyżej wymienionym przedsiębiorstwom są uprawnieni tylko ci wytwórcy albo sprzedawcy, którzy swój przemysł oznajmili w myśl postanowień § 15 ustawy. Co do obrotu wina między tymi zakładami, jak również co do sprowadzania wina z zagranicy, mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 92 do 95.

(2) Izba skarbowa może w miejsce wpisów do księgi podatku od wina zarządzić prowadzenie osobnych wykazów na pobór i przerabianie wina.

Do § 11 ustęp 5 ustawy.

Wino do urzędowej analizy.

§ 71. (1) Wino przeznaczone do urzędowych doświadczeń jest wolne od podatku, jeżeli użycie albo przeznaczenie wina do tego celu zostanie stwierdzone przez zakład doświadczalny, albo przez władzę, biorącą próbkę.

(2) Te potwierdzenia mają być dołączone do księgi podatku od wina, albo do dokumentów celnych.

Wino dla zakładów naukowych do celów naukowych.

§ 72. (1) Zakłady naukowe, które chcą nabywać wino bez opłaty podatku do celów naukowych, mają prosić właściwą władzę skarbową I instancji o udzielenie uprawnienia do nabycia. W podaniu należy podać cel, dla którego wino ma być użyte.

(2) Władza skarbowa I instancji będzie wydawać uprawnienie do nabycia pod następującymi warunkami:

a) Uprawniony do nabywania ma przyjąć odpowiedzialność za podatek ciążący na winie dla niego wysłanem;

b) Wino może być użyte tylko do podanego celu; wydanie tego wina do innych celów, innym osobom dopuszczalne jest tylko za zgodą władzy skarbowej I instancji;

c) Na nabywanie i zużycie wina ma się prowadzić wykazy, w myśl bliższych postanowień izby skarbowej.

Zapasy należy od czasu do czasu urzędownie sprawdzać i porównywać z wykazami. Z ubytkami przy tem sprawdzeniu skonstatowanemi należy postąpić według § 20 ust. 3 ustawy;

d) Przy nabywaniu wina wewnątrz kraju należy pozbywającemu, zaś przy wprowadzeniu wina z zagranicy urzędowi celnemu, który odprawę do wolnego obrotu przedsiębierze przedstawić wykaz nabycia według wzoru 10.

(3) Na udzielone zezwolenia prowadzi urząd poborowy wykaz.

§ 73. (1) Wino bez opłaty podatku do celów naukowych, może być tylko po przedstawieniu przepisowo wystawionego dowodu nabycia wydane, albo też przez urząd celny odprawione do wolnego obrotu.

(2) Co do dalszego postępowania są miarodajne postanowienia w § 62.

Do § 11 ustęp 7 ustawy.

Próbki wina.

§ 74. Próbki wina sprowadzane przez spożywców z zagranicy w butelkach o pojemności poniżej 250 kubicznych centymetrów, będą na wniosek przez urząd celny zwolnione od podatku, jeżeli bezpłatne nabycie próbek zostanie udowodnione.

Do § 11 ustęp 8 ustawy.

Wino do celów kościelnych.

§ 75. (1) Wino, które ma być użyte wyłącznie do celów służby Bożej, będzie zwolnione od podatku, jeżeli równocześnie z zamówieniem przełożony władzy kościelnej lub tegoż zastępca przedstawi zaświadczenie, co do celu użycia wina.

(2) Wino bez opłaty podatku może być tylko za przedłożeniem zaświadczenia pozbyte albo przez urząd cłowy odprawione do wolnego obrotu.

(3) Poświadczenia mają być dołączone do księgi podatku od wina pozbywającego, albo do dokumentów celnych.

IX. Zwrot podatku, przedłużenie terminu zapłaty.

Do § 12 ustawy.

Zwrot: a) odebranie wina z powrotem.

§ 76. (1) Właścicielom oznajmionych przedsiębiorstw, może być zwrócony podatek za wino dostarczone spożywcom, które jednak przyjęto napowrót do przedsiębiorstwa.

b) opust w cenie za wino.

(2) Od wina, którego cena sprzedażna wskutek usterki odbiorcy, albo z innych powodów dodatkowo obniżoną została, może być kwota podatkowa na nowo ustalona, a nadwyżka podatku zwrócona.

(3) Zwrot i ponowne ustalenie podatku może nastąpić tylko na wniosek. Wniosek ma być przedstawiony przez przedsiębiorcę lub spożywcę temu urzędowi poborowemu, który kwotę podatkową ustalił, a mianowicie najpóźniej w ciągu trzech lat po uiszczeniu podatku; o wniosku rozstrzyga władza skarbowa I instancji. Wniosek może być uwzględniony tylko wówczas, jeżeli proszący udowodni przyjęcie wina z powrotem do swego przedsiębiorstwa lub zniżenie ceny sprzedażnej oraz zapłacenia kwoty podatkowej.

X. Nadzorowanie obrotu wina.

Do §§ 15, 16 ustawy.

Oznajmienie ruchu.

§ 77. (1) Przepisane w §§ 15, 16 ust. 2 ustawy oznajmienia mają być według zarządzenia izby skarbowej najpóźniej tydzień przed otwarciem ruchu, zaś doniesienie o zaszłych zmianach w ciągu tygodnia wnoszone do urzędu poborowego w podwójnych egzemplarzach.

(2) Państwowe i gminne przedsiębiorstwa, następnie związki, stowarzyszenia i zakłady publiczne podlegają obowiązkowi oznajmienia także i wtedy, jeżeli wydają za opłatą wino tylko swoim pracownikom lub członkom, albo tylko we własnych lokalach.

§ 78. (1) Dla każdego przedsiębiorstwa ma być osobne oznajmienie wnoszone.

(2) W oznajmieniu należy podać, czy oznajmiający jest wytwórcą albo sprzedawcą i czy tenże wykonuje obok tego wyszynk lub drobną sprzedaż.

(3) Oznajmienie przedsiębiorcy o ustanowieniu kierownika ruchu ma podpisać także kierownik ruchu.

Załatwianie oznajmienia przez urząd poborowy.

§ 79. (1) Urząd poborowy winien oznajmienia doręczyć natychmiast organowi dozorującemu przedsiębiorstwo, który sprawdzi zgodność tychże i potwierdzi oba egzemplarze.

(2) Urząd poborowy ma wciągnąć oznajmienia do wykazu, prowadzonego według wskazówek izby skarbowej, na znajdujące się w okręgu urzędu poborowego przedsiębiorstwa, które podlegają oznajmieniu, jako wytwórcy albo sprzedawcy i zanotuje pozycje wykazu na obu egzemplarzach oznajmienia.

(3) Jeden egzemplarz oznajmienia pozostaje w urzędzie poborowym jako załącznik do wykazu przedsiębiorstw. Drugi egzemplarz zaopatrzony w poświadczenie dokonanego oznajmienia, należy zwrócić zgłaszającemu, celem dołączenia do zeszytu załączników i przechowania w lokalach przedsiębiorstwa. W poświadczeniu zgłoszenia należy podać, czy oznajmiający jest wpisany, jako wytwórca, czy jako sprzedawca.

(4) Zgłoszeni właściciele przesiębiorstw winni w dokumentach przedsiębiorstwa zanotować fakt zgłoszenia, a zarazem zapisać właściwy urząd poborowy i numer listy przedsiębiorstw.

Do §§ 17, 18, 19 ustawy.

Dogląd przedsiębiorstw.

§ 80. (1) Władza skarbowa I instancji określi jak często przedsiębrać należy urzędowe sprawdzenia przedsiębiorstw, podległych zgłoszeniu.

(2) Organa nadzorujące są uprawnione sprawdzać zawartość wszelkich naczyń, znajdujących się w lokalach wyrobu i składu, oraz w przylegających do nich albo z temiż połączonych lokalach przemysłowych. One obowiązane są także przekonać się czy w przylegających do lokali wyrobni lub składu albo z temiż połączonych lokalach przemysłowych, przedsiębiorcy nie wyrabiają lub nie przechowują wina.

Tłoczenie wina za zapłatą i przechowywanie obcego wina.

§ 81. Zgłoszone przedsiębiorstwa, które tłoczą za zapłatą, nie potrzebują wpisywać do księgi podatkowej (§ 89) wina, jeżeli ono zaraz po wytłoczeniu zostanie z przedsiębiorstwa usunięte. Jeżeli takie wino ma być przechowane na składzie w lokalach przedsiębiorstwa, to należy je wpisać w dodatku do książki podatkowej.

W dodatku do książki podatkowej, jako też na naczyniach, w których wino w piwnicy złożono należy oznaczyć właściciela wina.

Tak samo należy postąpić, jeżeli wino, stanowiące własność spożywcy i już opodatkowane, będzie przechowywane na składzie przedsiębiorstwa, podlegającego opodatkowaniu.

Współdziałanie osób, powołanych do nadzorowania i wykonywania ustawy o opodatkowaniu wina.

§ 82. Urzędnicy i rzeczoznawcy, którzy mają czuwać nad przestrzeganiem przepisów o opodatkowaniu wina, są obowiązani donosić władzy skarbowej I instancji o skonstatowanych w czasie wykonywania służby przekroczeniach tych przepisów.

Postępowanie z zapasami wina przy otwarciu ruchu przedsiębiorstwa.

§ 83. (1) Przy otwarciu ruchu należy znajdujące się w tym dniu w lokalach wytwórcy lub sprzedawcy zapasy wina wpisać do książki podatkowej;

(2) Ewentualnie uiszczony podatek od zapasów wina nie będzie zwrócony.

Zapisywanie na przychód zawartości w butelkach.

§ 84. (1) Przy zapisywaniu w książce podatkowej przychodu i rozchodu, można przyjąć przeciętną zawartość zwyczajnego czerwonego i białego wina w butelkach, jeżeli są napełnione aż do szyjki, dla całych butelek po 0,70 litra, a dla pół butelek po 0,35 litra.

(2) Jeżeli do wolnego obrotu wypuszcza się inne rodzaje butelek, to należy, najpóźniej na 3 dni przed pierwszem użyciem tychże, przedstawić wzory urzędowi poborowemu. Przytem ma się podać ile kubicznych centymetrów płynu będzie się przeciętnie spuszczać do butelek. Jako butelki tego samego rodzaju uważa się butelki jednakowej formy i w przybliżeniu równej wielkości.

§ 85. Urząd poborowy winien podaną zawartość płynu sprawdzić, wzory butelek zaopatrzyć w napis co do przeciętnej ich pojemności i zabezpieczyć je przed ewentualną zamianą. W ten sposób oznaczone butelki należy przechowywać w schowku, który przedsiębiorca stosownie do bliższych wskazówek organu dozorującego ma oddać do dyspozycji.

Odpisanie drożdży winnych.

§ 86. Niepłynne drożdże winne, które z zapisanego do książki podatkowej wina wyłączone i z lokali przedsiębiorstwa usunięte zostaną, należy wpisać do książki podatkowej pod rubryką wolne od podatku rozchody.

Odpisanie zniszczonego wina.

§ 87. (1) Wino, które w przedsiębiorstwie wskutek przypadkowych wydarzeń uległo zniszczeniu, może być za zezwoleniem władzy skarbowej I instancji odpisane w książce podatkowej, jako wolne od podatku. Potrzebnych dowodów ma dostarczyć właściciel przedsiębiorstwa.

(2) Jeżeli przedsiębiorca doniesie o stracie tak wcześnie, iż sprawdzenie będzie jeszcze możliwe, w takim wypadku ma właściwy organ skarbowy sprawdzić bliższe okoliczności, rozmiary i sposób powstania straty protokularnie, a protokuł badania przesłać władzy skarbowej I instancji.

Zapisanie wartości, podlegającej podatkowi.

§ 88. Przedsiębiorcy wolno, wedle własnego uznania, wpisywać do księgi podatkowej i do oznajmień podatkowych wartość podlegającą podatkowi osobno, albo łącznie z kwotą podatku w jednej sumie.

W księdze podatkowej i w oznajmieniach podatkowych należy uwidocznić, w jaki sposób te wpisy będą uskuteczniane. Przejście z jednego do drugiego sposobu wpisywania, należy przedtem zgłosić urzędowi poborowemu.

Do § 20 ustawy.

Książka podatku.

§ 89. (1) Właściciele przedsiębiorstwa, podlegającego w myśl § 15 ustawy oznajmieniu, mają na przychód i rozchód wina prowadzić książkę podatku od wina, o ile wino nie znajduje się w składach celnych. Na wino w beczkach ma się prowadzić książkę wedle wzoru 12, zaś na wino w butelkach wedle wzoru 13.

(2) Książka ma być prowadzona w 3 rozdziałach:

Rozdział 1. Wino i moszcz z winogron,
„ 2. Podobne do wina napoje,
„ 3. Inne napoje.

(3) Jest dopuszczalnem dla każdego rozdziału prowadzić osobną książkę.

(4) Jako przychód należy oprócz znajdujących się przy otwarciu ruchu zapasów zapisywać w chronologicznym porządku wszystkie w przedsiębiorstwie wyprodukowane i do tegoż sprowadzone ilości wina, oraz wszystkie zabiegi, prowadzące do powiększenia tych ilości. Każdą poszczególną pozycję należy pod osobny numer zapisać. Jeżeli pewna pozycja przychodowa składa się z częściowych ilości z rozmaitemi oznaczeniami, to należy każdą częściową ilość zapisać pod osobnym numerem. Pod jednym numerem można wpisać tylko wino tego samego oznaczenia. Powiększenia ilości należy przy tym wpisie notować, przy którym one powstały. Wpisy ma się uskuteczniać zaraz po zakończeniu wyrobu, albo po powiększeniu ilości, jak również zaraz po rozmieszczeniu nabytego wina w lokalach przedsiębiorstwa. Pod wpisem przychodu należy pozostawić tyle wolnego miejsca, ile prawdopodobnie wymagać będzie książkowanie rozchodu.

(5) Jako rozchód należy wpisywać wszystkie z przedsiębiorstwa wydane ilości wina, tudzież wszystkie zabiegi, które prowadzą do zmniejszenia ilości. Wszystkie rozchody należy odpisać przy tej pozycji przychodu, z której pochodzą, a mianowicie: oddzielnie według trzech grup:

a) wino, podlegające opodatkowaniu,
b) wino wolne od podatku,
c) brakujące ilości.

(6) Jako rozchód wina, podlegającego opodatkowaniu, należy naprzykład odpisać wino, które spożywcy bywa wysłane lub wydane, jako też wino, które wzięto do zużycia na własne potrzeby domowe albo przedsiębiorstwa, o ile one według § 11 ustęp 1 lub 2 ustawy nie jest wolne od podatku.

(7) Jako rozchód wolnego od podatku wina należy naprzykład odpisać wino, które bywa wydawane do innych w myśl § 15 ustawy oznajmionych przedsiębiorstw, oraz wino, które według § 11 ustępy 1 — 5 i 7 — 8 ustawy jest wolne od podatku, dalej drożdże, które wydaje się z lokali przedsiębiorstwa (§ 86) i wino, które dowodnie uległo znaszczeniu (§ 87).

(8) Jeżeli wyszczególnione pod różnemi bieżącemi numerami wina zostały ze sobą zmieszane, w takim razie należy zapisać na rozchód pojedyńcze częściowe ilości przy właściwych numerach bieżących, zaś na przychód sumę częściowych ilości pod jedną nową pozycję (numerem).

(9) Wino w beczkach, które będzie ściągnięte do butelek, należy odpisać w księdze dla wina w beczkach z podaniem ilości w litrach, natomiast wpisać je do książki dla wina w butelkach na przychód z podaniem ilości butelek. W razie przelania wina z butelek do beczek, należy postąpić w sposób odwrotny.

(10) W ciągu dnia wydane, odjęte albo zużyte ilości należy wpisać do książek najpóźniej następnego dnia, natomiast wpisy co do wina, które we-

dle dowodów zniszczało, należy uskutecznić po udzieleniu zezwolenia przez władze skarbową I instancji (§ 87). Wina, wolne od podatku w myśl § 11 ust. 1, 2 i 7 ustawy mogą być odpisane razem z dzienną ilością dla poszczególnych rodzajów zwolnienia. Tak samo można wina, podległe podatkowi, dla których nie wydaje się rachunków (§ 20) odpisać z dzienną ilością, powstałą z pojedyńczych wartości, podlegających podatkowi. Zresztą ma być każda pozycja osobno odpisana.

Jeżeli pewna pozycja, która przy wydatku podlegać będzie opodatkowaniu, składa się z kilku częściowych pozycji o różnych, podatkowi podlegających wartościach, to należy każdą taką częściową pozycję osobno odpisać.

(11) Jeżeli wino, należące do jednej pozycji przychodowej zostanie całkowicie odpisane, to należy zapisane na rozchód, podatkowi podległe i wolne od podatku ilości każdą dla siebie zarachować; różnica między tą sumą a ilością wpisaną, jako przychód, ma być, jako ubytek zapisana. Jeżeli pewne zdarzenie, które uprawnia w myśl postanowień § 76 do zwrotu podatku, będzie miało miejsce przed odesłaniem zgłoszenia do opodatkowania za ten miesiąc, w którym rozchód wina zapisano, w takim wypadku wolno odnośny wpis w księdze podatku wina poprawić bez współdziałania władzy podatkowej w ten sposób, by pierwotny wpis był czytelny.

Powód uskutecznionej poprawki ma być podany w rubryce uwaga.

§ 90. (1) Przedsiębiorca (kierownik ruchu) obowiązany jest prowadzić księgę podatku od wina osobiście, albo na własną odpowiedzialność przez upoważnionego zastępcę i przechowywać ją stosownie do bliższych zarządzeń organów kontrolnych w ten sposób, by była dla nich zawsze dostępną. Książkę tę należy wszyć w trwałą okładkę i zaopatrzyć porządkowymi numerami.

(2) W książce należy wpisać nazwisko osoby, która ją będzie prowadzić.

(3) Książka ma być prowadzona za cały rok kalendarzowy, jednakże rozchody co do niezałatwionych jeszcze pozycji przychodowych należy przy tychże samych pozycjach dalej odpisywać.

Urząd poborowy może zarządzić, aby pozycje przychodowe, które dłużej, niż 3 lata pozostały niezałatwione, przeniesiono do książki na następujący rok. Książki zakończone pozostają w przedsiębiorstwie.

Książki wraz z przynależnemi załącznikami mają być przechowywane aż do upływu 3 lat od ostatniego wpisu.

Postępowanie z ubytkami w księdze podatku od wina.

§ 91. Ministerstwo Skarbu oznacza najwyższą granicę stosunku ubytków do wpisanej na przychód ilości, do której organa kontroli mogą odstąpić od opodatkowania ubytków. Jeżeli ubytek przekracza dozwoloną granicę, wówczas urzędnik kontroli ma celem opodatkowania brakującej ilości zażądać rozstrzygnięcia władzy skarbowej I instancji.

Obrót wina pomiędzy zgłoszonemi przedsiębiorstwami.

§ 92. Jeżeli właściciel przedsiębiorstwa zgłoszony jako wytwórca lub sprzedawca zamierza wydać wino bez opłaty podatku do innych zgłoszonych przedsiębiorstw, wówczas obowiązany jest przed wydaniem wina upewnić się, przy którym urzędzie podatkowym nabywca jest zgłoszony i pod jakim numerem przedsiębiorstwo w liście przedsiębiorstw (§ 79) zostało wpisane. W księdze podatkowej przy książkowaniu rozchodu należy wymienić urząd podatkowy, tudzież numer listy przedsiębiorstw.

§ 93. (1) Urząd poborowy ma właścicielom, którzy zgłosili tam swoje przedsiębiorstwa na ich żądanie wydać poświadczenia według wzoru 14 o dopełnionem zgłoszeniu się, jako wytwórcy lub sprzedawcy. Ilość wydanych poświadczeń ma urząd poborowy zanotować w liście przedsiębiortsw.

(2) Poświadczenia mają być w przeciągu tygodnia zwrócone urzędowi poborowemu, jeżeli nastąpi zmiana w osobie posiadacza, jeśli oznajmione przedsiębiorstwo zostanie zwinięte, lub gdy oznajmienie, opiewające na wytwórcę albo sprzedawcę z innych powodów nie odpowiada rzeczywistości. Jeżeli właściciel przedsiębiorstwa bez własnej winy nie jest w możności poświadczenia zwrócić, to ma o tem w przeciągu tego samego terminu donieść pisemnie urzędowi poborowemu.

Niezastosowanie się do tych postanowień, o ile ukaranie za ukrócenie podatku nie miało miejsca, pociąga za sobą karę na zasadzie § 29 ustawy.

§ 94. Urzędnicy nadzorujący mają przy sprawdzaniu księgi podatku od wina od czasu do czasu wynotować niektórych jako właścicieli zgłoszonych przedsiębiorstw, wpisanych odbiorców, tudzież ilości wina, jakie dla nich wysłano i sprawdzić dodatkowo czy odbiorcy w czasie nabycia w przynależnym urzędzie poborowym byli zgłoszeni i czy wpisali odebrane wina do własnej księgi podatkowej na przychód.

Sprowadzenie wina z zagranicy przez zgłoszone przedsiębiorstwa.

§ 95. (1) Urzędy celne mogą sprowadzone wino, przeznaczone dla zgłoszonych wytwórców lub sprzedawców tylko wtedy bez opłaty podatku odprawić, jeżeli im zostanie przedstawione poświadczenie urzędu poborowego (§ 93) o zgłoszonem przedsiebiorstwie. O tem, że poświadczenie zostało przedstawione, należy w dokumencie celnym nadmienić. Od przedstawienia poświadczenia można odstąpić, jeżeli charakter odbiorcy, jako wytwórcy lub sprzedawcy, urzędowi celnemu jest znany, albo też, jeśli ten charakter odbiorcy będzie stwierdzony zaraz ze strony urzędu w inny sposób.

(2) Urząd celny ma o każdem ocleniu przesyłki wina, przeznaczonej dla oznajmionych wytwórców lub sprzedawców zawiadomić urząd poborowy, zaś ten ostatni ma się przekonać, czy wino zostało wpisane do księgi podatkowej odbiorcy.

Używanie ocechowanych beczek.

§ 96. (1) Wytwórcy i sprzedawcy mogą używać do przechowywania i wysyłania wina tylko urzędownie ocechowanych beczek.

(2) Niniejszy przepis nie ma zastosowania do obrotu handlowego winem zagranicznem, które się

sprowadza w naczyniach, używanych w kraju, skąd wino pochodzi.

Badanie zapasów.

§ 97. (1) Zapasy wina w oznajmionych przedsiębiorstwach mogą być według zarządzenia władzy skarbowej I instancji urzędownie zbadane. Czas przedsiębrania badania zapasów należy ustalić w porozumieniu z właścicielem przedsiębiorstwa. Do badania zapasów należy zawezwać przedsiębiorcę lub jego zastępcę.

(2) W wypadkach podejrzenia mogą być przedsiębrane niespodziewane badania zapasów.

Ustalenie zapasu książkowego.

§ 98. Prowadzący księgę podatku od wina obowiązany jest zaliczyć wedle stanu do chwili badania zapasów, w książce dla win w beczkach, zaksiążkowane na rozchód ilości w litrach, zaś w książce dla win w butelkach, ilość butelek o równej pojemności dla każdego wpisu osobno i ustalić książkowy zapas wina.

Organ skarbowy, przeprowadzający badanie, ma sprawdzić obliczenie przychodu i rozchodu, tudzież zapas książkowy.

Oznajmienie zapasów.

§ 99. (1) Władza skarbowa I instancji może zarządzić, aby przedsiębiorca przedstawił oznajmienie zapasów, a mianowicie oddzielnie dla wina w beczkach i oddzielnie dla wina w butelkach. W oznajmieniu zapasów należy zestawić zapas książkowy i zapas rzeczywisty dla każdego wpisu księgi podatku od wina.

(2) W zestawieniu rzeczywistego zapasu wina w beczkach, należy wykazać każdą beczkę osobno i podać jej znaki i numer, tudzież ilość litrów znajdującego się w niej wina.

(3) W zestawieniu rzeczywistego zapasu wina w butelkach, należy szczegółowo wykazać ilość znajdujących się butelek każdego ich rodzaju, dla każdej półki i każdej przegrody, a zarazem oznaczyć bliżej półki i przegrody.

(4) Sprawdzanie wykazanych w oznajmieniu zapasów wina może być próbnie wykonane.

Protokół o przeprowadzonem badaniu zapasów.

§ 100. O przeprowadzeniu i wyniku badania zapasów należy spisać protokół, który podpisze urzędnik, przeprowadzający badanie i zawezwany do tej czynności przedsiębiorca lub jego zastępca. Wynik badania ma być przedstawiony władzy skarbowej I instancji.

Postępowanie z ubytkami.

§ 101. Co do postępowania z ubytkami, pod względem opłaty podatkowej, wskazuje się na postanowienia § 91.

Wypośrodkowanie zawartości beczek w litrach.

§ 102. (1) Przy urzędowem wypośrodkowaniu określonej w litrach zawartości beczek, urzędownie ocechowanych, można zawartość w litrach przyjąć podług urzędowej cechy pojemności, jeżeli beczki są napełnione do czopa. Jeśli beczki nie są ocechowane, albo jeżeli urzędowa cecha pojemności nie jest wyraźną, albo gdy beczki nie są napełnione do czopa i nie da się oznaczyć z dokładnością brakującej ilości, to należy, o ile podatnik nie prosi o przemiar za pomocą odlewu, przemierzyć beczkę w drodze suchej w sposób, jak będzie oznaczony przez Ministerstwo Skarbu.

(2) Jeśli ciężar własny wina (waga płynu bez opakowania) jest wiadomy, to można jeden kilogram ciężaru własnego przyjąć w zasadzie, jako jeden litr. Co do win, dla których ten stosunek nie byłby odpowiedni, może Ministerstwo Skarbu na podstawie wyników próbnych badań ustalić osobno pewną normę przerachowywania.

Wypośrodkowanie zawartości butelek w litrach.

§ 103. Przy urzędowem wypośrodkowaniu zawartości butelek należy postąpić podług §§ 84 i 85.

XI. Napoje, zawierające wino i wino bezalkoholowe.

Do § 47 ustawy.

Pojęcie.

§ 104. (1) Do napojów, zawierających wino, należą np. tak zwane wina korzenne (jak wino wermutowe), poncze winne, ponczowe esencje winne, wino z dodanemi środkami leczniczemi i winne wyciągi.

(2) Wina, zaprawione środkami leczniczemi, które służą wyłącznie tylko do użytku leczniczego, (np. wino z emetykiem i wino kamforowe, winne wyciągi, np.: wino chininowe, wino kondurangowe, wino z zimokwitów, winne tynktury rabarbarowe) nie należą do napojów zawierających wino w rozumieniu ustawy.

(3) Do napojów, które zawierają napoje, podobne do wina, należy np. owocowe wino wermutowe.

(4) Jako wino bezalkoholowe i bezwyskokowe, należy uważać te napoje, z których usunięto powstały przy fermentacji wyskok winny. Napojów, które nie przebyły winnej fermentacji, jak np. bezwyskokowy moszcz winny, nie zalicza się tutaj.

Postanowienia, mające zastosowanie.

§ 105. (1) Postanowienia zawarte w rozdziale I §§ 7 do 9, 12, 13 w rozdziale II z wyjątkiem § 17, w rozdziale III do VI, w §§ 52 do 59, 63 do 69 71 do 74 rozdziału VIII, w rozdziale IX i X mają odpowiednie zastosowanie.

(2) Jako wytwórca może się tylko ten zgłosić, kto napoje sam wytwarza (§ 104).

XII. Statystyka.

Statystyka.

§ 106. Władze skarbowe I instancji mają za każdy rok obrachunkowy zestawić sporządzone w dwóch egzemplarzach wykazy ilości i wartości wina opodatkowanego, jako też co do ilości wina, użytego, bez opłaty podatku, do wyrobu wina musującego, octu i wódki według wzorów 15 i 16.

Izba skarbowa ma z wykazów władz skarbowych I instancji sporządzić dla swojego całego

okręgu ogólne zestawienie i razem z jednym egzemplarzem wykazu, przedstawionego przez władzę skarbową I instancji, tudzież z objaśniającem pismem przesłać do 1 lipca Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

§ 107. Pismo objaśniające ma niezależnie od ewentualnie potrzebnych wyjaśnień poszczególnych dat zestawienia, objaśniać stosunki przedsiębiorstw, biorących w kraju udział w wytwarzaniu podlegających opodatkowaniu wyrobów i handlu temi wyrobami, a w szczególności rozciągać się na następujące przedmioty:

a) Ruch cen wyrobów, podlegających podatkowi.

b) Użycie nowego rodzaju materjałów do wyrobu napojów podobnych do wina.

c) Nowe wyroby w dziale napojów zawierających wino i win bezwyskokowych, tudzież nowe postępowania przy produkowaniu tych ostatnich.

§ 108. Główny urząd statystyczny ma z otrzymanych wykazów i pism objaśniających sporządzać ogólne zestawienia i je ogłaszać.

XIII. Postanowienia przejściowe.

Zgłoszenie istniejących przedsiębiorstw.

§ 109. Zgłoszenia przedsiębiorstw i doniesienia o ustanowieniu kierownika ruchu należy co do istniejących zakładów przedstawić urzędowi poborowemu najpóźniej do 3 tygodni po ogłoszeniu ustawy.

Dodatkowe opodatkowanie wina.

§ 110. Stosownie do postanowień § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1921 r. podlegają dodatkowemu opodatkowaniu na obszarze b. zaboru austrjackiego i rosyjskiego:

1) wino i moszcz winny,

2) podobne do wina napoje,

3) napoje, zawierające wino lub napoje podobne do wina,

4) wino, które uwolniono od alkoholu i uwolnione od alkoholu, podobne do wina napoje, o ile one znajdują się w dniu 1 stycznia 1922 r. w posiadaniu spożywcy, albo o ile przed tym terminem zostały wysłane spożywcy, ale jeszcze nie doszły jego rąk.

Za spożywcę uważa się tego, kto nie został w urzędzie poborowym zgłoszony, jako wytwórca albo sprzedawca (§§ 2, 15 i 47 ustawy o opodatkowaniu wina).

Zapasy właścicieli gospód i drobnych sprzedawców, który szynkują jedynie krajowe napoje wprost z beczki i dlatego w myśl § 2 ust. 2 ustawy o opodatkowaniu wina uważani są za spożywców, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, mimo pozbywania napojów w sposób przemysłowy.

§ 111. Do uiszczenia podatku obowiązany jest spożywca, do którego napoje wymienione w § 110 należą, bez względu na to, czy on je sam przechowuje lub innym przechowywać każe.

§ 112. 1) Dodatkowy podatek wynosi 400 mk. od litra lub od całej butelki, od półbutelek lub mniejszych wynosi ten podatek 200 mk.

O ile spożywca będzie w możności udowodnić, że podatek od wina, stosownie do wartości trunków, przypadałby w mniejszej kwocie, w takim wypadku pobierze się tę kwotę, jako dodatkową opłatę.

2) Wina gronowe i moszcz gronowy z roczników 1918, 1919 i 1920 są wyłączone od zastosowania do nich postanowień, zawartych w ustępie 1 i podlegają dodatkowej opłacie w kwotach, jakieby zostały obliczone tytułem podatku od wina w myśl przepisów ustawy na podstawie wartości wina.

3) Przy obliczaniu dodatkowej opłaty potrąca się kwotę, która dowodnie uiszczoną została przed wejściem ustawy w życie od tych samych trunków tytułem podatku od wina.

§ 113. 1) Dodatkowej opłacie nie podlegają:

a) z trunków, należących do jednego spożywcy ilość 5 litrów albo 7 całych butelek (14 półbutelek lub mniejszych, niż półbutelki); jeśli kilku spożywców przechowuje trunki wspólnie, w takim wypadku może być ta wolna od opłaty ilość 5 litrów, względnie 7 całych butelek potrącona tylko od całej ilości wspólnie przechowywanych napojów,

b) moszcz gronowy albo wino gronowe, wyrobione z winogron własnej uprawy spożywcy albo z winogron własnej uprawy i dokupionych, lub z winogron własnej uprawy i dokupionego moszczu winnego, a ile są przeznaczone na użytek własnego gospodarstwa domowego, albo dla robotników rolnych własnego przedsiębiorstwa, a nie mają być podawane do spożycia w zamkniętych butelkach,

c) napoje, podobne do wina, tłoczone przez spożywcę, a przeznaczone do użycia we własnem gospodarstwie domowem, albo dla robotników rolnych własnego przedsiębiorstwa, o ile nie będą podawane do spożycia w zamkniętych butelkach,

d) napoje, zużywane przez wytwórców w zakładach dla produkcji wina musującego, octu i spirytusu,

e) napoje, zużywane przez zakłady naukowe do celów naukowych,

f) napoje do urzędowych badań,

g) wino do celów Służby Bożej.

2) Jeżeli żądanie zwolnienia od dodatkowej opłaty opiera się na postanowieniach §§ 113 lub 115, w takim wypadku ma być przedstawiony dowód nabycia (wzór 10 rozp. wykonawczego do ust. o opod. wina).

§ 114. 1) Kto, jako spożywca, w dniu 1 stycznia 1922 r., należące doń napoje posiada lub innym osobom przechowywać każe, obowiązany jest zgłosić je najpóźniej do dnia 5 stycznia 1922 r. we właściwym urzędzie poborowym i podać ich rodzaj, oznaczenie, przy winach roczników — 1918, 1919 i 1920 także rocznik, dalej ilość i wartość wedle litra lub butelki. Spożywcy, którzy są w posiadaniu jedynie wina wolnego w myśl postanowień § 113 ustęp 1 lit. a), od dodatkowego opodatkowania, nie są obowiązani do zgłaszania zapasów. Jeśli jednak oprócz takiego wina posiadają także wino, podlegające dodatkowemu opodatkowaniu — w takim wypadku obowiązani są zgłosić cały posiadany zapas wina. Jeśli spożywca nie sam przechowuje napoje, to obowiązany jest podać w zgłoszeniu także nazwisko, zawód i miej-

sce zamieszkania tej osoby, która przechowuje napoje.

2) Przechowujący jest obowiązany zgłosić napoje, jakie on w dniu 1 stycznia 1922 r. będzie miał w przechowaniu we właściwym urzędzie poborowym w terminie do dnia 5 stycznia 1922 r., a to wedle rodzaju oznaczeń i ilości osobno dla każdego spożywcy, którego nazwisko, zawód i miejsce zamieszkania podać należy.

3) Napoje, które w dniu 1 stycznia 1922 r. będą się znajdować w transporcie, mają być w myśl postanowień zawartych w ustępie 1 zgłoszone zaraz po dojściu ich do rąk spożywcy lub przechowującego.

4) Oznajmienia mają być pisane przez spożywców na druku wedle wzoru *a*, zaś przez przechowującego wedle wzoru *b*.

§ 115. 1) Urząd poborowy wpisze otrzymane oznajmienia do księgi zgłoszeń dodatkowego podatku, prowadzonej wedle wzoru *c*. Urząd poborowy prześle oznajmienia wedle wzoru *b* sporządzone, po ich zapisaniu do księgi zgłoszeń i sprawdzeniu — urzędowi poborowemu właściwemu dla spożywcy, który to urząd porówna te oznajmienia z oznajmieniem, jakie wedle wzoru *a* pisał spożywca.

2) Urząd poborowy wpisuje bezzwłocznie na oznajmieniach sporządzonych wedle wzoru *a* kwotę dodatkowego podatku, podaje ją do wiadomości obowiązanego do zapłaty i wzywa tegoż do zapłaty. Zawiadomienie następuje pismem wedle wzoru *d*.

3) Kwoty w fenigach, któreby wypadły w sumach obliczonego podatku — należy tylko wówczas uwzględniać, jeśli podzielone przez 5 nie dają reszty.

§ 116. Obowiązany do zapłaty podatku ma go uiścić w ciągu 14 dni po otrzymaniu wezwania do zapłaty.

§ 117. 1) Urząd poborowy zarachuje wpływy z dodatkowego podatku, jako podatek od wina.

2) Urząd poborowy prześle te wedle wzoru *a* sporządzone zgłoszenia, co do których podatek został już uiszczony — urzędnikowi, któremu poruczono sprawdzenie zgłoszonych zapasów.

§ 118. Dodatkowe sprawdzenie ma być przeprowadzone w myśl zarządzeń izby skarbowej. Osoby, obowiązane do uiszczenia dodatkowego podatku oraz przechowujące napoje, które podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, obowiązane są urzędnikom udzielać pomocy przy czynnościach urzędowego sprawdzenia, względnie nakazać udzielenie tej pomocy.

O zmianach w zgłoszonych zapasach, zaszłych do chwili sprawdzenia — przez przybytek albo ubytek, należy zawiadomić sprawdzających urzędników, zanim oni przystąpią do sprawdzenia i na żądanie w tym przedmiocie dostarczyć dowodów.

Po ukończeniu sprawdzania należy zgłoszenia, zaopatrzone uwagą o wyniku sprawdzenia, przesłać bezzwłocznie urzędowi poborowemu, który w wypadku potrzeby zażądania dodatkowej zapłaty postąpi w myśl postanowień zawartych w §§ 115 do 117.

Należytości za sprawdzenia nie będą pobierane.

§ 119. Książkę zgłoszeń należy wraz z załącznikami przedstawić do dnia 15 lutego 1922 r. władzy skarbowej I instancji, a ta ma ją do dnia 5 marca 1922 r. przedstawić władzy skarbowej II instancji. Ostateczne sprawdzenie ma być ukończone do 31 marca 1922 r.

§ 120. Ukrócenie dodatkowego podatku oraz inne naruszenie przepisów, wydanych co do dodatkowego opodatkowania, będą karane analogicznie do postanowień karnych, obowiązujących przy opodatkowaniu wina.

§ 121. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1922 r. Z dniem wejścia w życie tego rozporządzenia tracą moc obowiązującą dotychczas obowiązujące postanowienia o opodatkowaniu wina.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

(—) *Wybicki.*

(Dz. Ust. Nr. 10 z d. 17/II—1922 r., poz. 73).

URZĄD SKARBOWY w ....
URZĄD POBOROWY w ....

(Strona 1).

Wzór 1 (rozp. wykon. § 33).

Dział .... } księgi
№ .... } zgłoszeń

Oddano dnia 19

ZGŁOSZENIE DO OPODATKOWANIA

zapasów { wina i moszczu z winogron [1]) / do wina podobnych napoi [1]) / innych napoi [1]) } w beczkach

Ja (my) zgłaszam (y) niniejszem do opodatkowania zapasy w miesiącu .... 19...... w moim (naszym) zakładzie podatkowi podlegającego [1]) z zagranicy sprowadzonego [1]) } wina w beczkach

.... dnia .... 19......

....
(podpis przedsiębiorcy lub kierownika ruchu).

W s k a z ó w k i:

(Ustępy 1 do 6 dla zgłaszającego, ust. 7 i 8 dla urzędu poborowego).

1. W zgłoszeniu należy wpisać wszystkie wina w innych naczyniach jak we flaszkach (np. beczkach, flaszkach oplecionych).
2. Dla wina i moszczu z winogron, dla podobnych do wina napoi i dla innych napoi należy złożyć osobne zgłoszenie. Jeżeli obowiązany do zapłaty życzy sobie wydania mu przez urząd poborowy poświadczenia o uiszczeniu podatku, to ma o tem nadmienić w rubryce 12.
3. W każdem zgłoszeniu w rubryce 12 należy podać, czy podlegająca podatkowi wartość wpisaną została bez podatku albo łącznie z podatkiem w jednej sumie (§ 89 rozporządzenia wykonawczego).

---

[1]) Niepotrzebne słowa należy skreślić.

(Strona 2). *(Strona 3).*

Podania zgłaszającego									Urzędowe ustalenie podatku		Uwagi (dla wprowadzonego wina w szczególności kwota cła wchodowego, tudzież rodzaj i kwoty powstałych wydatków aż do przeniesienia przez linię cłów.)
Książki podatkowej: Strona	Książki podatkowej: Numer bieżący	Dzień rozchodu	Określenie wina (dla sprowadzonego wina także nazwisko i miejsce zamieszkania posyłającego)	Ilość podlegająca podatkowi	Cena za 1 litr	Rodzaj bezpośredniego opakowania	Bezpośrednie opakowania są obliczone po	Podatkowi podlegająca wartość za 1 litr	Ogólna wartość podlegająca podatkowi	Podatek wynosi	
				litrów 1/10	mk. f.		mk. f.	mk. f.	mk. f.	mk. f.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

(Strona 4).

4. Rubryki 1 do 9 mają być wypełnione zgodnie z odnośnemi danemi księgi podatkowej.
5. Rubryka 5 ma być obliczona.
6. Przy zgłoszeniu sprowadzonego wina pozostają rubryki 1, 2 i 3 niewypełnione. W rubrykach 4 i 12 należy wpisać te dane, o które w tym wypadku szczególnie idzie.
7. Ogólną wartość, podlegającą podatkowi (rubryka 10) należy przez pomnożenie ilości podanej w rubryce 5 z podaną w rubryce 9 wartością litrów obliczyć.
8. Kwota podatkowa (rubryka 11) ma być obliczona z sumy należytości w rubryce 10. Jeżeli w zgłoszeniu podano wartość podlegającą opodatkowaniu bez kwoty podatku, to podatek wynosi jedną piątą, a jeżeli wartość podlegającą podatkowi wpisano łącznie z podatkiem w jednej sumie, to podatek wynosi jedną szóstą, podatkowi podlegającej, ogólnej wartości.

(Strona 1). Wzór 2 (przep. wykon. § 33).

Urząd Skarbowy w ....

Urząd Poborowy w .... Oddano dnia .... 19..... r.

Dział .... } Księgi
Nr. .... } zgłoszeń

ZGŁOSZENIE DO OPODATKOWANIA

wina i moszczu z winogron [1]) }
napoi podobnych do wina [1]) } w butelkach
innych napoi [1]) }

Zgłaszam(y) podlegające opodatkowaniu na miesiąc .... 19..... w mojem (naszem) przedsiębiorstwie znajdujące się [1]) z zagranicy sprowadzone [1]) } wino w butelkach

według stanu wewnątrz.

.... dnia .... 19.....

Podpis ....

Ulica Nr. domu ....

Wskazówki.

(Ustępy 1—5 dla zgłaszającego, ust. 6—7 dla urzędu poborowego).

1. Zgłoszenie ma obejmować każdy rodzaj wina z osobna, j. n. p. wino i moszcz z winogron, napoje podobne do wina, inne napoje. Jeżeli zgłaszający chce otrzymać pokwitowanie od urzędu poborowego na opłacony podatek, winien to podać w rubryce 11.
2. W zgłoszeniu należy w rubr. 11 podać, czy wartość wina podlegającego opodatkowaniu zapisano bez kwoty podatkowej, czy też łącznie z tą kwotą (§ 88 przepisów wykonawczych).

---

[1]) Nieodpowiednie skreślić. Druk płatny.

(Strona 2). *(Strona 3).*

Podania zgłaszającego																Urzędowe ustalenie podatku				
Księgi podatkowej		Dziennik rozchodu	Oznaczenie wina (dla win sprowadzonych, także nazwisko i miejsce zamieszkania nadawcy)	Ilość butelek o objętości				Cena 1 butelki		Wartość próżnej butelki obliczona na		Wartość wina podlegająca opodatkowaniu za 1 butelkę		Ogólna wartość wina podlegającego opodatkowaniu		Podatek wynosi		Uwagi (przy winie sprowadzonem należy podać kwotę cła wwozowego oraz rodzaj i kwotę kosztów powstałych aż do przejścia przez granicę celną)
Strona	Liczba bieżąca			lit.	lit.	lit.	lit.											
				sztuk				mk.	f.	mk.	f.	mk.	f.	mk.	f.	mk.	f.	
1	2	3	4	5				6		7		8		9		10		11

(Strona 4).

3. Rubryki 1—8 należy wypełnić zgodnie z danemi książki podatkowej.
4. W rubryce 5 należy każdy gatunek wina z osobna wymienić, podług objętości butelek. W nagłówkach tej rubryki należy podać przeciętną zawartość butelek. Te rubryki należy w końcu pojedyńczo zliczyć.
5. Przy zgłoszeniu sprowadzonego wina nie wypełnia się rubryk 1, 2 i 3, natomiast należy w rubr. 4 i 11 podać dane w tym wypadku szczególnie wymagane.
6. Ogólną wartość wina podlegającego opodatkowaniu (rubr. 9) oblicza się przez pomnożenie ilości podanych w rubr. 5 z podaną w rubr. 8 wartością za 1 butelkę.
7. Kwotę podatkową (rubr. 10) należy z końcowych sum rubr. 9 obliczyć. O ile w zgłoszeniu podano wartość wina podlegającego opodatkowaniu bez kwoty podatkowej, wynosi podatek jedną piątą — jeżeli natomiast podano wartość łącznie z podatkiem w jednej kwocie — wynosi podatek jedną szóstą ogólnej wartości wina podlegającego opodatkowaniu.

(Strona 1). Wzór 3 (rozp. wykon. § 37).

Urząd Skarbowy w ....

Urząd Poborowy w ....

KSIĘGA ZGŁOSZEŃ PODATKU OD WINA.

kwartał roku obrachunkowego 19

zawiera kart, zeszytych nicią opieczętowaną ....

.... dnia .... 19.... Prowadził:

....

....

(Pieczęć)

(Strona 2). *(Strona 3).*

Liczba bieżąca	Zgłaszającego: Nazwisko	Zgłaszającego: Miejsce zamieszkania	Dzień zgłoszenia	Dane zgłoszenia: Wino w beczkach i t. p.: Ilość litrów	Wino w beczkach i t. p.: Ilość litrów 1/10	Wino w beczkach i t. p.: Łączna wartość podlegająca opodatkowaniu m.	Łączna wartość podlegająca opodatkowaniu f.	Wino w butelkach: Ilość butelek o zawartości po lit.	lit.	lit.	lit.	lit.	lit.	Wino w butelkach: Łączna wartość podlegająca opodatkowaniu mk.	Łączna wartość podlegająca opodatkowaniu f.	Podatek: Wynosi mk.	Wynosi f.	Podatek: Wykazano u księdze poborów pod pozycją	Uwagi w szczególności co do zgłoszeń przedłożonych Urzędowi dla badania
								sztuk											
1	2	3	4	5		6		7						8		9		10	11
			Dział I.	Wino i moszcz z winogron															

(Strona 4).

Wskazówki:

1. Księgę prowadzić należy w trzech działach:
   Dział 1: Wino i moszcz z winogron.
   Dział 2: Napoje podobne do wina.
   Dział 3: Inne napoje.
2. Zgłoszenia należy wpisać w rubrykach 1 do 4 i 5 albo 7 zaraz po nadejściu ich do Urzędu poborowego.
3. W rubrykach 5 do 8 należy wpisać sumy odpowiednich danych zgłoszenia.
4. W rubryce 7 należy dla każdej wielkości butelek sporządzić osobną mniejszą rubrykę. Przy oznaczeniu mniejszych rubryk należy podać przeciętną pojemność dla każdej wielkości butelek.
5. Kwoty podatku pobrane przez Urząd poborowy dodatkowo, wpisać należy pod osobną pozycją księgi zgłoszeń, a zarazem podać powód zapłaty. W rubryce 4 należy w tym wypadku wpisać dzień dodatkowego poboru podatku. Równocześnie należy w księdze zgłoszeń przy pozycji pierwszej zapłaty zanotować w rubryce uwaga nowy wpis.
6. Księgę zgłoszeń należy po upływie kwartału trzymać jeszcze niezamkniętą rachunkowo, aż do rozstrzygnięcia zgłoszeń przedłożonych urzędowi dla badania, najdłużej jednak przez trzy miesiące, a po tym terminie zamknąć.
7. Wszystkie wpisy jakieby przy zamykaniu księgi pozostały jeszcze niezałatwione. należy wpisać do księgi zgłoszeń za kwartał bezpośrednio następujący pod temi samemi liczbami porządkowemi.
   Zgodność przeniesionych wpisów ma potwierdzić w starej i nowej księdze zgłoszeń urzędnik kasowy, albo też inny urzędnik któremu poruczono prowadzenie kasy.
8. Przy końcu każdego kwartału należy dla celów statystycznych dane rubryk 5 do 8 zliczyć i sumę zanotować.
   Ilość litrów albo butelek, które przyjęto za podstawę przy dodatkowem opodatkowaniu należy tylko o tyle wliczać dla celów statystyki o ile one przewyższają ilość na podstawie której przeprowadzono pierwsze opodatkowanie. Dane tych zgłoszeń, których nie wciągnięto do księgi zgłoszeń (§ 37 ustęp 1 al. 2 i ustęp 2) należy osobno zanotować.

(strona 1) Wzór 4 (przep. wykon. § 40).

Obwód Urzędu Skarbowego w ....

Urząd Poborowy ....

KSIĄŻKA DOCHODU PODATKU OD WINA

na .... kwartał roku obrachunkowego 19....

Zawiera .... kart, zeszytych nicią opieczętowaną.

.... dnia .... 19.... Prowadził:

....

(Pieczęć)

Wskazówki:

Jeżeli nie zapisano zgłoszenia w książce zgłoszeń do opodatkowania (§ 37 ust. 1 zdanie 2 i ust. 2 przepisów wykonawczych), należy to zaznaczyć w rubr. 3 i 4 książki, w której wino było zapisane przy ocleniu.

(strona 2) (strona 3)

L. bieżąca	Data wpisania	Książki zgłoszenia do opodatkowania wina		Płacącego		Kwota należytości		Z tego wpłacono gotówką		Kredytowano		Kwoty kredytowane zapisano w		Uwagi
		Oddz.	№	Nazwisko	Miejsce zamieszk.	mk.	f.	mk.	f.	mk.	f.	Str.	№	
1	2	3	4	5	6	7		8		9		10	11	12

Wzór 5 (rozp. wykon. § 45).

WYKAZ NABYCIA

winogron do wyrobu wina, albo zacieru gronowego.

Ja (my) zgłosiłem(liśmy) moje (nasze) przedsiębiorstwo w Urzędzie .... w .... (dokładne oznaczenie urzędu i jego siedziby) stosownie do postanowień § 15 ustawy o opodatkowaniu wina pod liczbą porządkową .... wykazu przedsiębiorstw i jestem (jesteśmy) uprawniony (uprawnieni) do nabywania winogron przeznaczonych do wyrobu wina i zacieru gronowego.

dnia .... 19....

(Firma, podpis) ....

UWAGA: Nabywca ma przedstawić wykaz pozbywającemu (przy sprowadzeniu z zagranicy Urzędowi celnemu). Pozbywający obowiązany jest przechowywać ten wykaz; (Urząd celny dołączy go do dokumentów celnych). Pozbywający, a przy ocleniu Urząd celny, mają w ciągu tygodnia po wysłaniu wina, względnie po ocleniu, przesłać doniesienie o dostawie, sporządzone podług wzoru 6, temu urzędowi poborowemu, w którem zgłoszone jest przedsiębiorstwo nabywcy.

Wzór 6 (rozp. wykon. § 47).

DONIESIENIE O DOSTAWIE WINOGRON PRZEZNACZONYCH DO WYROBU WINA.

Do
Urzędu ....

w ....

Odeszła przesyłka dla ....

zapisanego w tamtejszej liście przedsiębiorstw .... w ....

Dzień odejścia	Beczek		Zawartość (grona do tłoczenia, albo moszcz gronowy)	Ilość w litrach		Uwagi
	znak i №	liczba i rodzaj		podług wagi	z opakowaniem bez opakowania	
1	2	3	4	5		6

...., dnia .... 19........

Firma ....

Podpis ....

UWAGA: Pozbywający (przy przywozie z zagranicy Urząd celny) ma przesłać doniesienie o dostawie, do dni 8, temu Urzędowi poboremu, w którym zgłoszone zostało przedsiębiorstwo nabywcy.

(strona 1) Wzór 7 (rozp. wykon. § 48).

POZWOLENIE na NABYCIE WINOGRON i ZACIERU GRONOWEGO PRZEZNACZONYCH do TŁOCZENIA PRZEZ SPOŻYWCĘ.

(Ważne do dnia .... 19........).

P. .... w ....

pozwala się w okresie czasu, na który niniejsze pozwolenie jest ważne, sprowadzać winogrona i zacier gronowy do tłoczenia wina. Pozwolenie uzależnia się od dotrzymywania następujących warunków:

1. Winogrona albo zacier gronowy mogą być tłoczone na wino tylko przez spożywcę samego, lub też na tegoż rachunek przez najemną osobę; odstępowanie innym osobom jest wzbronione.
2. Najpóźniej 8 dni po wytłoczeniu należy zgłosić w Urzędzie poborowym ilość wyrobionego moszczu gronowego.
3. Osoba, uprawniona do nabycia, obowiązana jest opodatkować wyrobiony moszcz, skoro tylko weźmie go do użytku własnego gospodarstwa domowego albo przedsiębiorstwa.
4. Pozbycie moszczu gronowego albo wina, dozwolone jest tylko za zgodą urzędu poborowego.
5. Przy nabyciu winogron przeznaczonych do tłoczenia albo zacieru gronowego, należy pozbywającemu, względnie urzędowi celnemu, który odprawia przesyłkę do wolnego obrotu, przedstawić pozwolenie na nabycie.
6. Uprawniony do nabycia obowiązany jest zwrócić niniejsze pozwolenie, najpóźniej do 8 dni po upływie ważności, podpisanemu urzędowi. Pozbywający, względnie urząd celny, wpisze na odwrotnej stronie tego pozwolenia ilość winogron, przeznaczonych do tłoczenia albo zacieru gronowego i zwróci pozwolenie uprawnionemu do nabycia.

...., dnia .... 192........

Urząd ....

(Pieczęć) (Podpis)

Na podstawie pozwolenia na nabycie

pozbyto
odprawiono

(strona 2)

Dnia	Przesyłka zawiera (winogrona do tłoczenia albo zacier gronowy)	Ilość w litrach		Potwierdzenie pozbywającego albo urzędu celnego.
		podług wagi	z opakowaniem bez opakowania	
1	2	3		4

(Strona 1). Wzór 8 (rozp. wykon. § 54).

OKRĘG IZBY SKARBOWEJ..................

Karta konwojowa na wino Nr..................

Urząd wystawiający.................................... Urząd przyjmujący....................

Termin dostawienia przesyłki: do dnia (słowami) ....

Oświadczenie przyjmującego kartę:

Niniejszym przyjmuję tę kartę konwojową i zobowiązuje się wymienione wewnątrz towary w niezmienionym stanie i ilości, oraz z zachowaniem nałożonych zamknięć urzędowych dostawić [1]) w terminie powyższym urzędowi przyjmującemu, tudzież przedstawić kartę konwojową, celem odprawy wywozu / przyjęcia do składu celnego, [2]) dalej oświadczam, że odpowiadam za podatek ciążący na winie do chwili załatwienia karty konwojowej przez Urząd przyjmujący.

...., dnia.......................... 19..........

(Podpis przyjmującego kartę)

...., dnia.......................... 19..........

Urząd..

Pieczęć)

Dział

Strona

№

Księga podatku od wina.

Załatwienie karty konwojowej.

1. Kartę konwojową oddano dnia..

(Podpis)

2. Kartę konwojową wpisano do.. pod poz...............

(Podpis)

3. Załatwienie karty konwojowej poświadcza się

...., dnia.......................... 19..........

Urząd..

(Pieczęć)

[1]) Słowa: „i z zachowaniem nałożonych zamknięć urzędowych“ należy skreślić w tym wypadku, jeżeli odstąpiono od nałożenia takich zamknięć.

[2]) „ nieodpowiednie skreślić.

(Strona 2).

I. Zgłoszenie.

Liczba porządkowa	Pakunków		Oznaczenie wina	Ilość w litrach		Ilość butelek o zawartości po				Wnioski
	Znaki i numera	Liczba i rodzaj		ltr.	1/10	ltr. szt.	ltr. szt.	ltr. szt.	szt. ltr.	
1	2	3	4	5		6				7

(Strona 3 wzoru 8).

II. Sprawdzenie i odprawa.

Pakunków			Oznaczenie wina	Ilość w litrach		Ilość butelek o zawartości po				Uwagi co do ilości, rodzaju i miejsca nałożenia zamknięć urzędow., urzędowego konwoju i t. p.
Znaki i numera	Liczba i rodzaj	Waga surowa		litr.	1/10	ltr. szt.	ltr. szt.	ltr. szt	ltr. szt.	
8	9	10	11	12		13				14

(Strona 4).

Poświadczenie wystąpienia przesyłki zagranicę.

Wewnątrz opisane.................... został po zdjęciu zamknięć, które znaleziono nienaruszone:

1. Załadowane do wagonu towarowego Nr.............. i po zamknięciu wagonu.................... oddane Zarządowi Kolejowemu celem dostawy w ciągu.............. dni w Urzędzie.................... w....................

.................................., dnia.................... 192......

Urząd....................

(Pieczęć)

2. .... załadowano i przekazano .... w.................... pod konwojem przez.................... .... zamknięciami urzędowemi.

.................................., dnia.................... 192......

Urząd....................

(Pieczęć)

3. W naszej obecności wywieziono zagranice

.................................., dnia.................... 192......

(Podpisy)

Wyżej opisane.................... oddano po zdjęciu zamknięć, które znaleziono nienaruszone.

1. Strażnikowi celnemu.................... celem konwoju przez granicę.

.................................., dnia.................... 192......

Urząd....................

(Pieczęć)

W naszej obecności wywieziono zagranicę.

.................................., dnia.................... 192......

(Podpisy)

(Strona 1). Wzór 9 (rozp. wykon. § 59,65).

Okręg Izby Skarbowej...

Urząd Poborowy..

Z G Ł O S Z E N I E

wina do { zniszczenia [1]) / uczynienia niezdatnem do spożycia [1]) / zabezpieczenia zużycia [1]) }

Wskazówki:

(Ustępy 1 do 3 dla zgłaszającego, ust. 4 i 5 dla Urzędu poborowego).

1. Rubryka 4 pozostaje przy winie w butelkach niewypełniona.
2. W rubryce 5 należy dla każdej wielkości butelek używać osobną mniejszą rubrykę padając nad nią przeciętną zawartość butelek odnośnej wielkości.
3. W rubryce 6 podać należy sposób zniszczenia wina albo środek skażający. Jeśli ma się odstąpić od zabiegu, który czyni wino niezdatnem do spożycia, z powodu, że zawartość kwasu octowego w winie wynosi już 30 gramów na litrze albo więcej—w takim wypadku należy podać tę okoliczność.
4. W rubryce 12 należy podać sposób postępowania zachowanego przy zniszczeniu, uczynieniu nieprzydatnem do spożycia albo zabezpieczenia spożycia, użyty środek skażający, tudzież zawartość kwasu octowego w winie, które zapamocą octu uczyniono nieprzydatnem do spożycia.
5. Dla obliczenia ilości soli kuchennej, która ma być domieszana do wina można przyjąć litr wina za 1 kg. własnego ciężaru.

[1]) Nieodpowiednie skreślić.

(Strona 2).

I. Z G Ł O S Z E N I E.

Pakunków		Oznaczenie wina i nazwisko i miejsce zamieszkania pozbywającego	Ilość w litrach	Ilość butelek o zawartości po				W N I O S K I
znaki i numera	liczb. i rodz.		ltr. 1/10	sztuk ltr.	sztuk ltr.	sztuk ltr.	sztuk ltr.	
1	2	3	4	5				6

II. S P R A W D Z E N I E.

(Strona 3).

Pakunków		Oznaczenie wina	Ilość w litrach	Ilość butelek o zawartości po				Zaświadczenie urzędn. co do zniszczenia uczynienia niezdatnem do spożycia lub zabezpieczenia zużycia
znaczki i numera	liczba i rodz.		ltr. 1/10	ltr. szt.	ltr. szt.	ltr. szt.	ltr. szt.	
7	8	9	10	11				12

Wzór 10 (rozp. wykon. § 60, 63, 64 i 73).

DOWÓD NABYCIA WINA

przeznaczonego do wyrobu wina musującego, octu lub wódki, albo celem użycia do celów naukowych.

Ja(my) posiadam(my) pozwolenie Urzędu ....

w .... (dokładne oznaczenie urzędu i jego siedziby) za L. .... wykazu do nabycia wina bez podatku do wyrobu wina musującego, octu, wódki [1]) do celów naukowych.

.............................., dnia .... 192....

Firma Podpis

UWAGA. Nabywający przedstawi ten dowód pozbywającemu (przy sprowadzeniu z zagranicy—Urzędowi celnemu).

[1]) Nieodpowiednie skreślić.

Wzór 11 (rozp. wykon. § § 62, 64 i 74).

DONIESIENIE O DOSTAWIE WINA

przeznaczonego do wyrobu wina musującego, octu lub wódki, albo dla zużycia do celów naukowych.

Do

Urzędu ....

w ....

Dla .... w ....

który wedle pozycji .... tamtejszego spisu posiada uprawnienie do sprowadzenia wina bez podatku, przeznaczonego do wyrobu wina musującego — octu — wódki do celów naukowych [1]) odeszła wyszczególniona niżej przesyłka wina:

Dzień odejścia przesyłki	Pakunków		Oznaczenie wina	Ilość w ltr. (wypełnić tylko co do wina w beczkach)		Ilość butelek o zawartości po			UWAGI
	Znak i numer	Liczba i rodzaj		ltr.	1/10	ltr. sztuk	ltr. sztuk	ltr. sztuk	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Moje przedsiębiorstwo zgłoszone jest w myśl postanowień § 15 ustawy o opodatkowaniu wina w urzędzie .... w ....

.............................., dnia .... 192....

Firma Podpis

UWAGA. 1. Pozbywający (przy przywozie z zagranicy urząd celny) ma przesłać doniesienie o dostawie w ciągu tygodnia po odejściu przesyłki urzędowi poborowemu.

2. Przy winie sprowadzonem z zagranicy wystarczy zamiast danych, wpisanych do rubryk 5 i 6, podać dane co do sprawdzonej wagi.

[1]) Nieodpowiednie skreślić.

(Strona 1). Wzór 12 (rozp. wykon. § 89).

OKRĘG IZBY SKARBOWEJ w ....
URZĄD POBOROWY ....

KSIĘGA PODATKU OD WINA W BECZKACH

w przedsiębiorstwie ....

w ....

prowadzona przez ....

....

Wskazówki:

1. Do księgi należy wpisywać wszelkie wina zawarte w innych naczyniach jak butelki (np. beczkach, oplecionych gąsiorach).
2. Księgę prowadzić należy w trzech działach:
   Dział 1. Wino i moszcz z winogron.
   „ 2. Napoje podobne do wina.
   „ 3. Inne napoje.
   Wolno dla każdego działu prowadzić osobną księgę.
3. Jako przychód wpisywać należy oprócz zapasów znajdujących się przy otwarciu ruchu przedsiębiorstwa, wszystkie w przedsiębiorstwie wytworzone i doń nadchodzące ilości wina, tudzież wszelkie zabiegi, które prowadzą do powiększenia ilości wina, wszystko w porządku chronologicznym. Przy wpisywaniu ilości wytworzonych w przedsiębiorstwie pozostaje rubryka 4 niewypełniona. Każdą poszczególną pożycję należy wpisywać pod osobną liczbę porządkową. Jeżeli pewna pozycja składa się z częściowych ilości o rozmaitych oznaczeniach, w takim razie należy każdą ilość częściową wpisać pod osobną liczbę porządkową. Pod jedną liczbą porządkową wolno wpisać wino tylko o tem samem oznaczeniu. Pomnożenie ilości wpisać należy przy wpisie tego wina, przy którem ono powstało. Sposób powstania pomnożenia (np. ocukrzenie) zanotować należy w rubryce 4. Wpisy należy uskuteczniać bezzwłocznie po ukończeniu produkcji albo pomnożenia, tudzież zaraz po wniesieniu sprowadzonych ilości do lokalu przedsiębiorstwa. W rubryce 8 wpisywać należy w szczególności te dane, które mają znaczenie dla późniejszego ocenienia ubytków; i tak należy w tej rubryce, o ile to nie wynika jeszcze z rubryk 4 lub 5, podać czy chodzi o moszcz, czy o wino z drożdżami.
   Pod wpisem przychodu należy zostawić tyle wolnego miejsca, ile będzie przypuszczalnie potrzeba dla wpisania rozchodu.
4. Jako rozchód zapisywać należy wszystkie z przedsiębiorstwa usunięte ilości wina tudzież wszystkie zabiegi, które prowadzą do zmniejszenia zapasu wina. Wszystkie rozchody należy odpisać przy tej pozycji przychodu z której one pochodzą, a mianowicie odrębnie podług trzech grup:
   a) wino, podlegające opodatkowaniu,
   b) wino wolne od podatku,
   c) ubytki.
   Jako rozchód wina, podlegającego opodatkowaniu, odpisać należy np. wino wysłane albo wydane spożywcy, tudzież wino wzięte do użytku we własnem gospodarstwie domowem albo przedsiębiorstwie, o ile ono na zasadzie postanowień § 11, ustęp 1 albo 2 ustawy nie jest wolne od podatku. O ile właściciele przedsiębiorstwa zasługują na zaufanie można za zezwoleniem Urzędu poborowego odstąpić od wypełniania rubryk 18 i 19, jeśli właściciel przedsiębiorstwa złoży pisemne oświadczenie, że beczki liczone będą po przystępnych cenach.
   Jeśli zatem cena za 1 litr (rubryka 17) zgodzi się z wartością, podlegającą opodatkowaniu 1 litra (rubryka 20) w takim razie wypełnianie rubr. 17 jest zbędne.
   Jako rozchód wina wolnego od podatku odpisać należy np. wino wydane dla innych, w myśl § 15 ustawy, zgłoszonych przedsiębiorstw i wino, które nie podlega opodatkowaniu w myśl postanowień § 11 ustępy 1 do 5 i 7 do 8 ustawy, dalej drożdże, które się usuwa z lokalu przedsiębiorstwa (§ 86 rozporz. wykon.) i wino, które dowodnie zniszczało (§ 87 rozporz. wykon.). Załączniki odnoszące się do wydania bez podatku należy w chronologicznym porządku ułożyć i opatrzyć liczbami porządkowemi; liczbę porządkową należy podać w rubryce 24. Przy ilościach wywiezionych należy podać dzień wystawienia i numer karty konwojowej.
   Przy odpisaniu wina, wziętego na użytek własnego gospodarstwa domowego albo przedsiębiorstwa, wina pozbytego w małych ilościach, bez wystawienia rachunku, tudzież wina wolnego od podatku na zasadzie postanowień § 11 ustępy 1, 2 i 7 ustawy pozostają rubryki 12 i 13 niewypełnione.
   Jeśli ilości wina wykazane pod różnemi bieżącemi liczbami zostaną razem zmieszane, w takim wypadku należy poszczególne częściowe ilości przy odnośnych bieżących pozycjach na rozchód zapisać, zaś sume tych częściowych ilości pod jedną nową pozycją na przychód wpisać; jeśli wino wpisane pod jedną pozycją, użyte będzie do dopełnienia wina wpisanego pod inną pozycją, w takim razie ilość tę zapisać należy pod jedną pozycją na rozchód, a pod drugą na przychód; w obu wypadkach należy w rubrykach 12 i 13 tudzież w rubryce 4, nawzajem wskazać na te wpisy.

(Strona 2).

Liczba bieżąca	PRZYCHÓD: Przychodu mies.	dz.	Pozbywającego nazwisko i miejsce zamieszkania	Oznaczenie wina	Ilość beczek	Łączna ilość w litr. lit.	l 10	Uwagi	ROZCHÓD: Liczba bieżąca	Rozchodu mies.	dz.	Nabywcy: Nazwisko	Miejsce zamieszkania	Oznaczenie wina	Ilość beczek i t. p.
1	2	3	4	5	6	7		8	9	10	11	12	13	14	15

Dział 1. Wino z moszczu winogron.

Dział 2. Napoje podobne do wina.

Dział 3. Inne napoje.

(Strona 3).

R O Z C H Ó D																
Wino podlegające opodatkowaniu										Wino wolne od podatku						
Łączna ilość w litrach		Cena za 1 litr		Rodzaj bezpośredniego opakowania	Bezpośrednie opakowanie policzono w kwocie		Podlegająca opodatkowaniu wartość 1 litra		Podatek zarachowano w księdze poborów pod Nr.	Ilość beczek	Łączna wartość w litrach		Podstawa uwolnienia od podatku	Ubytek		Uwagi
litr.	1/10	Mk.	fen.		Mk.	fen.	Mk.	fen.			ltr.	1/10		ltr.	1/10	
16		17		18	19		20		21	22	23		24	25		26

Przy spuszczaniu wina z beczek do butelek, należy w księdze na wino w beczkach odpisać odpowiednią ilość litrów, zaś w księdze na wino w butelkach wpisać je na przychód, podając odpowiednią ilość butelek. W rubrykach 12 i 13 tej księgi, oraz w rubryce 4 księgi na wino w butelkach należy wskazać na te wzajemne wpisy.

Rubryki 14 nienależy wypełniać—jeśli wino wychodzi pod tem samem oznaczeniem pod jakiem wpisano je na przychód.

Rubrykę 21 wypełnić należy po uiszczeniu podatku na podstawie pokwitowania Urzędu podatkowego.

5. Wpisy co do ilości wydanych, wziętych, lub zużytych w jednym dniu należy uskutecznić najpóźniej dnia następnego, zaś wpisy co do wina które wedle dowodów zniszczało, po uzyskaniu zezwolenia Władzy skarbowej. Ilości wina wolne od podatku w myśl § 11, ustępy 1, 2 i 7 ustawy, mogą być wpisane łącznie z dzienną ilością, dla każdego rodzaju uwolnienia od podatku. Tak samo mogą być odpisane wina, które podlegały opodatkowaniu, a co do których nie wystawiono rachunku (§ 20) łącznie z dzienną ilością dla poszczególnych przypadających do opodatkowania wartości. Zresztą każda pozycja musi być osobno podpisana. Jeśli pewna pozycja, która przy rozchodzie podlega opodatkowaniu składa się z częściowych pozycji o różnych opodatkowaniu podlegających wartościach, w takim wypadku należy każdą częściową pozycję osobno odpisać.
6. Jeśli wino należące do jednego przychodu zostało w zupełności odpisane na rozchód, w takim wypadku należy zliczyć odpisane, podlegające opodatkowaniu i wolne od podatku ilości i różnicę między tą sumą a ilością zapisaną na przychód, zapisać jako ubytek.
7. Jeśli pewne zdarzenie, które w myśl postanowień § 76 uprawnia do zwrotu podatku, nastąpi jeszcze przed odesłaniem zgłoszenia do opodatkowania za ten miesiąc, w którym rozchód wina zapisano, w takim wypadku wolno odpowiedni wpis w księdze podatku od wina poprawić w ten sposób, by poprzedni wpis był czytelny i to bez współdziałania władzy podatkowej.

   Powód sprostowania należy, uwidocznić w rubryce uwagi.
8. Księgę należy prowadzić na rok kalendarzowy; jednak rozchody z ilości zapisanych na przychód, jeszcze niewyczerpanych odpisywać dalej przy tych przychodach. Urząd poborowy może zarządzić by wpisy, które dłużej niż przez 3 lata pozostają niezałatwione, przeniesiono do księgi na następny rok. Księgi zakończone, pozostają w przechowaniu przedsiębiorstwa, obowiązanego do uiszczenia podatku. Należy je przechowywać wraz z załącznikami w ciągu trzech lat licząc od ostatniego wpisu.

(*Strona 1*).

Wzór 13 (rozp. wykon. § 89).

Okręg Izby Skarbowej w ....

Urząd Poborowy ....

KSIĄŻKA PODATKU OD WINA W BUTELKACH

w przedsiębiorstwie, handlu ....

w ....

Prowadzi:

Wskazówki:

1. Księgę prowadzić należy w trzech działach:
   Dział 1. Wino i moszcz winogronowy.
   Dział 2. Napoje podobne do wina.
   Dział 3. Inne napoje.
   Wolno dla każdego działu osobną prowadzić książkę.
2. Jako przychód wpisać należy oprócz zapasów, znajdujących się w chwili otwarcia ruchu, wszystkie w przedsiębiorstwie wytworzone i doń sprowadzone ilości wina. Przy zapisywaniu ilości wytworzonych w przedsiębiorstwie pozostaje rubryka 4 niewypełniona.

(*Strona 2*).

PRZYCHÓD													ROZCHÓD				
L. B.	Przychodu: Miesiąc	Przychodu: Dzień	Nazwisko dostawcy i miejsce zamieszkania	Nazwa wina	Ilość butelek o zawartości: litrów	litrów	litrów	litrów	Uwagi	L. B.	Rozchodu: Miesiąc	Rozchodu: Dzień	Kupującego: Nazwisko	Kupującego: Miejsce zamieszkania			
					sztuk												
1	2	3	4	5	6				7	8	9	10	11	12			

(*Strona 3*).

ROZCHÓD

Nazwa wina	Wino podlegające opodatkowaniu: Ilość butelek o zawartości: ltr.	ltr.	ltr.	ltr.	Cena za butelkę: Mk.	f.	Próżną butelkę policzono: Mk.	f.	Do opodatkowania za 1 butelkę: Mk.	f.	Podatek zapisano w książce dochodowej pod liczbą	Wino wolne od podatku: Ilość butelek o zawartości: ltr.	ltr.	ltr.	ltr.	Powód zwolnienia od podatku	Brakuje: Ilość butelek o zawartości: ltr.	ltr.	ltr.	ltr.	Uwagi
	sztuk											sztuk					sztuk				
13	14				15		16		17		18	19				20	21				

(*Strona 4*).

Każdą poszczególną pozycję należy wpisywać pod osobnym numerem.

Jeśli pewna pozycja składa się z częściowych ilości o różnych oznaczeniach, to należy każdą ilość częściową wpisać pod osobny numer. Pod jeden numer wpisać można tylko wino o tem samem oznaczeniu.

Wpisy należy uskutecznić bezzwłocznie po ukończeniu wyrobu albo po umieszczeniu sprowadzonych ilości w lokalach przedsiębiorstwa.

W rubryce 6 należy dla każdej wielkości butelek wykreślić osobną mniejszą rubrykę, oznaczając ją przeciętną zawartością butelek tej wielkości.

Pod wpisem każdego przychodu należy pozostawić tyle wolnego miejsca, ile przypuszczalnie wymagać będzie zapisanie rozchodu.

(Strona 4).

3. Jako rozchód wpisywać należy wszystkie z zakładu usunięte ilości wina, tudzież wszystkie zabiegi, które prowadzą do zmniejszenia ilości.

Wszelkie rozchody wpisywać należy przy tej pozycji przychodu, z której one pochodzą, a mianowicie oddzielnie według następujących trzech grup: a) wino podlegające opodatkowaniu, b) wino wolne od podatku, c) ubytki.

To, co wyżej pod 2 powiedziano o rubryce 6, dotyczy również rubryk 14 i 19.

Dla każdego wpisu butelek pewnej wielkości użyć należy osobnego wiersza.

Jako rozchód wina podlegającego opodatkowaniu odpisać należy np. wino wysłane albo wręczone spożywcy, tudzież wino wzięte dla użycia we własnem gospodarstwie domowem albo przedsiębiorstwie, o ile ono w myśl postanowień § 11 ustęp 1 albo 2 ustawy nie jest wolne od podatku. Urząd poborowy może zwolnić przedsiębiorców, którzy zasługują na zaufanie, od obowiązku wypełnienia rubryki 16, o ile ci złożą oświadczenie, że butelki będą liczone po cenach przystępnych. Jeśli zatem cena jednej butelki (rubryka 15) zgadza się z podlegającą opodatkowaniu wartością jednej butelki (rubr. 17) to rubryki 15 wypełniać nie potrzeba.

Jako rozchód wina wolnego od podatku należy odpisać np. wino, które odstąpiono innym przedsiębiorstwom, zgłoszonym w myśl § 15 ustawy, wina w butelkach niezamkniętych, które w myśl § 11 ust. 1, 2 i wino, które w myśl § 11 ust. 3 do 5 i 7 do 8 ustawy wolne jest od podatku, tudzież wino, które wedle dowodów zniszczało (§ 87 rozp. wyk.) Załączniki, potrzebne do zwolnienia od podatku, należy ułożyć w chronologicznym porządku, zaopatrzyć liczbami porządkowemi, a te wpisać do rubryki 20. Przy ilościach wywiezionych za granicę należy podać dzień wystawienia karty konwojowej i numer tejże.

Przy odpisywaniu wina wziętego na użytek własnego gospodarstwa domowego, albo przedsiębiorstwa, wina wydanego w małych ilościach bez wystawienia rachunku, oraz wina wolnego od podatku w myśl § 11 ust. 1, 2 i 7 ustawy — pozostają rubryki 11 i 12 niewypełnione.

Wino w butelkach, które zostaje wlewane do beczek, należy odpisać w księdze na wino w butelkach na rozchód, podając ilość butelek, a zapisać w księdze wina w beczkach na przycód i podać ilość litrów. W rubrykaah 11 i 12 tej księgi i w rubryce 4 księgi na wino w beczkach należy zanotować wzajemne wpisy.

Rubryka 13 może pozostać niewypełniona, jeśli wino wychodzi z tem samem oznaczeniem, pod którem wpisano je na przychód.

Rubrykę 18 wypełnić należy po uiszczeniu podatku na podstawie pokwitowania Urzędu podatkowego.

4. Wpisy co do ilości w jednym dniu pozbytych, wziętych lub zużytych należy uskuteczniać najpóźniej dnia następującego zaś wpisy co do tych ilości, które wedle dowodów zniszczały, po udzieleniu zezwolenia przez Władze Skarbowe (§ 87 rozp. wyk.). Wina wolne od podatku w myśl postanowień § 11 ust. 1, 2 i 7 ustawy mogą być odpisane razem z dzienną ilością dla poszczególnych rodzajów zwolnień. Tak samo mogą wina podlegające opodatkowaniu, co do których nie wystawiono rachunku (§ 20 rozp. wyk.) być odpisane razem z dzienną ilością wina podlegającego opodatkowaniu. Zresztą każda pozycja musi być osobno odpisana. Jeśli pewna pozycja, która przy rozchodzie podlega opodatkowaniu, składa się z częściowych pozycji win o różnych opodatkowaniu podlegających wartościach, w takim razie należy każdą częściową pozycję osobno odpisać.

5. Jeśli ma być odpisaną cała ilość wina należącego do jednej pozycji, w takim razie nalaży zliczyć ilość butelek z winem podlegającem opodatkowaniu i wolnem od podatku zapisanem na rozchód, zaś różnicę między tą sumą a ilością wpisaną na przychód zapisać jako ubytek.

6. Jeśli pewne zdarzenie, które na zasadzie postanowień § 76 uprawnia do zwrotu podatku, nastąpiło jeszcze przed odesłaniem oznajmienia do opodatkowania za ten miesiąc, w którym wydane wino zapisano na rozchód, w takim wypadku wolno odnośny wpis w księdze dla podatku od wina sprostować bez zezwolenia władzy podatkowej, w taki sposób, by poprzedni wpis pozostał czytelny. W rubryce uwagi należy podać powód sprostowania.

7. Księgę prowadzić należy na rok kalendarzowy; jednak rozchody co do przychodów jeszcze niezałatwionych należy odpisywać dalej przy tych przychodach. Urząd poborowy może zarządzić, aby wpisy, które przez czas dłuższy niż 3 lata zostały niezałatwione, przeniesiono do księgi na rok następny. Księgi już załatwione pozostają w przedsiębiorstwie. Należy je przechowywać wraz z odnośnymi załącznikami aż do upływu 3 lat, licząc od ostatniego wpisu.

Wzór 14 (rozp. wykon. do § 93).

POŚWIADCZENIE ZGŁOSZENIA

Spis przedsiębiorstw №..................

p. ....
Firma

w .... wpisano jako wytwórcę .... handlarza
wina ....
w .... pod poz. .... w wykazie przedsiębiorstw zgłoszonych według § 15 ustawy o opodatkowaniu wina.

W razie zmiany własności, zwinięcia przedsiębiorstwa względnie dalszego zaniechania przemysłu z innego powodu, należy poświadczenie w przeciągu tygodnia zwrócić urzędowi poborowemu. Właściciel przedsiębiorstwa, który bez własnej winy nie jest w stanie zwrócić poświadczenia, winien to w tymże samym czasie pisemnie oznajmić urzędowi poborowemu. Niestosowanie się do tych postanowień podlega karze według § 29 ust. o podatk. winą o ile nie nastąpi ukaranie o ukrócenie podatku.

.................................., dnia .... 19........

Urząd ....

(Pieczęć) ....
Podpis.

OKRĘG IZBY SKARBOWEJ
URZĄD SKARBOWY.

Wzór 15 (rozp. wykon. § 106).

Rok obrachunkowy 192......

WYKAZ ILOŚCI I WARTOŚCI OPODATKOWANEGO WINA.

Wskazówki:

1. Wykaz jaki przedłożyć ma Władza I instancji ma obejmować cały okrąg administracyjny tej władzy, zaś wykaz sporządzony przez Izbę skarbową okrąg tej Izby.
2. Wino należy wykazać w 3 działach:
   Dział 1. Wino i moszcz z winogron.
   „ 2. Napoje podobne do wina.
   „ 3. Inne napoje.
3. W rubryce 6 należy dla butelek każdej wielkości wykreślić osobną mniejszą rubrykę, a te oznaczyć przeciętną zawartością butelek odnośnej wielkości.
4. Dane potrzebne dla rubryk 4 do 7 należy przenieść z ksiąg zgłoszeń wina do opodatkowania, a o ile w tych niema wpisów (§ 37 ustęp 1 i rozp. wykon.) z osobnych zapisków (porównaj liczbę 8 pouczenia do użycia wykazu 3).

L. p.	Okrąg poboru podatku	Ilość przedsiębiorstw z końcem roku	Wino w beczkach i t. d.			Wino w butelkach								Uwagi
			Ilość ltr.	Wartość podleg. opodatk.		Ilość butelek o zawartości po						Wartość podleg. opodatk.		
				mk.	f.	ltr.	ltr.	ltr.	ltr.	ltr.	ltr.	mk.	f.	
						sztuk								
1	2	3	4	5		6						7		8

Dział 1. Wino i moszcz z winogron.
Dział 2. Napoje podobne do wina.
Dział 3. Inne napoje.

OKRĘG IZBY SKARBOWEJ
URZĄD SKARBOWY.

Wzór 16 (rozp. wykon. § 106).

Rok obrachunkowy 192.....

WYKAZ

ilości wina użytych bez opłaty podatku do wyrobu wina musującego, octu i wódki.

Wskazówki:

1. Wykaz jaki sporządzić ma Władza I instancji ma obejmować cały okrąg administracyjny tej władzy, zaś wykaz jaki do 1 lipca przedłożyć ma Izba skarbowa, okrąg tej Izby.
2. Wino należy wykazać w 3 działach:
   Dział 1. Wino i moszcz z winogron.
   „ 2. Napoje podobne do wina.
   „ 3. Inne napoje.

Liczba bieżąca	Okręg poborowy	Wino do wyrobu			Uwagi
		wina musującego	octu	wódki	
		ltr.	ltr.	ltr.	
1	2	3	4	5	6

Dział 1. Wino i moszcz z winogron.
Dział 2. Napoje podobne do wina.
Dział 3. Inne napoje.

(Strona 1). Wzór a (rozp. wykon. § 114).

URZĄD POBOROWY

Nr. .... księgi oznajmień

OZNAJMIENIE WINA DO DODATKOWEGO OPODATKOWANIA.

Ja (my) zgłaszam.......... należące do mnie (nas) napoje do dodatkowego opodatkowania i oświadczam.......... wedle najlepszej wiedzy i sumienia, że oprócz ilości napojów w niniejszem oznajmieniu wykazanych, żadnych innych napojów w dniu 1 stycznia 1922 r. ani ja (my) sam.......... nie miałem (mieliśmy) w posiadaniu, ani też nikt inny dla mnie (nas) ich nie przechowywał ani nie przechowuje.

.... dnia .... stycznia 1922 r.

(Podpis) (ulica, numer)

Wyciąg z rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu wina.

Dodatkowe opodatkowanie wina.

§ 120. Ukrócenie dodatkowego podatku oraz inne naruszenie przepisów, wydanych co do dodatkowego opodatkowania, będą karane analogicznie do postanowień karnych, obowiązujących przy opodatkowaniu wina.

Wyciąg z ustawy o opodatkowaniu wina.

§ 22. Kto rozmyślnie ustawowy podatek od wina, całkowicie albo częściowo ukraca, albo nieprzysługujące mu ulgi podatkowe podstępnie uzuskuje, będzie karany za ukrócenie podatku od wina karą pieniężną w wysokości czterokrotnej kwoty ukróconego podatku, albo ulgi podatkowej, najmniej jednak 50 mk.

§ 23. Usiłowanie ukrócenia podatku podlega karze; kara grożąca za ukrócenie ma zastosowanie także w wypadkach usiłowania ukrócenia podatku.

Przy usiłowaniu należy wymierzać karę według ukrócenia podatku albo ulgi podatkowej, któreby były nastąpiły wrazie dokonania czynu karygodnego.

§ 24. Czyn karygodny w rozumieniu § 22 następuje w szczególności w następujących wypadkach:

1) jeżeli w ciągu przepisanego terminu ilość wina podlegająca opodatkowaniu wcale lub też niedokładnie była oznajmiona, albo gdy wartość pozbytego lub wydanego wina za nisko podaną została (§ 7).

(Strona 2).

Z G Ł O S Z E N I E

Liczba porządkowa	Rodzaj i oznaczenie wina	Trunki są zamagazynowane u (imię i nazwisko, miejsce zamieszkania, ulica, numer domu)	Wino w litrowych butelkach			Wino w beczkach i t. p.	
			1/1	1/2	1/4		
			sztuk			ltr.	1/10
1	2	3	4			5	

(Strona 3).

Zgłoszenie		Urzędowe ustalenie podatku						Urzędowe sprawdzenie oznajmienie					
Podlegająca opodatkowaniu wartość za 1 butelkę albo za 1 litr		Łączna wartość podlegająca opodatkowaniu		Kwota podatkowa		Księgi poborowej podatku od wina		Wynik sprawdzenia	Kwota podatku, króry ma być dodatkowo uiszczony		Księgi poborowej		U w a g i
Mk.	f.	Mk.	f.	Mk.	f.	str.	Nr.		Mk.	f.	str.	Nr.	
6		7		8		9		10	11		12		13

(strona 4).

2) jeżeli nabywca wina podaje fałszywie, że jego zakład został w myśl § 15 oznajmiony, albo gdy ktoś zgłasza się fałszywie jako wytwórca albo handlarz,

3) jeżeli wino wydane z uwolnieniem od podatku używa się do innych, aniżeli dozwolone cele.

§ 25. Kto dla własnego zysku z rozmysłem wino, co do którego ukrócenie podatku miało miejsce, zakupuje, na zastaw przyjmuje lub zresztą w inny sposób nabywa, ukrywa, odsprzedaje albo też przy zbyciu tegoż wina współdziała, będzie ukarany za zatajenie podatku od wina grzywną płatną w wysokości czterokrotnej kwoty podatku, najmniej jednak w kwocie 50 mk.

Usiłowanie zatajenia jest karygodne i postanowienia § 23 mają w takich wypadkach odpowiednie zastosowanie.

§ 26. W razie, gdyby kwota ukróconego podatku lub ulgi podatkowej, na podstawie których należałoby wymierzyć karę pieniężną nie mogła być ustaloną, w takim wypadku należy wymierzyć karę pieniężną w kwotach od 50 do 50000 mk.

§ 35. Obliczenie i obowiązek uiszczenia podatku, nie zostają naruszone przez wdrożenie postępowania karnego.

Wyciąg z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 4. Wszelkie kary pieniężne określone w niemieckiej ustawie o opodatkowaniu wina z dnia 26 lipca 1918 r. wymierzone wedle wielokrotnej umniejszonego lub na umniejszenie narażonego podatku spożywczego, wymierzać należy w wysokości 10 — 20 krotnej, a grzywny porządkowe i kary pieniężne oznaczone w stałych kwotach podnosi się dziesięciokrotnie.

Kary pozbawienia wolności i kompetencja władz wymierzających kary pozostają bez zmiany, przy zastosowaniu w b. dzielnicy rosyjskiej, przepisów ros. ust. akcyzowej (tom V Zb. praw rosyj. według wydania z roku 1901 i dalszego ciągu z roku 1912) a w b. dzielnicy austrj. ustawy o przekroczeniach skarb. z dnia 11 lipca 1835 r.

W s k a z ó w k i:

1. Odbiorca tego formularza obowiązany jest zgłosić do dnia 5 stycznia 1922 r. wszystkie doń należące zapasy napojów (wino, moszcz winogronowy, wino owocowe, wino jagodowe, wino wermuntowe i t. p.), które on sam przechowuje lub innym osobom każe przechowywać.
2. Napoje, które w dniu 1 stycznia 1922 r. znajdować się będą w transporcie, mają być zgłoszone skoro dojdą do rąk spożywcy, albo do rąk osoby uprawnionej przez spożywcę do przechowywania tych napojów.
3. Kto w myśl postanowień § 15 ust. o opodatkowaniu wina jako wytwórca albo sprzedawca swoje przedsiębiorstwo zgłosił — obowiązany jest do wniesienia zgłoszenia co do tych tylko zapasów, które wziął z zapasów do własnego użytku przed dniem 1 stycznia 1922 r.
4. Kto na zasadzie postanowień § 113 rozp. wykon. zamierza prosić o uwolnienie od dodatkowego opodatkowania, musi odnośne ilości wina w oznajmieniu wyszczególnić, a zarazem podać w rubryce uwagi podstawę do zwolnienia.

URZĄD POBOROWY

Wzór b (rozp. wykon. § 114).

№ ________ księgi oznajmień.

O Z N A J M I E N I E

przechowywanych napojów podlegających dodatkowemu opodatkowaniu.

Wykazane w niniejszem zgłoszeniu, do mnie (nas) nie należące napoje znajdowały się w dniu 1 stycznia 1922 r. mojem (naszem) przechowywaniu.

.... dnia ..... stycznia 1922 r.

Podpis
(ulica, numer)

W s k a z ó w k i:

1. Kto w dniu 1 stycznia 1922 r. napoje (wino, moszcz winogronowy, wino owocowe, wino jagodowe, wino wermut i t. p.) przechowuje dla spożywcy, ma napoje te zgłosić najpóźniej do 5 stycznia 1922 r. właściwemu Urzędowi poborowemu używając tego formularza. Napoje, które w dniu 1 stycznia 1922 r. znajdowały się w transporcie mają być przez odbierającego je, zgłoszone bezzwłocznie po przejęciu ich w przechowanie.
2. Jeśli napoje takie bywają przechowywane dla kilku spożywców, to należy dla każdego z nich wnieść osobne oznajmienie.
3. Rubrykę 6 wypełni Urząd poborowy właściwy dla spożywcy zgłoszonych napojów.

(strona 2)

Liczba bież.	Podania zgłaszającego						Urzędowe sprawdzenie	
	Rodzaj wina	Wino w 1/4, 1/2, 1/1 litrowych butelkach				Wino w beczkach i t. p.	Wynik dodatkowego sprawdzenia	Numer zgłoszenia na podstawie którego wino dodatkowo opodatkowano
		sztuk	sztuk	sztuk	sztuk			
1	2	3				4	5	6

Wino jest własnością:

(Imię i nazwisko) ....

(Miejsce zamieszkania) ....

(Ulica i numer domu) ....

(strna 1) Wzór c (rozp. wykon. § 115).

Urząd Poborowy

KSIĘGA ZGŁOSZEŃ WINA DO DODATKOWEGO OPODATKOWANIA.

Zawiera .... stronic, zeszytych nicią opieczętowaną. Prowadzi ....

.... dnia .... 1921. ....

(pieczęć)

Wskazówki:

Do księgi oznajmień należy wpisywać w rubryki 1 do 4 wszelkie oznajmienia do dodatkowego opodatkowania bezzwłocznie po oddaniu zgłoszenia urzędowi poborowemu.

(strona 2)

Liczba bieżąca	Oznajmiającego		Dzień oddania zgłoszenia	Dodatkowy podatek				Uwagi
	Imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania		Ustolono i podano do wiadomości obowiązanemu do zapłaty	Wynosi		Wykazano w księdze poboru podatku od wina pod №	
					Mk.	f.		
1	2	3	4	5	6		7	8

Wzór d (rozp. wykon. § 115)

№ .... Księgi zgłoszeń do dodatkowego opodatkowania.

WEZWANIE DO ZAPŁATY DODATKOWEGO PODATKU OD WINA.

Tytułem dodatkowego podatku od wina ma Pan uiścić kwotę ....

Wzywa się Pana do uiszczenia powyższej kwoty w ciągu dni 14 po otrzymaniu tego wezwania.

.... dnia .... 1922.

Do

P. ....

....

Pokwitowanie

kwotę .... mk. .... fen. ....

słowami ....

pobrano tytułem dodatkowego podatku i zarachowano w księdze podatku od wina.

.... dnia .... 1922.

(pieczęć)

OGŁOSZENIA REJESTROWE SPÓŁDZIELNI.

OBWIESZCZENIE.

Do rejestru handlowego Działu Spółdzielni sądu okręgowego w Radomiu, w dniu 3 listopada 1921 r., wciągnięto następującą firmę.

Nr. 11. „Spółdzielnia rzemieślników żydów w Kamiennej z odpowiedzialnością ograniczoną". Siedziba Spółdzielni os. Kamienna, pow. Koneckiego, wojew. Kieleckie. Odpowiedzialność pięciokrotna w stosunku do sumy udziałów. Spółdzielnia została zawiązana w celu wszechstronnego zaspakajania materjalnych i kulturalnych potrzeb swoich członków, podniesienia ich produkcyjnej zdolności i gospodarczej sprawności i usunięcia pośrednictwa. Udział wynosi 1.000 marek, płatny w połowie przy zapisie. Reszta ma być wpłaconą w ciągu roku w ratach kwartalnych. Do Zarządu zostali wybrani Hersz - Ber Feldman, Estera Wolfowicz i Sender Frant — wszyscy zamieszkali w Kamiennej:

a) Czas trwania Spółdzielni nieograniczony, b) organ do ogłoszeń gazeta „Nasz Kurjer". c) rok obrachunkowy kalendarzowy, d) członków Zarządu trzech. Oświadczenie woli w imieniu Spółdzielni składają dwaj członkowie Zarządu, e) ograniczeń Zarządu poza ustawowych niema, f) pełnomocników (zastępców) ustanawia Zarząd, g) likwidacja zgodnie z art. 76—84 ustawy o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 roku.

Wydział Rejestru Handlowego Sądu Okręgowego w Radomiu.

WPIS FIRMY SPÓŁDZIELNI.

1. Nr. Spółdzielni I.5.

2. Firma Spółdzielni: Towarzystwo Osiedli Urzędniczych Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością.

Siedziba Spółdzielni: Kraków.

Odpowiedzialność Członków za zobowiązania spółdzielni podwójna, t. j. odpowiadająca oprócz deklarowanych udziałów dalszą kwotą równającą się wysokości udziałów członka.

3. Przedmiot przedsiębiorstwa: Celem Towarzystwa jest dostarczenie członkom domów o tanich i zdrowych mieszkaniach z ogrodami (osiedli).

Towarzystwo dąży do tego celu przez zakupno i parcelację odpowiednich terenów, zakładanie ogrodów warzywno-owocowych, budowanie na nich domów mieszkalnych i odsprzedaż—względnie wynajem tymże członkom.

Towarzystwo może podjąć uruchomienie własnych wytwórni materjałów budowlanych.

Towarzystwo zawiązane zostaje na czas nieograniczony i nie jest obliczone na zysk.

Działalność swoją ogranicza spółdzielnia do swoich członków.

4. Wysokość udziału wynosi 10000 Mk. płatne przy przyjęciu na członka.

5. Członkami Dyrekcji (Zarządu) są: inż. Tadeusz Jaszczurowski i Ignacy Wilk urzędnik Banku krajowego obaj w Krakowie.

6. a) czas trwania spółdzielni nieograniczony.
b) ogłoszenia spółdzielni umieszczane będą w którymkolwiek dzienniku krakowskim.
c) rok obrachunkowy pokrywa się rokiem kalendarzowym.
d) Zarząd (Dyrekcja), składa się z trzech członków wybranych na lat 3. Oświadczenia imieniem spółdzielni składają łącznie przynajmniej dwaj członkowie Dyrekcji (Zarządu).

Podpis spółdzielni następuje w ten sposób, iż pod brzmieniem firmy umieszczą łącznie swoje podpisy dwaj członkowie Dyrekcji.

e) uprawnienia Dyrekcji ulegają ograniczeniu, iż Rada nadzorcza rozstrzyga w następujących sprawach:

1) przy wykluczaniu członków.
2) przy zatwierdzaniu planów parcelacji gruntów poszczególnych gospodarstw, planów budowy i zawieraniu kontraktów z budową.
3) przy ustalaniu wynagrodzeń dla członków Dyrekcji.
4) co do zakładania własnych wytwórni materjałów budowlanych.
5) co do wniosków na obciążanie lub sprzedaż osiedli.
6) przy zakupnie i sprzedaży gruntów.
7) przy zawieraniu wszelkich innych kontraktów z wyjątkiem o najem osiedli, tych ostatnich, jeżeli wartość przedmiotu przenosi: przy jednorazowych świadczeniach 100000 Mk., przy świadczeniach powrotnych 46000 Mk. rocznie.

f) zastępców członków Dyrekcji (Zarządu) statut nie przewiduje.

Data wpisu 29 września 1921 r.

Sąd okręgowy j. handlowy w Krakowie
O. II. dn. 28 września 1921 r.

DO REJESTRU SPÓŁDZIELNI WPISANO:

Rubr. 1. № spółdzielni I.6.

Rubr. 2. Spółdzielnie kolejowców spożywców w Trzebini z ograniczoną odpowiedzialnością.

Członkowie odpowiadają za zobowiązania spółdzielni podwójnymi udziałami.

Rubr. 3. Spółdzielnia prowadzi wszelkiego rodzaju przedsiębiorstwa służące do rozdzielania dóbr materjalnych wśród zrzeszonych kolejarzy oraz do wytwarzania niezbędnych artykułów, prowadzi operacje wkładkowo-oszczędnościowe i ubezpieczeniowe tylko z członkami.

Rubr. 4. Udział wynosi 1000 Mk., z których 25% winien członek wpłacić gotówką zaraz po przyjęciu do spółdzielni.

Rubr. 5. Członkami zarządu są Ferdynand Raszyk, Rudolf Marcinek i Henryk Bugayski.

Rubr. 6. a) czas trwania spółdzielni nieograniczony.
b) ogłoszenia przepisane ustawą umieszczane będą w gazecie: Kolejarz—Spółdzielca.
c) rok obrachunkowy schodzi się z rokiem kalendarzowym.
d) Zarząd składa się z 3 członków wybieranych na przedstawienie Rady Nadzorczej przez Walne Zebranie przedstawicieli członków na przeciąg 3 lat.

Do ważności umów imieniem spółdzielni zawartych potrzeba podpisu 2 członków zarządu.

e) uprawnień zarządu nie ograniczono.
f) statut nie przewiduje zastępców członków Zarządu.
g) likwidacja odbędzie się w myśl przepisów ustawy z 29/10 1920 L. 111 Dz. u. p. Walne zebranie wybiera 3 likwidatorów i określa sposób likwidacji.

Dzień wpisu: 11 października 1921 r

Sąd okręgowy jako handlowy
w Krakowie 4 października 1921 r.

W rejestrze Spółdzielczym zapisano przy Dampfmolkerei Pruszcz, Spółdzielnia zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością.

Na miejsce członka zarządu Wilhelma Dreyera obrano rolnika Wilhelma Engel'a z Gołuszyc.

Świecie, 14 października 1921 r. Sąd Powiatowy.

Do rejestru Spółdzielni wpisano pod Nr. 63 Spółdzielnię Urzędników Urzędu Telegraficznego w Toruniu z odpowiedzialnością udziałami. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest zakup i sprzedaż członkom swoim najkonieczniejszych artykułów codziennej potrzeby tak spożywczych jak konfekcyjnych i innych. Wysokość udziału wynosi marek 5000, płatne w całości lub najmniej 200 marek, a resztująca kwota w miesięcznych ratach po 100 marek. Zarząd składa się z 3 członków. Oświadczenia woli w imieniu spółdzielni wymagają podpisu 2 członków zarządu pod mechanicznie wyciśniętą firmą spółdzielni. O kieru ku prowadzenia spółdzielni, wydatkach nadzwyczajnych od 20.000 marek do wysokości posiadanego kapitału, a przedewszystkiem o ile to dotyczy budowli, ulepszeń i zmian urządzeń spółdzielni i t. d., zawieraniu kontraktów stałych na zakupy, dzierżawy i t. d., o zaciąganiu pożyczek w wysokości określonej przez walne zebranie, lokacie zbytnych kapitałów i darowiznach na cele społeczne decyduje Rada Nadzorcza wspólnie z Zarządem. Zarząd stanowią: Józef Krzyżanowski, Modest Waruszyński i Bolesław Krause. Rok obrachunkowy trwa od 1 lipca do 30 czerwca każdego roku. Ogłoszenia umieszcza się w Orędowniku Publicznym Województwa Pomorskiego.

Toruń, 2 listopada 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Do Rejestru Spółdzielni za Nr. 17. Spółdzielnia Mleczarska w Wartkowicach z odpowiedzialnością ograniczoną. Wartkowice, Starostwo Łęczyckie, województwo Łódzkie. Odpowiedzialność członka za zobowiązania Spółdzielni pięciokrotna w stosunku do zadeklarowanego udziału. Celem spółdzielni jest podniesienie dobrobytu i stanu gospodarstwa hodowlanego swych członków, oraz współdziałanie w ich rozwoju kulturalnym. Udział członka wynosi 1000 mk. płatnych w 12 ratach miesięcznych. Zarząd stanowią: Jan Radoszewski, Aleksander Skrzyński i Stefan Barański. a) czas trwania spółdzielni nieograniczony, b) wszystkie ogłoszenia spółdzielni przewidziane ustawą winny być wniesione w czasopiśmie „Spółdzielni Rolniczych", c) zarząd składa się z 3-ch członków. Zarząd podpisuje za Spółdzielnię w ten sposób, że dod firmą spółdzielni podpisują dwaj członkowie zarządu, d) rok obrachunkowy z kalendarzowym zgodny, e) specjalnych ograniczeń uprawnień zarządu Statut nie przewiduje, f) likwidacja zgodnie z ustawą o spółdzielniach z dnia 29/X 1920 roku.

Do Rejestru Spółdzielni za Nr. 18. „Łódzka Chrześcijańska Spółdzielnia Pieniężna z ograniczoną odpowiedzialnością w Łodzi. Siedziba Łódź, ul. Księdza Skorupki Nr. 3. Odpowiedzialność członka za zobowiązania spółdzielni pięciokrotna w stosunku do zgłoszonego udziału. Celem spółdzielni jest prowadzenie czynności bankowych, oraz podnoszenie sprawności gospodarczej swego środowiska przez przyjmowanie wkładów i udzielanie pożyczek. Udział członka wynosi 500 marek. płatnych przy przystąpieniu do spółdzielni. Zarząd stanowią: Karol Gotwald, Zygmunt Sowiński i Bernard Nowacki. a) czas trwania spółdzielni nieograniczony, b) wszystkie przewidziane ustawą, ogłoszenia winny być drukowane w czasopiśmie „Siła", c) zarząd składa się z 3-ch członków. Na wszelkiego rodzaju zobowiązaniach winny być umieszczone podpisy przynajmniej dwuch członków zarządu, to samo dotyczy wszelkich pokwitowań i listów, d) rok obrachunkowy—zgodny z kalendarzowym, e) specjalnych ograniczeń uprawnień zarządu statut nie przewiduje, f) likwidacja zgodnie z ustawą z dnia 29/X 1920 r.

Sąd Okręgowy w Łodzi.

Do Rejestru Spółdzielni za № 19. Bank Spółdzielczy z nieograniczoną odpowiedzialnością w Zgierzu. Siedziba Spółdzielni Zgierz, ul. Piłsudzkiego № 23. Odpowiedzialność członka za zobowiązania spółdzielni jest nieograniczona. Celem Spółdzielni jest prowadzenie czynności bankowych oraz podnoszenie sprawności gospodarczej swego środowiska przez przyjmowanie wkładów i udzielanie pożyczek. a) czas trwania Spółdzielni nieograniczony, b) wszystkie przewidziane Ustawą ogłoszenia winny być drukowane w czasopiśmie „Siła", c) Zarząd składa się z 3-ch członków. Na wszelkiego rodzaju zobowiązaniach zaciąganych w imieniu Spółki, winny być umieszczone podpisy przynajmniej dwuch członków zarządu, to samo dotyczy wszelkich pokwitowań i listów wysyłanych w imieniu Spółdzielni, d) rok obrachunkowy — zgodny z kalendarzowym, e) specjalnych ograniczeń uprawnień zarządu—statut nie przewiduje, f) likwidacja zgodnie z Ustawą z dnia 29/X 1920 r. Udział członka wynosi 2000 marek, płatnych w ciągu dwunastu miesięcy. Zarząd stanowią: Jan Swiercz, Ignacy Pudłowski i Antoni Cielecki, wszyscy w Zgierzu.

Do Rejestru Spółdzielni za № 20. Spółdzielnia Spożywcza Nauczycielska w Łodzi z odpowiedzialnością udziałami. Łódź, ul. Andrzeja 4. Odpowiedzialność członka za zobowiązania Spółdzielni ogranicza się zadeklarowanemi udziałami. Celem spółdzielni jest wszechstronne zaspokojenie wspólnemi siłami materjalnych i kulturalnych potrzeb swoich członków i w działalności swej dążyć będzie do zorganizowania produkcji w myśl interesów spożywców. Udział członkowski wynosi 2000 Mk., płatny przy zapisywaniu się na członka. Zarząd stanowią: Józef Ostrowski przewodniczący, Krysztof Szyfer zastępca przewodniczącego, Edgard Benc skarbnik i Stanisława Jezierska rachmistrz, wszyscy w Łodzi. Czas trwania Spółdzielni — nieograniczony, b) wszystkie ogłoszenia Spółdzielni przewidziane Ustawą winny być ogłoszone w czasopiśmie „Głos Nauczycielski", c) Zarząd składa się z 4-ch członków. Oświadczenia woli Spółdzielni winny być składane przynajmniej przez dwuch członków zarządu, d) rok obrachunkowy — zgodny z kalendarzowym, e) specjalnych ograniczeń uprawnień zarządu statut nie przewiduje, f) likwidacja zgodnie z Ustawą z dnia 29/X 1912 r.

OBWIESZCZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielczym zapisano dnia 25 października 1921 przy spółce „Siedlikower Spar und Darlehnskassenverein, Spółka zapisana z nieograniczoną w Siedlikowie, że udział podwyższono na 100 marek z 5% odsetkami.

Ostrzeszów, dnia 25 października 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Do rejestru spółdzielni wpisano przy Nr. 13 Schönsee'er Spar und Darlehnskassenverein, Spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością w Kowalewie. Z zarządu wystąpili Juljusz Zielke i Karol Poehlke, a w ich miejsce wybrano do zarządu posiedziciela Christiana Fritza w Chełmonia i Gustawa Kästingschäfera z Kowalewa.

Toruń, dnia 3 listopada 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Do Rejestru Spółdzielni za Nr. 21. Pracownicza Spółdzielnia Spożywców „Solidarność" w Łodzi. Spółdzielnia z odpowiedzialnością udziałami. Siedziba Spółdzielni, Łódź, Al. Kościuszki Nr. 21. Odpowiedzialność członka za zobowiązania Spółdzielni ogranicza się udziałami. Celem Spółdzielni jest wszechstronne zaspakajanie spólnemi siłami materjalnych i kulturalnych potrzeb swych członków. Udział członka wynosi 1000 marek, płatnych w ciągu 12 rat miesięcznych. Zarząd stanowią: S. Fin, B. Zylber i S. Kac, wszyscy w Łodzi. a) czas trwania spółdzielni nieograniczony, b) wszystkie przewidziane ustawą ogłoszenia winny być drukowane w „Głosie Polskim", c) zarząd składa się z 3-ch członków. Oświadczenie woli w imieniu spółdzielni składają conajmniej dwaj członkowie zarządu, d) rok obrachunkowy—zgodny z kalendarzowym, e) specjalnych ograniczeń uprawnień zarządu statut nie przewiduje, f) likwidacja zgodnie z ustawą z dnia 29/X 1920 roku.

Wydział Rejestru Handlowego Sądu Okręgowego w Łodzi.

Do Rejestru Spółdzielni za Nr. 22. Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Wyzwolenie" w Łodzi. Stowarzyszenie z odpowiedzialnością udziałami. Łódź, ul. Piotrkowska 292. Odpowiedzialność członków za zobowiązania Spółdzielni ogranicza się udziałami. Celem Spółdzielni jest podniesienie warunków: Gospodarczego, Społecznego i Kulturalnego bytu członków przez wszechstronne zaspakajanie wspólnemi siłami własnych potrzeb. Udział członka wynosi 1000 marek płatny w 6-ciu ratach miesięcznych. Zarząd stanowią: Saturnin Dąbrowski i Stanisław Nowicki. a) czas trwania Spółdzielni nieograniczony, b) wszystkie ogłoszenia Spółdzielni przewidziane ustawą winny być ogłoszone w czasopiśmie „Społem", c) Zarząd składa się z 2-ch członków. Oświadczenie woli w imieniu Spółdzielni składają dwaj członkowie zarządu, d) rok obrachunkowy—zgodny z kalendarzowym, e) specjalnych ograniczeń uprawnień zarządu—statut nie przewiduje, f) likwidacja zgodnie z ustawą z dnia 20/X 1920 roku.

Wydział Rejestru Handlowego Sądu Okręgowego w Łodzi.

Do Rejestru Spółdzielni za Nr. 6. Bank Spółdzielczy z odpowiedzialnością udziałami w Łodzi, ul. Andrzeja Nr. 3. Zarząd obecnie stanowią: Stanisław Łukowski, Kazimierz Bogusławski i Bronisław Cichocki.

Wydział Rejestru Handlowego Sądu Okręgowego w Łodzi.

ZMIANY DOTYCZĄCE STOWARZYSZENIA JUŻ WPISANEGO.

W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 12 września 1921 przy Stowarzyszeniu Spółka Oszczędności i pożyczek w Pnikowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną odpowiedzialnością następujące zmiany: że na walnem zgromadzeniu członków stowarzyszenia odbytem dnia 18 lipca 1921 wybrano: Jana Filipa przełożonym zarządu, Jana Lecha zastępcą przełożonego zarządu, zaś Jana Dorosza, Antoniego Mazura, Wawrzyńca Głogowskiego rolników z Pnikuta członkami zarządu w miejsce Mateusza Falty, Antoniego Furmana i Michała Skwirzyńskiego.

Sąd okręgowy O. IV.

Przemyśl, 10 września 1921.

STAN RACHUNKÓW BANKU KUPIECKIEGO ŁÓDZKIEGO

na dzień 31 sierpnia 1921 r.

STAN CZYNNY.	Łódź	Filja w Warszawie	Razem
Gotowizna w kasie	9560400 60	52081859.—	61642259.60
Pozostałość w P.K.K.P.	1646959.79	6034218.10	7681177.89
Pieniądze zagraniczne	2921462.89	140851744.81	143773207.70
Przekazy i weksle zagraniczne	428560 50		428560.50
Papiery procentowe własne:			
a) papiery Państwowe	1037493.58	3313464.88	4350958.46
b) papiery hypoteczne i komun.	1485037.80	381807.91	1866845.71
c) akcje	117938.16	9701039.61	9818977.77
Papiery procent. i kapitału zapasowego	5266942.67		5266942.67
Weksle zdyskontowane	54685480.70	46026351.23	100711831.93
Rachunki otwartego kredytu:			
a) zabezpieczone papier. publiczn.	127694.77	36713263.73	36840958.50
b) zabezpieczone wekslami			
c) zabezpieczone innemi wartośc			
Pożyczki terminowe:			
a) zabezpieczone papier. publiczn.		14708.39	14708.39
b) zabezpieczone innemi wartośc.			
Rachunki korespond. (Loro):			
a) korespond. krajowi	37277163.72	117789604.23	155066767.95
b) korespond. zagraniczni		1246780.35	1246780.35
Rachunki nasze u korespond. (Nostro):			
a) w bankach krajowych		11969580.15	11969580.15
b) w bankach zagranicznych	33534645.12	52078583.44	85613228.56
Nieruchomości	243483.73		243483.73
Koszty handlowe	7630274 54	12726116.98	20356391.52
Inkaso weksli		21864790.85	21864790.85
Rachunki z Filją w Wa szawie	73810998 01		73810998.01
Różne rachunki	14491277.37	11794771.19	26286048.56
	244265813.95	524588684 85	768854498.80

STAN BIERNY.	Łódź	Filja w Warszawie	Razem
Kapitał zakładowy	54000000.—		54000000.—
Kapitał zapasowy ustawowy	8328596 34		8328596.34
Wkłady:			
a) terminowe	269144.62	50569236.32	50838380.94
b) rachunki czekowe	40336760.49	87174575.91	127511336.40
Redyskonto weksli		5196098 54	5196098.54
Rachunki korespond. (Loro):			
a) korespond. krajowi	38851258.70	77608334.39	116459593.09
b) korespond. zagraniczni		28502510.04	28502510.04
Rachunki nasze u korespond. (Nostro):			
a) w bankach krajowych		24497398.49	24497398.49
b) w bankach zagranicznych	12372573.32	165329068.43	177701641.75
Procenty i prowizje	14348407.60	13329206.34	27677613.94
Różni za inkaso		25860572.05	25860572.05
Rachunki z Filją w Warszawie		29949652.11	29949652.11
Różne rachunki	74439015.98	16572032.23	91011048.21
Rach. zysk. i strat	1320056 90		1320056.90
	244265813.95	524588684.85	768854498.80

Spółdzielcza Spółka Wytwórcza Polskich Stolarzy. Warszawa, Przyokopowa 13.

Bilans na dn. 31 grudnia 1919 roku.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
1. Gotówka w kasie	Mk. 1779.—	1. Różni	Mk. 47456.40
2. Towary	„ 9428.55	2. Udziałowcy	„ 16665.—
3. Ruchomości	„ 20443.55	3. Zyski	„ 23234.10
4. Produkcja		4. Pożyczki	„ 34345.60
a) meble gotowe	„ 54220.—	5. Weksle	„ 1000.—
b) półfabrykaty	„ 36830.—		
Ogółem	Mk. 122701.10	Ogółem	Mk. 122701.10

Bilans na dn. 31 grudnia 1920 roku.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
1. Kasa w gotówce	Mk. 2175.40	1. Różni	Mk. 41329.50
w pap. %	„ 1000.—	2. Udziałowcy	„ 266675.85
2. Towary	„ 45205.—	3. Kapitał zapasowy	„ 2323.40
3. Ruchomości	„ 143226.10	4. Kapitał rezerwowy	„ 2323.40
4. Produkcja mebli i półfabrykatów	„ 492199.—	5. Zysk czysty za 1920 r.	„ 84856.80
5. Pożyczki W-ny J. Koziorowski	„ 1000.—	6. Pożyczki	„ 287296.55
Ogółem	Mk. 684805.50	Ogółem	Mk. 684805.50

Bilans Towarzystwa Kredytowego m. Warszawy po dzień 30 września 1921 r.

AKTYWA.

		Mk. i fen.
Kasa		20399457.33
Rachunki przekazowe w bankach prywatnych		1713607.—
Papiery procentowe:		
a) nabyte z fund. kap. zasob.	Mk. 16565504.89	
b) „ „ ruchomych	„ 35231692.87	
c) „ „ specjalnych	„ 801787.91	52598985.67
Pożyczki udzielono na nieruchomości		392296772.27
Przedterminowe umorzenie pożyczek		3390.06
Raty od pożyczek:		
a) zaległe	Mk. 14792524.30	
b) prolongowane	„ 236772.07	15029296.37
Własność Towarzystwa:		
a) nieruchoma	Mk. 1906195.72	
b) ruchoma	„ 144456.18	2050651.90
Inne aktywa		11716448.33
Razem		495808608.93
W Kasie Towarzystwa znajdują się:		
Listy zastawne m. Warszawy w depozycie		46762704.—
Papiery procentowe własne		38547277.53
Inne depozyta		112860557.04
Ogółem		198170538.57

PASYWA.

		Mk. i fen.
Kapitał zasobowy		18857423.59
Fundusze specjalne:		
a) na umorzenie ruchom.	Mk. 112369.77	
b) Kasy Przezor. i Pomocy	„ 935803.52	1048173.29
Listy zastawne w obiegu:		
a) 5%	Mk. 286846056.—	
b) 4½%	„ 105447312.—	392293368.—
Listy zastawne wylosowane		27459000.—
Należność za kupony		27772129.26
Fundusz na zapłatę kuponów		9910646.46
Fundusz umorzenia przedterminowego		3390.06
Otwarty kredyt		13097101.51
Inne pasywa		5367376.76
Razem		495808608.93

STAN RACHUNKÓW BANKU KUPIECKIEGO ŁÓDZKIEGO

na dzień 31 lipca 1921 r.

STAN CZYNNY.	Łódź	Filja w Warszawie	Razem
Gotowizna w kasie	25019006.42	32759241.—	57778247.42
Pozostałość w P.K.K.P.	25467101.64	590995.64	26058097.28
Pieniądze zagraniczne	2824761.20	137756257.81	140581019.01
Przekazy i weksle zagraniczne	428560.50		428560.50
Papiery procentowe własne:			
a) papiery Państwowe	1037493.58	3267068.06	4304561.64
b) papiery hypotec. i komunalne	1482437.80	547802.91	2030240.71
c) akcje	117938.16	9671894.81	9789832.97
Papiery procent. i kapitału zapasowego	5266942.67		5266942.67
Weksle zdyskontowane	52613745.35	44306824.21	96920569.56
Rachunki otwartego kredytu:			
a) zabezpieczone papier. publicz.	127694.77	30728010.73	30855705.50
b) zabezpieczone wekslami			
c) zabezpieczone innemi wartośc.			
Pożyczki terminowe:			
a) zabezpieczone papier. publicz.		14708.39	14708.39
b) zabezpieczone innemi wartośc.			
Rachunki korespondentów (Loro):			
a) korespondenci krajowi	26917023.94	115569089.53	142486113.47
b) korespondenci zagraniczni		13178186.35	13178186.35
Rachunki nasze u korespond. (Nostro):			
a) w bankach krajowych		37401583.66	37401583.66
b) w bankach zagranicznych	36135630.75	90613869.94	126749500.69
Nieruchomości	243483.73		243483.73
Koszty handlowe	6471684.74	10195027.39	16666712.13
Inkaso weksli		14617375.85	14617375.85
Rachunki z Filją w Warszawie			
Różne rachunki	13639816.98	1295081.51	14934898.49
	197793322.23	542513017.79	740306340.02

STAN BIERNY.	Łódź	Filja w Warszawie	Razem
Kapitał zakładowy	54000000.—		54000000.—
Kapitał zapasowy ustawowy	8328596.34		8328596.34
Wkłady:			
a) terminowe	269144.62	50569236.32	50838380.94
b) rachunki czekowe	33415865.69	106542465.91	139958331.60
Redyskonto weksli		5196098.54	5196098.54
Rachunki korespondentów (Loro):			
a) korespond. krajowi	21827370.59	37910453.19	59737823.78
b) korespond. zagraniczni		18590949.04	18590949.04
Rachunki nasze u korespond. (Nostro):			
a) w bankach krajowych		27932659.69	27932659.69
b) w bankach zagranicznych	17112437.82	236210430.93	253322868.75
Procenty i prowizje	11998391.95	12557650.36	24556042.31
Różni za inkaso		17081931.05	17081931.05
Rachunki z Filją w Warszawie	14145543.49	8709974.51	22855518.—
Różne rachunki	35375914.83	21211168.25	56387083.08
Rachunek zysków i strat	1320056.90		1320056.90
	197793322.23	542513017.79	740306340.02

Stan Rachunków Banku Angielsko-Polskiego, Spółka Akcyjna w Warszawie

zrzeszony z The British Overseas Bank Ltd London.

Po dzień 31-go sierpnia 1921 r.	Marki	f.	Po dzień 30-go września 1921 r.	Marki	f.
STAN CZYNNY			**STAN CZYNNY.**		
Kasa gotowizną	10262461	—	Kasa gotowizną	63056319	42
Rachunek przekaz. w Polsk. Kraj. Kasie Poż.	94827593	04	Rachunek przekaz. w Polsk. Kraj. Kasie Poż.	34237657	67
„ „ w Poczt. Kasie Oszczędn.	1527517	05	„ „ w Poczt. Kasie Oszczędn.	—	—
Skup weksli	75928992	50	Skup weksli	69158347	50
Weksle i dokumenty do inkasa	—	—	Weksle i dokumenty do inkasa	—	—
Pożyczki hypoteczne	2000250	—	Pożyczki hypoteczne	2000250	—
Monety i dewizy	141359393	77	Monety i dewizy	93603650	47
Papiery publiczne własne	5765993	13	Papiery publiczne własne	5838978	01
5% Pożyczka Odrodzenia	2017632	—	5% Pożyczka Odrodzenia	2017632	—
Papiery wylosowane i kupony	—	—	Papiery wylosowane i kupony	—	—
Spec. rach. bież. zabezp. papierami	4933085	—	Spec. rach. bież. zabezp. papierami	8025417	—
Korespondenci—dłużnicy:			Korespondenci—dłużnicy:		
Ich rachunki (Loro)	506195176	41	Ich rachunki (Loro)	532722003	68
Nasze rachunki (Nostro)	38615892	58	Nasze rachunki (Nostro)	72633507	58
Koszty handlowe	18980956	21	Koszty handlowe	24492829	11
Koszty organizacji i inwentarz	1671856	80	Koszty organizacji i inwentarz	3520986	80
Rachunki przechodnie	—	—	Rachunki przechodnie	1582282	55
Rachunek Zarządu z oddziałem w Łodzi	—		Rachunek Zarządu z oddziałem w Łodzi	—	—
	904086799	49		903889861	19
STAN BIERNY			**STAN BIERNY.**		
Kapitał zakładowy	25000000	—	Kapitał zakładowy	25000000	—
Kapitał zapasowy	367188	80	Kapitał zapasowy	367188	80
Rachunki przekazowe	138191144	95	Rachunki przekazowe	131119390	10
Lokaty terminowe	33240162	86	Lokaty terminowe	59552248	86
Korespondenci — wierzyciele:			Korespondenci — wierzyciele:		
a) należności korespondentów	647620397	19	a) należności korespondentów	623317165	63
b) weksle i dokum. do zainkasowania	9814691	87	b) weksle i dokum. do zainkasowania	24012854	87
Przekazy do zapłacenia	32406656	12	Przekazy do zapłacenia	24754507	29
Rezerwa na podatki	2500000	—	Procenty niepodniesione	—	—
Dywidenda niewypłacona	2500000	—	Dywidenda niewypłacona	2342500	—
Procenty i prowizje	8750514	32	Procenty i prowizje	10547418	32
Zyski i Straty	86587	32	Zyski i Straty	86587	32
Rachunki przechodnie	1319456	06	Rachunki przechodnie	—	—
Rachunek oddziału w Łodzi z Zarządem	—	—	Rachunek oddziału w Łodzi z Zarządem	—	—
Specjalny Kapitał Zapasowy	2290000	—	Specjalny Kapitał Zapasowy	2290000	
	904086799	49		903889861	19

Bilans VIII Towarzystwa Akcyjnego Cukrowni i Rafinerji „GOSŁAWICE"

za okres 1919/20 r., t. j. za czas od 1 kwietnia 1919 r. do dn. 31 marca 1920 r. włącznie

STAN CZYNNY.	Marki	STAN BIERNY.	Marki
Grunty	96446.60	Kapitał Akcyjny	3672000.—
Budowle	966803.68	„ Amortyzacyjny	1065666.27
Maszyny, Aparaty i Urządzenia	1228711.01	„ Zazobowy	380354.13
Instalacja Elektryczna	50325.84	Rezerwa Specjalna	266763.98
„ Telefoniczna	18057.49	Fundusz Stypendjalny	3636.50
„ Torfowa	41560.66	Wierzyciele	5390788.17
Wodociągi i Urządzenia Wodne	79259.54	Akcepty	32400.—
Wagi	17164.76	Depozytarjusze	64800.—
Nowe Urządzenia	512030.06	Dywidenda niepodniesiona	19920.60
Kolejka	823538.75	Sumy Przechodnie	107580.—
Remanenty fabryczne	4604501.53	Saldo	1295349.07
Kasa	4573.81		
Dłużnicy	3755194.99		
Kaucja	32400.—		
Depozyty	64800.—		
Udziały	3890.—		
	12299258.72		12299258.72

Rachunek Zysków i Strat.

Straty odpisuje się:	Marki		Marki
Na amortyzację	277051.35	Zysk brutto na produkcji	1262532.57
„ kapitał zasobowy	64767.45	Różnice kursowe	32816.50
„ dodatk. wynagr. Zarządu Dyrekc. i Kom. Rew.	131581.41		
„ gratyfikację dla pracowników	160000.—		
„ cele filantropijne i społeczne	62599.37		
„ rezerwę specjalną	20000.—		
„ podatki i przeniesienie na okres 1920/21	322309.49		
„ dywidende po mk. 37.80 od akcji	257040.—		
	1295349.07		1295349.07

Franko-Rosyjskie Towarzystwo Górnicze w Dąbrowie.

Rok operacyjny 1920—21.

Bilans na 31-go Stycznia 1921 roku.

AKTYWA.

	Na 31 Stycznia 1921 r. Marki polskie	
1. Nieruchomości:		
Majątek przejęty od dzierżawców P. P. von Derwiz, A. A. Pomerancew i Sukcesorów N. M. Szewcowa.		
Budowle, urządzenia kamienne, koncesje i roboty kopalniane 5%	3264014	80
Budowle i urządzenia z drzewa, maszyny, narzędzia i ruchomości 10%	14235985	20
	17500000	—
Nowe roboty i urządzenia w końcu Stycznia 1921 r.		
Kopalnie węgla.		
Budowle, urządzenia kamienne, koncesje i roboty budowlane 5%	7494717	99
Budowle i urządzenia z drzewa, maszyny, narzędzia ruchomości 10%	13534458	60
Kopalnie galmanu.		
Budowle, urządzenia kamienne, koncesje i roboty kopalniane 5%	5098729	39
Budowle i urządzenia z drzewa, maszyny, narzędzia i ruchomości 10%	4369466	04
Roboty poszukiwawcze na kopalniach galmanu 10%	177936	—
Huty cynkowe.		
Budowle i urządzenia kamienne 5%	3433883	03
Budowle, urządzenia z drzewa, maszyny, narzędzia i ruchomości 10%	4242049	63
Roboty dla ogólnego pożytku, dotyczące hut cynkowych i kopalni węgla.		
Budowle i urządzenia kamienne 5%	879925	98
Budowle i urządzenia z drzewa, maszyny, narzędzia i ruchomości 10%	649150	13
	39880316	79
	57380316	79
2. Kapitał obrotowy:		
Gotówka do dyspozycji:		
Kasa	4068904	94
Banki	7448761	78
Deponowane papiery procentowe: 4% renta państwowa	45752	84
Kaucja wpłacona Rządowi	69737	76
Dłużnicy za towary i dłużnicy różni	25713865	91
Zapasy materjałów i towarów	27652463	41
	64999486	64
	122379803	43

PASYWA.

		Na 31 Stycznia 1921 r. Marki polskie	
1. Kapitał i rezerwy:			
Kapitał zakładowy: 12000 akcyj po 125 Rb. w złocie każda — Rb. 1.500.000,— lub Rb. 187,50 w banknotach=Rb. 2.250.000,— po Mk. 2,16	4.860.000,—		
Podając przyrost wskutek przeszacowania w bilansie na 31-go Stycznia 1920 r. nieruchomości w rublach licząc po Mk. 10,— za rubla czyli 63 Rb. 5299095,× 10 =Mk. 52990956,30 zamiast: 63 Rb. 5299095,×2,16=Mk. 11446046,56			
Suma przyrostu	41.544.909,74	46404909	74
Kapitał zapasowy ustawowy		612317	45
Kapitał amortyzacyjny		8076172	82
Amortyzacja kapitału zakładowego		291600	—
2. Wierzyciele:			
Dostawcy		7792435	77
Robocizna i różni wierzyciele		43906654	75
Banki		11307624	63
3. Zyski i Straty:			
Zysk za rok operacyjny 1920—1921	9.818.503,35		
Mniej: Straty za okres operacyjny 1914/15 do 1919/20	5.830.415 08	3988088	27
		66994803	42
		122379803	43

Bilans Banku Ziemiańskiego w Warszawie na dzień 1 listopada 1921 roku.

STAN CZYNNY.

Gotowizna w kasie	Mk.	39096412.89
Pozostałość w Polsk. kraj. kasie pożyczk.	„	23828394.78
Pozostałość w Pocztowej kasie oszczędn.	„	981066.27
Pieniądze zagraniczne	„	511245.87
Papiery % własne	„	140758665.92
Pożyczki Hypoteczne	„	25279216.—
Weksle zdyskontowane	„	299916779.—
Rachunki otwartego kredytu	„	124313562.88
Pożyczki terminowe	„	1134851.46
Rachunki Korespondentów (Loro)	„	68312385.64
Rachunki nasze u koresponp. (Nostro)	„	36353788.60
Koszty Handlowe	„	34470544.84
Inkaso weksli	„	929875.—
Rachunek z Oddziałami	„	58119082.09
Różne rachunki	„	9424751.26
	Mk.	863430622.50

STAN BIERNY.

Kapitał zakładowy	Mk.	25000000.—
„ zapasowy rezerwowy	„	1216181.98
Obligacje Banku	„	16095340.—
Wkłady	„	441905077.04
Redyskonto weksli	„	88489000.—
Rachunki korespondentów (Loro)	„	139108874.16
Rachunki nasze u korespond. (Nostro)	„	48237749.62
Procenty i prowizje	„	38480914.57
Różni za inkaso	„	929875.—
Raohunki z Oddziałami	„	55990203.79
Różne rachunki	„	7977406.34
	Mk.	863430662.50

Franko-Rosyjskie Towarzystwo Górnicze w Dąbrowie.

Rok operacyjny 1920/21.

PRZYCHÓD	Mk. f.
Sprzedaż produktów hut cynkowych i kopalń	180447053.35
Wynajęcie domów i placów	5004548.26
Razem przychód .	185451601.61

ROZCHÓD.	Mk. f.
Pensja Dyrektora i Urzędników . . .	3769870.45
Płaca zarobkowa oraz utrzymanie robotników i pracowników nieetatowych . . .	45607491.78
Dodatek do zarobków w postaci żywności .	20643390.50
Utrzymanie kopalń i zakładów, premje asekuracyjne oraz wydatki na utrzymanie żywego i martwego inwentarza . . .	17242103.41
Zakup i przewóz przedmiotów dla eksploatacji kopalń i zakładów oraz materjałów do fabrykacji	69459257.93
Zapomogi pracownikom Towarzystwa niezależnie od rezultatów przedsiębiorstwa .	1019039.—
Pomoc lekarska, wynagrodzenia wskutek nieszczęśliwych wypadków i za dni choroby, zapomogi na pogrzeby, opał, utrzymanie szkół dla dzieci robotników, kasa chorych	14609925.67
Ogólne wydatki. Koszta podróży, wydatki biurowe, podatek stemplowy, koszta rejentalne lub sądowe	1501053.88
Djety za posiedzenia członków zarządu, komisji rewizyjnej, portorja i depesze .	146203.90
Podatek skarbowy i komunalny . . .	390866.18
Ofiary na rzecz dobroczynnnych instytucji i różne zapomogi	185537.50
Procenty	491481.37
Różnica kursu	40705.53
Dzierżawa kopalń i zakładów hutniczych .	108000.—
Dodatkowa opłata od cynku	158875.30
Dodatkowa opłata od wydobytego węgla .	166407.95
Dodatkowa opłata od błyszczu ołowiu . .	12063.05
Dodatkowa opłata od blendy	26583.57
Dodatkowa opłata od wydobycia i za zajęcie gruntów	7473.29
Kradzież z włamaniem do kasy . . .	46768.—
Razem wydatków .	175633098.26
Zysk za rok operacyjny 1920/21 .	9818503.35
	185451601.61

Bank dla Handlu Zagranicznego, Marszałkowska 142.

Stan Rachunków na dzień 1-go Września 1921 r.

STAN CZYNNY.		Mk. f.
Gotowizna w Kasie		13025002.36
Pozostałość w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej		2807973.27
Pozostałość w Pocztowej Kasie Oszczędności		3903.55
Pieniądze zagraniczne		73232230.16
Przekazy i weksle zagraniczne . . .		6200.—
Papiery procentowe własne:		
a) papiery państwowe . .	9163904.—	
b) papiery hipoteczne i komunalne	584090.45	
c) akcje	1544142.72	11292137.17
Weksle zdyskontowane		16692763.—
Rachunki otwartego kredytu:		
a) zabezpieczone papierami publicznemi .		48748355.—
Rachunki korespondentów (loro):		
a) korespondenci krajowi .	1109514.65	
b) korespondenci zagraniczni	2547615.—	3657129.65
Rachunki nasze u korespondentów (nostro):		
a) korespondenci krajowi .	24282275.40	
b) korespondenci zagraniczni	153379211.13	177661486.53
Koszty handlowe		8826971.44
Inkaso weksli		1931024.45
Różne rachunki		6382421.—
Ogółem .		364267597.78

STAN BIERNY.		Mk. f.
Kapitał zakładowy		20000000.—
Kapitał zapasowy ustawowy . . .		200000.—
Inne rezerwy		30000.—
Wkłady:		
a) terminowe	1000000.—	
b) rachunki czekowe . .	31099681.71	32099681.71
Redyskonto weksli		7441367.—
Rachunki korespondentów (loro):		
a) korespondenci krajowi .	2000.—	
b) korespondenci zagraniczni	33834606.80	33836606.80
Rachunki nasze u korespondentów (nostro):		
a) korespondenci krajowi	10330898.56	
b) korespondenci zagraniczni	89796055.40	100126953.96
Procenty i prowizje		9780700.98
Różne rachunki		160752287.93
Ogółem .		364267597.78

Bilans Towarzystwa Akcyjnego Sukiennej Manufaktury „LEONHARDT, WOELKER i GIRBARDT" w ŁODZI

za rok operacyjny 1920/21.

STAN CZYNNY.			STAN BIERNY.		
Gotówka w kasie, papiery wartościowe i należności bankowe	Rbl.	5295236.51	Kapitał akcyjny	Rbl.	3000000.-
Weksle	„	2949885.40	Obligacje	„	736500 —
Dłużnicy	„	10623339.14	Kapitał zapasowy	„	136168.68
Grunta	„	470401.80	„ amortyzacyjny	„	1970815.14
Nieruchomości	„	1221389.56	„ zapomogowy	„	138987.59
Maszyny i narzędzia	„	1681970.-	Wierzyciele	„	86119740.06
Inwentarz	„	69935135.11	Zysk	„	75146.05
	Rbl.	92177357.52		Rbl.	92177357.52

Rachunek Zysków i Strat.

Winien.			MA.		
Rozchód ogólny	Rbl.	70525048. -	Przeniesienie zysku z roku poprzedniego	Rbl.	71533.66
Zysk	„	75146 05	Przychód ogólny	„	70528660.39
	Rbl.	70600194 05		Rbl.	70600194 05

Tow. Akc. Zakładów Mechanicznych „LILPOP, RAU i LOEWENSTEIN" w Warszawie

Bilans za rok 1918.

STAN CZYNNY.		Rb. i kop.	STAN BIERNY.		Rb. i kop.
Grunty i budowle		4219941.70	Kapitał Zakładowy		4000000.—
Ruchomości		2939271.92	„ Zapasowy		702036.22
Magazyn		3307326.06	Amortyzacja		2775476.66
Rekwizycje niemieckie	Rb. 2038997.01		Dywidenda niepobrana		121849.60
Władze niemieckie za kwater. i odszkodowania	„ 1345555.55	3384552.56	Akcepty bieżące	Rb. 427972.51	
Kapitały Towarzystwa		2104767.60	Akcepty kaucyjne	„ 505500.—	933472.61
Kaucje		292228.—	Sumy obce	Rb. 129153.88	
Depozyt na zabezpieczenie fund. Kasy Oszczędn. Robotn.	Rb. 44290.60		Wierzyciele	„ 9628889.98	9758043.86
Kaucje w akceptach	„ 505500.—		Ofiary na cele dobroczynne		3236.93
Depozyty i kaucje	„ 141000 —	690790.60	Właściciele depozytów i kaucji		140000.—
Dłużnicy		2897434.81	Rezerwa na należności od władz okupac.		1345555.55
			Zysk		56641.92
		19836313.25			19836313.25

Rachunek Strat i Zysków.

WINIEN — MA

I. Zakłady w Kremienczugu.

WINIEN			MA		
Robocizna	3625624.18		P/g Bilansu fabryki w Kremieńczugu w dniu 31/XII 1917 r.		
Pensje	880046.27		Osiągnięto od 1/IX.15 do 31/XII.17:		
Koszta fabrykacji	420043.59		za towary		8482617.40
Utrzymanie warsztatów	479783.90		za procenty		188443.39
Koszta ogólne	457295.87				
Frachty	154968.13				
Utrzymanie koni	59917.81				
Pomoc lekarska	58746.67				
Koszta podróży	25189.97				
Reparacje budynków i maszyn	4166.45	6165782.84			
Wydatki ewakuacyjne		898075.43			
Amortyzacja		1091759.29			
Zysk		515443.23			
		8671060.79			8671060.79
			Zysk Zakł. Kremienczugskich		515443.23

II. Zakłady w Warszawie.

WINIEN			MA		
Straty w roku 1917		222573.68	Osiągnięto ze sprzedaży materj. w Warszawie	203731.03	
Wartość inwentarza i mat. sprzed. w r. 1918		93759.90	Osiągnięto za dzierżawy	36632.84	240363.87
Personel i obsługa	33588.48				
Koszta ogólne, wynagr. Zarządu i Dyrektora Zarządz.	135307.76				
Podatki	31142.52				
Asekuracje	13557.36				
Emeryci, inwal. i zapom. b. prac.	22865.38				
Opał, światło i woda	5545.20				
Rejestracja strat wojennych	4461.44				
Komisowe i drobne wydatki	11621.97	258090.11			
Amortyzacja w r. 1918		70808.89			
Procenty		53932.60			
Saldo zysku		56641.92			
		755807.10			755807.10

Bilans Związku Polskich Stowarzyszeń Spożywców

na dzień 31 Grudnia 1920 r.

STAN CZYNNY.

1.	Gotowizna w Kasach Związku		Mk. 938680.22
2.	Bank Handl. w Warszawie	12526239.20	
3.	Poczt. Kasa Oszczędności	11007915.65	„ 23534154.85
4.	Papiery procentowe		„ 1179510.—
5.	Towary i surowce	77269553.16	
6.	Wydawnictwa Związku	4163170.97	„ 81432724.13
7.	Nieruchomości		„ 15975388.11
8.	Ruchomości i inwent. żywy		„ 1557254.92
9.	Maszyny i urządzenia fabryczne		„ 739279.08
10.	Dostawcy		„ 12306716.91
11.	Odbiorcy		„ 22925499.32
12.	Różni		„ 556103.31
13.	Awanse		„ 85747.95
14.	Sumy przechodnie		„ 3091320.92
	Ogółem		Mk. 164322379.72

STAN BIERNY.

1.	Kapitał udziałowy	3181894.07	
2.	Kapitał zapasowy i rezerwowy	163782.14	
3.	Kapitał umorzeń	899833.34	
4.	Fundusze specjalne	175303.89	Mk. 4420813.44
5.	Bank T-w Spółdziel. w Warszawie	3923800.—	
6.	Bank Handl. w Warszawie	44117.10	„ 3967917.10
7.	Dostawcy		„ 110084140.69
8.	Odbiorcy		„ 5643093.73
9.	Różni		„ 1737029.10
10.	Awanse		„ 338511.83
11.	Sumy przechodnie		„ 583481.45
12.	Rezerwa na pokrycie różnicy kursu walut zagranicznych		„ 37547390.38
	Ogółem		Mk. 164522379.72

Rachunek strat i nadwyżek.

Straty: Koszty handlowe 13287948.41, dopłata do Wydziału Lustracyjnego 1562266.86, dopłata do Wydziału Propagandy 561794.47, odpisy na dostawcach 11498.17, odpisy na odbiorców 1655.20, odpisy na różnych 218310.19, rekwizycje dokonane przez bolszewików 625888.10, amortyzacja nieruchomości 813875.61, amortyzacja maszyn fabrycznych 82142.12, amortyzacja ruchomości i inwentarza 310561.30, amortyzacja drobnych narzędzi i produk. 49990.75, utrzymanie koni 16485.46, utrzymanie nieruchomości 206501.76. Przeniesiono na rachunek rezerwy na pokrycie różnicy walut zagranicznych 28723222.41 razem Marek 46472140.81.

Nadwyżki: Nadwyżka brutto na towarach 44858848.26, nadwyżka brutto na wydawnictwach 793426.86, zysk na papierach procentowych 4000.—, prowizja od dostawców 337708.03, różnica kursu walut zagranicznych 448157.81, wynajem samochodów 29299.85 razem Marek 46472140.81.

Stow. Spółdz. Rolniczo-Handlowe „HURTOWNIA AUGUSTOWSKA“ w Augustowie zm. Suwalska.

RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW za 1920 r.

Debet.

Koszty Handlowe		Mk. 1033748.62
Procenty i dysconta		„ 22675.47
Podatki i asekuracje		„ 44397.10
Utrzymanie koni i taboru		„ 33701.70
Straty z r. 1919 na soli	Mk. 62820.24	
„ „ „ „ „ udział	„ 73374.—	
„ „ „ „ „ „	„ 20000.—	
„ „ „ 1920 różne	„ 38107.58	„ 194301.82
„ „ „ na kamp. wiosen. Ref. Rol.		„ 210111.22
„ ponies. podczas inwazji bolszewic.		„ 918043.76
Towary za różnicę w wycenieniu remanentu na dzień 1 I 1921 r.		„ 511080.57
		Mk. 2968060.26
Zysk		„ 640568.04
		Mk. 3608628.30

Credit.

Towary — zysk osiągnięty B-tto	Mk. 3083147.20
Procenty i dysconta	„ 2972.40
Zyski	„ 3302.50
Agio — zysk ze sprzedaży dolarów	„ 325.00
Prowizje	„ 190506.40
Inwentarz żywy—różnica w przeszacowaniu	„ 108000.—
Inwentarz martwy „ „	„ 220374.80
	Mk. 3608628.30

BILANS za 1920 r.

Aktywa.

Kasa — Saldo		Mk. 71570.57
Dłużnicy		„ 2083531.91
Towary: dz. szklany	Mk. 30101.—	
„ żelazny	„ 646725.10	
„ kolonjalny	„ 505921.32	
„ bławatny	„ 861574.95	
	Mk. 2044322.37	
25 %	„ 511080.57	„ 1533241.80
Inwentarz żywy — 2 konie		„ 150000.—
Inwentarz martwy		„ 525340.—
Bank Zw. Sp. Zar. — saldo na 1/I 1921 r.		„ 705.—
Worki — 310 szt. à 60		„ 18600.—
Towary w magazynie p/g remanentu		„ 900332.75
Kaucje		„ 18000.—
Towary Komisowe — saldo		„ 79375.01
P. K. O. — saldo		„ 113.—
		Mk. 5380810.04

Passywa.

Wierzyciele	Mk. 3227381.32
Udziałowcy	„ 282532.—
Sumy Przechodnie	„ 18079.95
Ofiary na ziemię Wileńską	„ 500.—
Ofiary społeczne	„ 40000.—
Suw. Tymcz. Rada Obywat.	„ 300000.—
Kapitał Zapasowy	„ 222741.28
Towary Komisowe P. U. Z.	„ 649007.45
Zysk	„ 640568.04
	Mk. 5380810.04

BILANS BANKU HANDLOWEGO W WARSZAWIE.

Dnia 31 Sierpnia 1921 r.

STAN CZYNNY.

Gotowizna w kasie	Mk.	576348492.07
Polska Kraj. Kasa Poż. i Poczt. Kasa Oszczędności	„	355280127.36
Waluta i dewizy obce	„	275596376.69
Skup weksli	„	1938948417.17
Papiery procentowe własne:		
państwowe polskie	„	77491738.06
pozostałe papiery	„	28422937.81
Papiery procentowe funduszu rezerwowego	„	78747141.46
Wylos. papiery proc. i kupony	„	16160620.43
Pożyczki na zastaw pap. publicznych	„	503579410.76
Korespondenci—dłużnicy	„	8006245073.48
Pozatem poręczenia Mk. 319750027.55		
Rachunek z Oddziałami Banku	„	2091991375.53
Weksle do inkasa	„	659625644.82
Inkaso u Korespondentów	„	525555890.44
Nieruchomości	„	87308285.55
Wydatki bieżące	„	280001404.93
Rachunki przechodnie	„	85732046.21
	Mk.	15587034982.77

STAN BIERNY.

Kapitał zakładowy	Mk.	162000000.—
Fundusz rezerwowy	„	81000000.—
Rezerwa specjalna	„	61703831.40
Wkłady: a) rachunki czekowe	„	2230344474.36
b) lokacje	„	268242647.05
Korespondenci—wierzyciele	„	8868614727.08
Pozatem poręczenia Mk. 319750027.55		
Weksle redyskontowane	„	277975749.62
Rachunek z Oddziałami Banku	„	1373179127.72
Różni za inkaso	„	1189284443.50
Dywidendy niepodniesione	„	1794926.90
Procenty i prowizje	„	401427733.46
Rachunki przechodnie	„	171467321.68
	Mk.	15587034982.77

Bilans Banku Zachodniego w Warszawie po dzień 31 grudnia 1919 roku.

STAN CZYNNY	Rb. i kop.	Mk. i fen.
Kasa:		
a) w gotowiznie, banknotach i kuponach	6154176.22	
b) sumy do dyspozycji Banku	11820490.16	38825279.37
Weksle opatrzone najmniej 2-ma podpisami	11635362.68	25132383.38
Papiery procentowe:		
a) kapitału zapas. gwarant.	424696.36	917344.14
b) fund. uczestn. Kasy Przez.	134053.50	289555.56
c) własne	5264579.41	11371491.52
Pożyczki na zastaw papierów procentowych:		
a) z terminem stałym	877228.14	
b) bezterminowe (on call)	5532249.61	13844471.95
Korespondenci:		
a) pozost. na ich rach. (Loro)	34743918.44	75046863.85
b) pozostałości na rachunkach Banku (Nostro)	8615351.—	18609158.20
Weksle i frachty do inkasa	9573200.85	20678113.86
Nieruchomości	1311455.25	2832743.36
Rachunki z Oddziałami	3551118.01	7670414.89
Rachunki przejściowe	1211861.46	2617620.73
	100849741.09	217835440.81

STAN BIERNY	Rb. i kop.	Mk. i fen.
Kapitał zakładowy	7500000.—	16200000.—
Kapitał zapasowy	441534.30	953714.09
Specjalny fundusz rezerwowy	566057.58	1222684.37
Wkłady procentowe:		
a) terminowe	2816295.66	
b) bezterminowe	24750505.58	59544290.70
Korespondenci:		
a) pozostałości na ich rachunkach (Loro)	33827929.33	73068327.33
b) rachunki Banku (Nostro)	6495564.83	14030420.05
Weksle i frachty do inkasow.	11237207.69	24272368.60
Specjalne r-ki w Warsz. Kant. B-ku Państwa i redyskontowane weksle	5539159.77	11964585.10
Procenty i prowizje 1920 r.	132784.72	286825.79
Rachunki z Oddziałami	3785267.56	8176177.94
Fundusze żelazne im. ś. p. Stanisława Rotwanda	35940.37	77631.20
Rachunki przejściowe	2267998.79	4898877.43
Zyski i straty—zysk	1453489.91	3139538.21
	100849741.09	217835440.81

Rachunek Zysków i Strat.

WINIEN.	Rb. i kop.	Mk. i fen.
Procenty wypłacone:		
Za redyskonto, od wkładów, rachunków bieżących i innych	1529223.53	3303122.84
Prowizje wypłacone:		
Od rachunków bieżących, kurtaże etc.	164947.60	356286.80
Wydatki handlowe, komorne, wynagrodzenie zarządu, pensje urzędników, podatki, depesze, portorje, ogłoszenia, druki etc.	891581.76	1925816.59
Zysk	1453489.91	3139538.21
	4039242.80	8724764.44

MA.	Rb. i kop.	Mk. i fen.
Procenty pobrane:		
Z rachunków bieżących, dyskonta zastawów, akcji etc.	2249280.55	4858445.99
Prowizje pobrane:		
Z rachunków bieżących, inkasa etc.	653350.75	1411237.62
Zyski na różnych operacjach:		
Na monetach, różnicach kursowych, asekuracji, skarbczykach i t. p.	1128987.13	2438612.19
Zysk na odzyskanych należnościach:		
Od korespondentów	7624.37	16468.64
	4039242.80	8724764.44

Akcyjne Towarzystwo Zjednoczona Korporacja Bałtycka w Londynie

FILJA POLSKA.

BILANS na dn. 31 grudnia 1919 roku.

Aktywa.		Passywa.	
Gotowizną	Mk. 69390.47	Kapitał zakładowy	Mk. 10000000.—
Bank Handlowy w Warszawie, w miejscu	„ 979930.—	Wierzyciele	„ 3104055.75
Inwentarz	„ 17742.60	Konto towaru	„ 46949.25
Dłużnicy	„ 11479833.66		
Rachunek zysków i strat	„ 604108.27		
	Mk. 13151005.—		Mk. 13151005.—

Rachunek zysków i strat za 1919 rok.

Debet.		Credit.	
Grudzień 31. Pensje, komorne, opał, światło, koszty handlowe, podróże, marki stemplowe, porto, depesze, materjały piśmienne, druki, ogłoszenia etc.	Mk. 173458.73	Grudzień 31. Straty za 1919 r.	Mk. 604108.27
Grudzień 31. Procenty	„ 20848.65		
„ „ Różnica kursu	„ 409800.89		
	Mk. 604108.27		Mk. 604.108.27

BILANS na dn. 31 Grudnia 1920 roku.

Aktywa.		Passywa.	
Gotowizna	Mk. 1381323.70	Kapitał zakładowy	Mk. 10000000.—
Gotowizna w obcej walucie i czekach	„ 688635.—	Wierzyciele	„ 93147597.29
Bieżące rachunki z bankami	„ 36949296.78	Konto towaru	„ 219019.—
Inwentarz	„ 512539.—	Rachunek Zysków i Strat	„ 1232274.34
Dłużnicy	„ 64531956.15		
Wydatki Bałtycko-Amerykańskiej Linji	„ 535140.—		
	Mk. 104598890.63		Mk. 104598890.63

Rachunek zysków i strat za 1920 rok.

Grudzień 31. Wydatki biurowe, komorne, opał, światło, pensje, podróże, dorożki, tramwaje, marki stemplowe, porto, depesze, materjały piśmienne, druki, ogłoszenia etc.	Mk. 8555751.56	Grudzień 31. Zyski na towarach	Mk. 14597718.70
Grudzień 31. 10% amortyzacji z inwentarza	„ 83966.30	„ „ Różnica kursu	„ 1890490.32
„ „ Procenty za 1920 r.	„ 1815714.—		
Grudzień 31. Utrzymanie biura w Poznaniu i Łodzi	„ 4441618.32		
Grudzień 31. Komisja na towarze dla biura w Łodzi	„ 358884.50		
Grudzień 31. Zysk za 1920 r.	„ 1232274.34		
	Mk. 16488209.02		Mk. 16488209.02

Stow. Spoż. „Jedność“ w Luiśnie pow. Skierniew.

Bilans na dn. 1 Stycznia 1920 r.

Stan Czynny.		Stan Bierny.	
Gotowizna w kasie	Mk. 13629.19	Udziały	Mk. 15887.—
Ruchomości	„ 588.61	Fundusz zapasowy	„ 516.—
Maszyna	„ 3529.40	Różne pożyczki	„ 10200.—
Remanent w dziale wytwórczym	„ 13110.82	Czysta nadwyżka	„ 5115.02
Inne należności	„ 860.—		
Ogółem	Mk. 31718.02	Ogółem	Mk. 31718.02

Bilans na dn. 1 Stycznia 1921 r.

Stan Czynny.		Stan Bierny.	
Gotowizna w kasie	Mk. 1366.40	Udziały	Mk. 27078.40
Ruchomości	„ 2868.13	Fundusz zapasowy	„ 511.50
Maszyna	„ 2029.40	„ społeczny	„ 2063.07
Remanent w dziale wytwórczym	„ 40086.05	Kaucje	„ 2000.—
Udział w Związku	„ 4450.—	Czysta nadwyżka	„ 29399.31
Inne należności	„ 10252.30		
Ogółem	Mk. 61052.28	Ogółem	Mk. 61052.28

Bilans Handlowo-Przemysłowego Tow. Wzajemn. Kredytu w Łodzi, w dn. 31 Grudnia 1920 r. Stan czynny: Gotówka mk. 602448.66; Rachuki przekazowe mk. 241711.15; Weksle mk. 3117544.22; Papiery %% mk. 203281.59; Ruble mk. 20319.92; Pożyczki pod zastaw papierów %% mk. 58909.46; R-k bieżący specjal. zabezp. papier. %% mk. 13881.—; Korespondenci mk. 219617.57; Rożne rachunki mk. 125585.52. Ogółem mk. 4603299.09. Stan bierny: Udziały mk. 761272.80; Rezerwy mk. 70042.92; Wkłady mk. 2828621.30; Redyskonto mk. 490000.—; Korespondenci mk. 268087.09; Różne rachunki mk. 51616.19; Sumy przechodnie mk. 133658.79. Ogółem mk. 4603299.09.

Rachunek Strat i Zysków za 1920 r. Winien: Koszty handlowe mk. 342977.14; Amortyzacja ruchomości mk. 3280.04; Odpis na straty części należności z weksli w Rosji mk. 177473.57. Ogółem mk. 523730.75. Ma: Nadwyżka %% i prowizji pobranych mk. 437516.98; Wpływ z sum odpisanych na straty mk. 5577.21; Specjalna rezerwa mk. 80636.56. Ogółem mk. 523730.75.—

Towarzystwo Akcyjne Wyrobów Bawełnianych „WOLA" w Warszawie.

Bilans na 31 grudnia 1920 r.

STAN CZYNNY.

	Marki.	Marki.
Majątek nieruchowy: Place	67,861.80	
Budynki	1,460,727.37	1,528,589.17
Maszyny, aparaty, ruchomości.	4,066,729.90	
Bocznica kolejowa — budująca się	387,170.52	4,453,900.42
Remanent towarów na 31/XII 1920 r.	52,763,828.—	
Remanent materjałów	20,683,201.46	
Gotowizna	374,567.45	
Weksle	44,615.40	
Papiery procentowe	1,375,917.70	
Apcepty	4,743,875.—	
Sumy przechodnie	5,957,584.87	
Dłużnicy	13,917,564.51	99,861,154.39
	Mk.	105,843,643.98

STAN BIERNY.

Kapitały: Akcyjny	4,320,000.—	
„ Amortyzacyjny	2,824,623.48	
„ Zapasowy	127,241.16	7,271,864.64
Fundusz Zapomóg	54,423.35	
Długi wątpliwe	804,536.85	
Depozyty	770,000.—	
Wierzyciele	95,235,407.23	96,864,367.43
Czysty zysk		1,707,411.91
	Mk.	105,843,643.98

Rachunek zysków i strat.

Zysk brutto	15,103,467.67
Wydatki	13,396,055 76
Czysty zysk za rok 1920.	1,707,411.91

Projekt podziału zysków za 1920 r.

Amortyzacja budynków, maszyn i ruchomości	499,067.91
Odliczenia na kapitał zapasowy	43,200.—
Dywidenda 20%	864,000.—
Wynagrodzenie Komisji Rewizyjnej	175,000.—
Podatki	126,144.—
Mk.	1,707,411.91

TOWARZYSTWO AKCYJNE

LEONHARDT, WOELKER i GIRBARDT w Łodzi

zawiadamia posiadaczy obligacji powyższego Towarzystwa, że na mocy uwagi do § 6 warunków emisji obligacji zatwierdzonych w dniu 17 czerwca 1910 r., znajdujące się w obiegu obligacje wykupione zostaną przedterminowo, a mianowicie w dniu 1 lipca 1922 r. z którym to dniem ustaje bieg procentów. Wypłata dokonywana będzie w Kasie Towarzystwa. Sumy nieodebrane zdeponowane będą do dyspozycji niezgłaszających się posiadaczy obligacji.

Towarzystwo Akcyjne Przędzalni Wełny Czesankowej „Dąbrówka" w Łodzi.

Bilans po dzień 31 grudnia 1919 roku.

AKTYWA.	Rb.	Mk.
Kasa i papiery procentowe	6162.35	13310.68
Materjały i utensylja	3454.51	7461.74
Nieruchomości i maszyny	664725.23	1435806 50
Dłużnicy	1602122.90	3460585 46
Należności za rekwizycje	768755.73	1660512.38
Strata	32277.45	69719.29
	3077498.17	6647396.05

PASYWA.	Rb.	Mk.
Kapitały: zakładowy, rezerwowy i amortyzacyjny	1259980.78	2721558.49
Wierzyciele	1436423.27	3102674.27
Wpływy za rekwizycje	337632.34	729285.85
Rezerwa na straty rekwizycyjne	43461.78	93877.44
	3077498.17	6647396.05

Rachunek Zysków i Strat za 1919 rok.

	Rb.	Mk.
Przychód	70724.62	152765.18
Rozchód	103002.07	222484.47
Strata wynosi	32277.45	69719.29

które przeniesiono na rok nastepny

Bilans z rachunkiem Zysków i Strat zatwierdzony został przez ogólne zebranie akcjonarjuszów, odbyte w dniu 23 czerwca 1921 roku.

OGŁOSZENIE.

Przewodniczący Komisji Miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy II (Północnym) Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarb. w Warszawie na zasadzie art. 25 ust. z dn. 6.VII. 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 66, poz. 437), podaje do publicznej wiadomości, że w dn. 20 lutego 1922 r., rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1920 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osob. zajęć przemysł. i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Przeciw wymierzonym kwotom podatku mogą płatnicy, na podstawie art. 26 powyższej Ustawy, wnosić reklamacje do Komisji Miejscowej do spraw pod. procent. przy II Urzędzie Skarbowym (Nalewki 2, II-ie p.) w terminie do dnia 20 marca 1922 roku.

W tym samym czasie mają być wpłacone kwoty wymierzonego podatku, ponieważ w myśl art. 32, złożenie reklamacji nie zwalnia od obowiązku uiszczenia podatku w wyznaczonym terminie.

Podatek niezapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągnięty, z doliczeniem odsetek za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie.

Warszawa, dnia 20 lutego 1922 r.

Przewodniczący Komisji
Garmat
Naczelnik Urzędu.

Zarząd i Rada Nadzorcza Akademickiej Spółdzielni Wytwórczej zwołuje zwyczajne Walne zebranie w dniu 22 marca o godz. 3-ej pp., w drugim terminie o godz. 4-ej tegoż dnia.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa № 22. № 16964. 8 III 1922.